بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه:

کتاب نوم:	یو اځې شوی
لیکوال:	ایف سکاټ فیتزګیرالډ
ژباړن:	طارق نجیب
ډیزاین چارې:	عبدالهادي اثر
خپرندوی:	مازیګر کتاب پلورنځی
چاپ کال:	۱۳۹۴ل/2015م
چاپ شمېر:	۱۰۰۰
خپرونو[illegible]	۱۲

د چاپ حقوق خوندي دي

Ketabton.com

...ې شوی

...ف سکاټ فیتزګیرالډ

...ق نجیب

Downloaded from: ketabton.com

ډالۍ:

هغه چاته چې زړه مې غواړي ډېر څه ورته ډالۍ کړم!

خپل ګران او قدرمن ورور:

- ډاکتر شمس نجیب ته -

ط. نجیب

له ملګرو مننه:

ښاغلی مبارک خاموش، چې ژباړې ته یې هڅولی یم.

ښاغلی سید عباس هاشمي، چې مینه یې د قدر وړ ده.

ښاغلی جلال خان صدیقي، چې د ژباړلو لپاره یې دا کتاب را ډالۍ کړ.

Downloaded from: ketabton.com

غربي جزیره کې د جې ګیټس بې مانۍ تل د روښانه څراغونو، نڅاګانو او د هغې فوق العاده کرکټر باره کې ګونګوسیو یو بې ساری محفل ګڼل کېده. خو ګیټس بې یوشتمن ځوان چې تل د سلګونه خلکو ترمنځ یوائځې، د یو شي په لټه او منتظر معلومېده خو هیچا سره ددې پوښتنې ځواب نه و.

د هغې د ژوند ګرد جنې سطحې لاندې یو اوږد راز پروت و چې تر لاسه کول یې شاید امکان نه درلود.

Downloaded from: ketabton.com

پیلیزه

د لوی څښتن تعالی ډېر شکر ګزار یم، چې زه یې ددې جوګه کړم دا کتاب وژباړم او خپلو افغانانو او پښتو ژبې لپاره خدمت وکړم. وړاندې تر دې چې د ناول باره کې څه ووایم، اړینه بولم د هغه شخصیت قدردانی او یادونه وکړم چې د ادبیاتو په ډګر کې یې تر هر چا ډېر هڅولی یم. ډاکټر شمس نجیب چې په لومړي ځل یې ناول لوستو ته اړ کړم، د پښتو ادبیاتو ډګر ته مې لاره پیدا کړه او نن دې حد ته راورسیدم چې تاسې ته د مینې ډک ناول (زه ګناهګاره نه یم) وژباړم.

دا ناول د اردو ژبې نامتو لیکوالې آغلې عمیرا احمد لیکلی دی. چې د ناول له کیسې څخه د اردو یوه مشهوره ډرامه هم جوړه شوې ده. دا ناول (زه ګناهګاره نه یم) زما د ژباړې دریمه هڅه ده او د ملګرو په غوښتنه

او هڅونه مې وژباړه.

ددې ناول کیسه دوه برخې لري، چې په ماضي کې د یوې انجلۍ په ژوند او څلورویشت کاله وروسته د همدې انجلۍ د لور په ژوند راڅرخېږي. د کیسې لوبغاړې پر ځای ددې چې د ریښتیا په لټه کې شي، تېروتنه کوي او پاتې ټول ژوند د پښیمانۍ او خفګان سره لاس او ګریوان وي.

انجلۍ هم په هرچا بې باوري کیږي خو د خدای ج اسره له ځان سره ساتي. د ژوند تر پایه څه کوي، څوک ملامته وي او ددوی دواړو تر منځ د بې باورۍ دیوال ولې ودریږي. ددې پوښتنو ځواب به درته خپله دا کتاب ووایي.

په پای کې د یوې خبرې یادونه اړینه بولم هغه دا چې هر کله تر یو کار او پرېکړې کولو وړاندې څو ځله فکر وکړئ، هغه چې تاسو به یې وکړئ سم به وي او په راتلونکي ژوند کې به د پښیمانۍ پیټی په اوږو نه وړئ.

په درنښت
طارق نجیب کاموال

Downloaded from: ketabton.com

یوائې شوی

د څښتن تعالی له درباره ډېر شکرگزار یم چې ماته یې ددې ناول د ژباړلو توان راکړ.

د ناول باره کې درته لږ څه وایم؛ دا د امریکا نامتو لیکوال ایف سکاټ فیټزګیرالډ لیکلی، که څه هم دا ناول ۹۰ کاله وړاندې په ۱۹۲۵ م کې لیکل شوی، خو بیا هم د شلمې پېړۍ د امریکا تر ټولو غوره او د انګلستان دوهم غوره ناول نومول شوی او په ۱۹۲۵، ۱۹۵۰او ۱۹۹۰ کلونو کې پرله پسې چاپ شوی. په اخبارونو او مجلو کې یې ځانته ځای پیدا کړی.

په دې ناول کې د امریکا له جګړې وروسته اوضاع او یوه ټولنه د شتمنۍ او مقام له ویرې د ناکامۍ سره مخ شوې، خو لیکوال ددې هر څه نه ډېر په ځانګړې ځای او مهال کې د ګیټس بي د خپلو خوبونو ویرجن لټون کې دا هر څه ځای پر ځای کړي دي.

لیکوال فیټزګرالډ د خیال او ریښتینتوب تر منځ ټوله ییز ټکر را په ګوته کړی دی.

خپلې موضوع ته راځم، تر ډېره د پښتو ژبې ناولونه په یوې ځانګړې موضوع لکه حماسي، عشقي، پولیسي او داسې نورو باندې راڅرخي، کیسه یې تر ډېر حده جالبه او لوستونکي پرې اسانه پوهېدلای شي.

په دې ناول کې لیکوال خپله کیسه د الف نه تر یا پورې نه رسوي بلکې د کیسې هره برخه بیله درته مخې ته ږدي او لوستونکی هڅوي چې خپله فکر وکړي او ځان وپوهوي.

په لومړي سر کې د لوستونکو فکر خپلواکه پرېږدي چې کیسه هر لورې ته بوتلای شي، خو هغه څه چې لیکوال یې ویل غواړي، شېبه وروسته یې درته روښانه کوي.

که څه هم زه د پښتو ادبیاتو مسلکي نه یم خو تر ډېره ورسره اشنایي لرم، او غوښتل مې د پښتو ژبې لیکوالان د ناول لیکلو یوې بلې بڼې سره بلد شي او لوستونکي هم د ناول هرې برخې د باریکۍ پام کې نیولو سره د کیسې یو بشپړ انځور جوړ کړي.

په پای کې له ټولو افغانانو ورونو هیله کوم چې خپل راتلونکی د پوهې په رڼا روښانه کړي، چې د سیالانو سیال شوو.

په درنښت

طارق نجیب

Downloaded from: ketabton.com

لومړی څپرکی

زما د وړوکتوب په حساس کلونو کې به پلار ماته نصیحتونه کول چې تر ډېره به یې زما مغزو کې انګازې کولې. هغه به ویل، کله چې هم په چا باندې نیوکه کوې بس دا په یاد لره چې په دې نړۍ کې ډېرو خلکو هغه څه نه درلودل کوم چې تا سره وو.

هغه به ډېر څه نه ویل، خو مونږ به ډېر وخت په داسې موضوعګانو سره بحثونه کول. خو دهغو ټولو خبرو نه د هغې یوائځنی مطلب زما پوهول ؤ. په پای کې به دې ته مایل شوم چې ددې هر څه قضاوت راتلونکي ته پرېږدم او کله چې به زما صبر پای ته ورسید، نو په دې به پوه شوم چې دا هر څه یو حد لري.

تېر منی چې کله له ختیځ نه راغلم نو دا احساس مې کاوه چې دا ټوله نړۍ ثابته ده او د تل لپاره معنوي پاملرنې ته اړتیا لري، ما نور بې مقصده چکرونه نه غوښتل چې د هر انسان زړه یې خپل حق بولي، یوائې ګیټس بې، د کوم شخصیت باره کې چې ددې کتاب پاڼې توري شوي دي، زما ددې عکس العمل نه یوه استثناء وه.

که چیرې شخصیت د بدن د حرکاتو یوه نه ختمیدونکې سلسله وي نو بیا په هغې یو ډېر ښایسته څه موجود وو. د ژوند د وعدو لپاره یو ډېر لوړ حساسیت، چې د هغه پیچیده ماشین نه یې تشبیه کولای شو چې په زرګونه مایله لرې زلزله حس کولای شي. دا یې د هیلو لپاره یوه فوق العاده ډالۍ وه. یو عشقي تیاری چې تر اوسه ما په بل کوم شخص کې نه وو موندلي او کیدای شي راتلونکي کې یې هم ونه مومم. خو ګیټس بې په اخره کې سم راووت؛ یو څه چې ګیټس بې یې ښکار شو، یو څه الوده ګردونه دهغې د خوبونو په لاره پراته ول چې د لنډ مهال لپاره یې زما د ژوند د ناکامه خوښیو لاره هم وتړله.

په منځني لویدیځ ښار کې زمونږ کورنۍ د دریو نسلونو را په دېخوا وتلې نوم لري. د ځان باره کې به یو څه وو وایم؛ زمونږ د هارډ ویېرعمده سوداګري زما د نیکه ورور پیل کړې وه چې وروسته زما د پلار په واک کې شوه. ما تر اوسه داسې تره نه دی لیدلی خو زه هم غواړم د هغې په څېر و اوسم، دهغې انځور اوس هم زما د پلار په کاري دفتر کې ځړېدلی دی. زه د نیو هیون پوهنتون نه په کال **۱۹۱۵** م کې فارغ شوی وم.

په ځای ددې چې منځنی لویدیځ ښار د نړۍ ارامه مرکز وي، خو د نړۍ یوې زړې څنډې په څېر ښکاریده. ما پریکړه وکړه چې ختیځ برخې ته لاړ شم او هلته د بانډ سوداګرۍ زده کړم ځکه هر څوک چې ما پیژندل د بانډ په سوداګرۍ کې بوخت وو، نو فکر مې وکړ که زه پکې هم ورګډ شم نو څه به وشي؟

زما ترونو او خاله ګانو به ماته داسې لارښوونه کوله لکه چې په لمړي ټولګي کې مې داخلوي. په اخره کې به یې ویل ولې بانډ سوداګري شروع کوې او بیا به یې ویل، هو بیخي سم انتخاب دې کړی. پلار مې تر یو کاله پورې ماته پیسې جمع کولې، خو بیا یو څه وخت وروسته د تل

Downloaded from: ketabton.com

لپاره ختیځ ته راغلم.. د تل لپاره ! فکر مې لږ دوام وموند.

خبره اوس په دې نوي ښار کې د کوټې پیدا کول وو، تر څو پکې و اوسیږم، زه د پراخه چمنونو او ښایسته ونو وطن نه دلته راغلی وم. په دفتر کې یو ځوان راته وویل چې په خوا کې ښارګوټي کې یو ځای کوټه ونیسو، نور ما د خدای نه څه غوښتل؟ هغې یو وړوکی موسمي کور پیدا کړ، د میاشې ۸۰ سینټه غوښته. په اخرو شپېو کې یې له دفتره زما ملګري ته وویل شو چې واشنګټن ته لاړ شي نو زه مجبوره شوم او کور مې یواځې ونیو. ما یو سپې هم درلوده خو یو څو ورځې وروسته هغه هم وتښتید. او یوه زړه ښځه هم وه چې د کور صفایي او اشپزي به یې کوله. زه د یوې ورځې لپاره یواځې وم، سهار مې یو کس ولید چې زما نه یو څو ورځې مخکې دلته راغلی و، په سرک ورسره ودرېدم.

- ته دې غربي کلي ته څنګه راغلې یې؟ هغه په ناهیلۍ پوښتنه وکړه.

ماورتـه وویـل: زه نـور یـواځې نـه یـم ! زه یـو لارښـود او دایمـې اوسیدونکی شوم.

هغه به کله ناکله د ګاونډیانو په اړه خبرې کولې چې څنګه ورسره ژوند تېر کړو.

د لمر راختلو سره او په ونو کې پاڼو یو ځل بیا د زرغونېدو په حال کې داسې لکه فلمونو کې د ونو پاڼې زرغونېدل په تیزۍ ښایي، ما هم هماغه فکر کاوه چې ژوند یو ځل بیا د اوړي نه پیل شو.

ما سره دویلو لپاره ډېر زیات کتابونه وو او ورسره ښه صحت هم و چې باید یوه شپېه مې د لوستلو پرته نه وی تېره کړې. د بانکې سستم او پانګه اچونې بیمې کتابونه مې اخستي وو، د لرې نه د سرو او سپینو زرو سیکو په څیر له ورایه پړقیدل خو په دوی کې دننه راز نه یواځې لیکوال خبر و.

دا خو هسې د چانس خبره وه چې ما په داسې یو بیګانه ځای کې یو کور په کرایه کړی و. دا ځای د شمالي امریکا په داسې یو نري او ګډوډ ټاپو کې پروت و چې یو سر یې تر نیویارکه رسیدلی و، د ښار نه شل مایله لرې دا ټاپو په دوه هګۍ ډوله ټاپوګانو چې د یوې جزیرې پواسطه سره بیل شوي وو پراته وو.

زه هم غربي هګۍ ډوله ټاپو کې پروت وم. زما کور د ټاپو په اخري سر کې و، د سمندر شور نه یواځې ۵۰ متره لرې، د دوه لوړو بنګلو تر منځ چې شاید دولس زره نه تر پنځه لس زره پورې د سیزن کرایه وي. یو اړخ ته اوږد برج، مرمرین د لامبلو حوض او ۱۲ هکتاره ځمکه کې یو چمن او بڼ پروت و. دا د ګیټس بي ماڼۍ وه او رینښتیا ما خو لا تر اوسه ګیټس بي نه پېژنده. په دې ماڼۍ کې په دې نوم یو ښاغلی اوسېده. زما کور بدرنګه کور و خو وړوکې و او په بره پروت و، د سمندر اوبه او د ګاونډي نیم چمن ترې هم ښکاریده.

د خلیج نه بلې غاړې سپین ښایسته څراغونه په اوبو کې ځلیدل او د اوړي تاریخ د هماغه ماښام نه پیل شو چې زه ډوډۍ خوړلو لپاره د ټام بکنین کور ته لاړم. ډیزي زما لرې خپلوانو کې راتله او ټام مې د کالج دورې نه پیژنده او د جګړې نه وروسته مې یواځې دوه ورځې هغې سره شیکاګو کې تېرې کړې وې.

د هغې خاوند یو نامتو پولو لوبغاړی و او که ووایو چې ملي څېره وه. یو د هغه اشخاصو نه چې د هغوی محدود لیاقت داسې یو ځای ته ورسیږي چې پایله کې هر څه مخ په ښکته روان شي. د هغه کورنۍ ښه شتمني درلوده، د کالج په مهال یې هم پیسو ته چندان اهمیت نه ورکاوه. خو اوس هغه شیکاګو نه راغلی دی او دلته په ختیځ کې په څنګه فیشن ژوند تېروي؟ ستاسو ساه ګانې به بندې شي، لکه د مثال په ډول، هغې

Downloaded from: ketabton.com

به د پولو لپاره واړه بالونه د شيکاګو نه راغوښتل، په دې حقيقت به سترګې پټول وي چې مونږ ووايو چې زمونږ په نسل کې دې يو څوک دومره شتمن شي.

دوی ولې شيکاګو ته راغلي وو، په دې زه خبر نه وم. بې له کومې وجې يې يو کال فرانسه کې تېر کړ او بيا دلته راغلل او د شتمنو سره د پولو لوبې کوي او خپل ساعت تېروي. ډېزي راته په ټيليفون ويلي و چې دلته مونږه پاخه راغلي يو، خو زما پرې يقين نه وو. زه د ډېزي زړه نه نه وم خبر خو ټام راته معلوم و چې په يوځای کې ډېر وخت نه پاتې کېږي.

يو ماښام نری باد لګيده، د ټاپو ختيځې برخې ته د يو زوړ ملګري او لرې خپلوان چې ما ډېره پيژندګلوي هم ورسره نه لرله، لاړم. دا مانۍ چې ما څومره فکر کاوه د هغې نه ډېره ښايسته وه، چې د خليج بلې لورې نه به سپينه او سره ښکاريده. چمن د سمندر د غاړې نه شروع او تقريبا څلور سوه متره تر کوره او بيا پکې بڼونه رانغښتل شوي وو، د چمن شاخوا خښتې نه جوړ پياده رو او په منځ کې تاکونه هم وو. د کور مخه د ماسپښين باد په لور خلاصه وه او ټام د آس زغلولو جامې اغوستې، چاکې پښې برنډه کې ولاړ و.

هغه د کالج دورې نه بدل شوی و، متکبر انداز، غټه خولۍ او دوه تاره وېښته په تندي کې، يو ډيرش کلن سړی و. دوه ځان ستايونکې سترګې يې په مخ کې له ورايه ښکاريدې. د ښځو په څېر آس زغلونکې جامو يې هم هغه مغروره څېره نه شوه پټولای. هغې يو ډبل اواز درلوده چې د خبرو پر مهال غير اخلاقي لهجې په څير څرګنديده. کرکه او چاته په ټيټه سترګه کتل ورته د پلار نه پاتې وو. په کالج کې هم ډېرو ورنه له دې کبله کرکه کوله.

”داسې فکر مه کوه چې په دې باره کې زما پرېکړه نهايي ده، ځکه يو

له تا نه او تاسو ډېرو نه پياړوې يم“ هغې به دا خبره ډېرو ته کوله. مونږ په يوه ټولنه کې راغټ شوي وو خو زه هيڅ د هغې په څېر نه وم.

مونږ د يو څو شېبو لپاره برنډه کې خبرې وکړې.

- دلته مې ډېر ښه ځای پيدا کړی. هغه سترګې په بې صبرۍ هاخوا ديخوا اړولې. د برنډې اخر سر پورې يې بوتلم او بيا يې په مودبانه لهجه وويل؛ دننه به لاړ شو !

دننه کړکۍ نيمه خلاصې وې، نری باد د کړکيو نه راننوته او کوټه کې دننه پردې چې د يو کونج نه بل کونج ته اوږدې شوې وې د سمندر د اوبو په څېر څپې يې وهلې. يوائينی شی چې په کوټه کې ساکن و هغه يو کوچ چې دوه جينکۍ پرې بې خاره پرتې وې. هغوی دواړو سپينې جامې اغوستې وې. زه بايد د يو څو شېبو لپاره ولاړ وی او د پردو اوازونه او په ديوال نښتي تصوير ننداره مې کړې وی. ټام شاتنۍ کړکۍ بنده کړه. کوټه کې ارامي شوه، پردې، قالينې او دوه پيغلې په ورو په فرش راښکته شوې.

هغه کشره يو څه نااشنا ماته ښکاره شوه. هغه په صوفې سر تر سره پرته وه، پرته د کوم حرکت، زنه يې بره خواته لکه يو څه يې چې پرې ايښي وي او نه غواړي وغورځي. هغې زه د سترګو په کونج کې وکتم خو هيڅ ځان يې راباندې پوه نه که. ما خو له ځان سره هغې نه ښښنه هم وغوښتنه تر څو زه يې مزاحم شوی نه يم.

هغه بله انجلۍ ډېزي وه، هغې د راپاڅيدو کوښښ کاوه، صوفه کې کيناسته او يوه وړه زړه راښکونکې خندا يې وکړه، ما هم وخندل او کوټې ته وردننه شوم.

- زه د خوښۍ نه بې هوشه کېږم.

هغې بيا وخندل، زما لاس يې يوې شيبې لپاره ونيو، زما په لور يې

Downloaded from: ketabton.com

وکتل او بیا داسې لکه ماته چې وایي په دنیا کې د بل هیچا په لیدو دومره خوشاله شوې نه ده. هغې په غیر مستقیمه توګه ماته هغه جینۍ راوپیژنده چې بیکر نومیږي. ما اوریدلي و چې د ډیزي په ورو خبرې دې لپاره کوي تر څو خلک ځان خواته مایل کړي.

په هر حال د اغلې بیکر شونډې وخوځیدې او ماته یې پخیر راغلی د سر په خوځولو وویل. یو ځل بیا د معذرت ټکی زما په زړه کې تیر شو.

ما یو ځل بیا ډیزي ته وکتل، هغې په خوږ او ورو غږ زما نه پوښتنې کولې. دا هغه غږ و چې غوږونه ځان سره بره ښکته کوي، د هغې غږ د خبرو یوه سلسله ده یانې که وانه وریدل شي نو بیا به هیڅکله وانه وریدل شي. د هغې مخ خفه معلومیده خو ښایسته او سپین و، ځلیدونکې سترګې او سپینه خوله، خو د هغې په غږ کې یو شوق پروت و، که څوک یې پروا کوي نو په مشکله به هغه غږ هیر کړای شي.

ما هغې ته وویل چې دلته راتګ نه مخکې یو څو ورځې شیکاګو کې پاتې شوم او څومره خلکو ورته خپلې مینې رالیږلې دي،

- هغوي ما پسې خفه ول؟ هغې د خوښۍ نه وویل.

- ټول ښار بې خونده وو، ټولو خلکو د موټرو شاتني ټیرونه د خفګان له کبله تور کړي ول او یو اوږد مهال خفګان ټول ښار په سر اخستی و.

- څومره ښایسته! راځه چې بیرته لاړ شو. ټام! او بیا یې بې ربطه وویل، «راځه زما ماشوم وګوره!»

- زه به ډېر خوښ شم.

- هغه ویده ده. هغه درې کلنه ده. تا تر اوسه نه ده لیدلې؟

- نه!

- ښه نو ته یې باید وګورې.

ټام چې په کوټه کې یې په بې صبرۍ قدم واهه، زما خوا کې ودرېد او

زما په اوږه یې لاس راکیښود:

- نن سبا څه کې بوخت یې؟

- زه د بانډ سړی یم.

- چا سره؟

- ما خو د دوی نوم ندی اوریدلې.

بحث پای ته رسولو په څېر یې وویل: زه دې په دې خبره ناکراره کړم.

ما هم په لنډه توګه ځواب ورکه

- خبر به شې. که دلته پاتې شې.

- زه همدلته پاتې کیږم، غم مه کوه. هغه په یو څرک کې ډیزي ته او بیا ماته وکتل لکه د یو څه باره کې چې خبرداری ورکوي.

- زه به د خدای کم عقل یم چې بل ځای کې اوسیږم.

په دې وخت کې آغلې بیکر وویل؛ بالکل....

زه یې په خبره حیران شوم، دا د هغې لمړی حرف و چې د خولې نه یې راووت او په ریښتیا چې څومره زه حیران شوم هغومره هغه هم حیرانه شوه. هغې اسویلی وویست، ستوماني یې وباسله او په ځای ودریده.

- زه ستړی یم، خدای خبر زه د کله نه په دې صوفه پرته یم؟ هغې په ګیله من انداز وویل.

- ماته مه ګوره! درته مې وویل چې نن ما سپښین به لاړ شو نیویارک ته. ډیزي ورته وویل.

- نه. ډېره مننه! هغې یو څو تازه انګور میز د پاسه قاب نه راواخیستل؛ زه اوس د ټریننګ په حال کې یم.

کور به ورته وویل:

- ته بالکل په ټریننګ کې یې. ټام خپل ګیلاس په میز کیښود: هغه څه چې تا تر سره کړي زما نه ډېر لرې دي.

Downloaded from: ketabton.com

ما بیکر ته وکتل چې هغې به کوم داسې کار کړی وي، هغې ته کتلو نه مې خوند اخیسته. نری وه، وړې سینې او راوتلې بدن درلود ،ه لکه تر اوسه د هیڅ کوم سړي لاسونو نه وي لمس کړي، خپل بدن یې د اوږو نه شاته غورځولو و ، لکه د عسکري ښوونځي زده کونکي په څېر ، چې د هر چا توجه یې ځانته راجزبوله. د هغې خړ رنګه سترګو یو ځل بیا زما په لور وکتل خو دا ځل مودبانه او د یو څو پوښتنو سره، ښایسته مخ کې یې د خفګان نښې هم ښکاریدې. ما ته داسې ښکاره شوه چې ما پخوا چیرته لیدلې ده او یا مې ددې کوم انځور لیدلی دی.

- ته په غربي جزیره کې اوسیږې؟، زه هلته څوک پیژنم.

- زه هلته هیڅوک...

- ته باید ګیټس بي وپیژنې.

- ګیټس بي ! کوم ګیټس بي؟" ډیزي ځان پوهول غوښتل.

وړاندې تر دې چې زه ووایم هغه زما ګاونډې دی، د ډوډۍ لپاره اواز وشو. ټام په غیر طبیعي ډول زما په اوږه لاس کیښود او زه یې له ځان سره روان کړم. هغوی دواړو لاسونه یو د بل په کوناټو ایښي او مونږ ورپسې ګلابي رنګه برنډې ته لاړو. د برنډې مخه د لمر غورځیدو ته وه، په میز باندې د څلور شمعو رڼا نرې باد څپانده کولې.

- دا شمعې ولې ایښي دي؟ ډیزي نیوکه وکړه او په خپلو ګوتو یې مړې کړې.

- په راتلونکي دوه اونیو کې به د کال اوږده ورځ وي. هغې په خوښۍ ټولو ته وکتل؛ آیا تاسو د کال اوږدې ورځې ته انتظار کوئ او بیا ورپسې خفه یې؟ زه خو یې انتظار کوم او چې تیره شي بیا ورپسې خفه یم.

- مونږ باید یو پلان جوړ کړو. بیکر اسویلې وکښ، په میز کیناسته

داسې لکه د خوب تیاری چې نیسي

- سمه ده، څنګه پلان به جوړ کړو؟ خلک څنګه پلان جوړوي؟ ډیزي زما په لور داسې وکتل چې د خوښي رایه به ورکړم، وړاندې تر دې چې زه ځواب ورکړم، د هغې سترګې به خپلې وړې ګوتې شوې.

- وګوره ! ژوبل شوه.

مونږ ټولو وروکتل، د ګوتې بند یې شین او تور شوی و.

- دا تا ژوبل کړه، ټام ! زه پوهیږم چې تا داسې نه غوښتل خو ژوبله دې کړه، دا هغه څه و چې ما د یو غټ سړي سره واده کولو نه تر لاسه کړل، یو غټ، لوی وحشي سړي نه...

«- دا د وحشي لفظ په ما ډېر بد لګیږي، که څه هم په ټوکو کې وي. ټام د خبرو منځ کې راټوپ کړل.

- وحشي... ډیزي بیا تکرار که.

کله کله به ډیزي او بیکر په یو ځای خبره کوله، دا به د هغوی طنزیه خبرو یوه بیلګه وه چې د هغوی د سپینو جامو او ښایسته سترګو په څیر یوه نمونه وه. هغوی دواړو زه او ټام په خپله مودبانه ساعت تیرۍ کې شریک کړي وو. په دې پوهیدلې چې لږه شیبه وروسته به ډوډۍ وخوړل شي او دا ماښامنۍ به پای ته ورسیږي. دا ځای د غرب نه بیخي بیل و ، دلته به ماښام شیبه په شیبه ډېر زر پای ته رسیده.

ما د موضوع بدلولو لپاره د پرمختګ باره کې خبرې شروع کړې خو ټام پکې ځان راځای کړ او د څومره کتابونو نومونه یې واخیستل او لګیا شو. د هغې په خبرو کې بې ځایه دلایل تر سترګو کیدل. په همدې وخت کې د ټیلیفون غږ راغی، د مزدورانو مشر دننه لاړ تر څو ټیلیفون ته ځواب ورکړي، ډیزي زما په لور راکږه شوه:

- زه به درته یو کورنې راز ووایم، د مزدورانو د مشر د پوزې باره کې

Downloaded from: ketabton.com

دی، غواړې چې پوه شې؟

- زه خو راغلی یم چې ستا خبرې واورم!

- ښه نو دا د مزدورانو مشر چې و په نیویارک کې یې د نقرې پاکولو کار کاوه چې دوه سوه کسانو ته د نقرې پاکولو دنده یې لرله. هغې به سهار نه تر ماښامه کار کاوه، تر دې چې پوزه یې پکې داسې شوه.

یوه شیبه وروسته لمر د هغې ځلیدونکي مخ ته مخه ښه وویل. د هغې غږ زه مجبورولم تر څو بې ساه اخستلو د هغې خبرو ته غوږ شم. د لمر رڼا د هغې د مخ نه داسې په نه زړه روانه وه لکه مازیګر کې یو ماشوم د لوبو کوڅې نه وروسته خپل کورته روان وي.

د مزدورانو مشر دننه راغی او ټام ته یې په غوږ کې څه وویل، ټام لږ غوندې نا خوښی شو، خپله څوکۍ یې په زوره شاته کړه او پرته د څه ویلو دننه لاړ. د ټام نه شتون لکه ډیزي چې ناخوښه کړه، ډیزي زما په لور راکږه شوه، د هغې غږ لکه سندره چې وایي، راته وویل:

- زه ډېره خوښه یم چې ته دلته راغلی یې. تا ماته یو ګلاب... یو په زړه پورې ګلاب رایاد کړ، همداسې نده؟

هغې بیکر ته د تایید لپاره وکتل.

- یو په زړه پورې ګلاب؟

دا خو سمه نه وه، زه هیڅ د ګلاب په څېر نه وم. هغې پرته د فکر کولو دا وویل، د هغې په بدن کې یو نا کراره خوځښت رامنځته شوی و، لکه زړه یې چې غوښتل بهر راووځي او هغه پټې خبرې ټولې وو وایي. بیا یې ناڅاپه لاسپاک په میز کېښود او دننه لاړه.

ما او بیکر یو بل ته په سترګو کې وکتل، ما څه ویلو ته ځان تیار کړ خو هغې د خبردارۍ په توګه په شونډو ګوته کېښوده، ----شش...

یو ورو غوندې پس پسک دننه نه اوریدل کیده او بیکر دروازې ته غوږ ورنږدې کړ تر څو څه واوري.

«- هغه ګیټس بي چې تا نوم واخسته، هغه زما ګاونډي دی.

- ته خبرې مه کوه، زه دا خبرې واورم، چې څه شوي؟

- ولې څه خبره ده؟ما ترې وپوښتل

- ته دا وایې چې نه یې خبر؟ ما فکر کاوه چې ټول به خبر وي. حیرانه شوه

- زه نه یم خبر!

- ټام نیویارک کې یوې ښځې سره لاره لري.

- ښځې سره لاره لري؟ ما د ځان پوهولو لپاره خبره تکرار کړه، بیکر یوائځې سر وخوځاوه. ما غوښتل چې ځان پوه کړم خو د بوټانو ټک ټک سره هغوی دواړه راووتل.

- داسې وخت نه شي تېریدې؟ ډیزي مکرجنه ژړا پیل کړه.

د یو څو شېبو لپاره مې بهر ته کتل:

- ډېر عشقي موسم دی او یوه سندره ویونکي مرغۍ مې هم ولیده، ډېر خوږ غږ یې و، عشقي وو کنه ټام!

- ډېر عشقي» هغې په ناخوښۍ دا وویل، بیا یې اوږده کړه ؛ که ډوډۍ نه وروسته رڼا وه نو لاړ به شو د آسونو ځای ته.

دننه نه یو ځل بیا د ټیلیفون زنګ راغی، ډیزي سر د نا په خوځولو د ټام د آسونو خبره هم پای ته ورسیده، اصلا ټولې خبرې تیت شوې. د پنځه دقیقو لپاره د شمعې لمبې په حرکت وې او ما هم د شمعې په رڼا کې سترګې خښې کړې وې. زه نه پوهیدم چې ډیزي او ټام د څه باره کې فکر کوي. د څو شیبو لپاره حالات د پوښتنو نه ډک ول.

د آسونو خبره بې موخې منځ ته راغلې وه او بیا ځلې یاده هم نه شوه. ټام او بیکر پاڅیدل او کتابتون ته روان شول. ډیزي هم پاڅیده او زه هم

Downloaded from: ketabton.com

ورپسې ورروان شوم. د څو دهلیزونو نه تېر بهرنۍ برنډې ته ورسیدو. په توره تیاره کې چې د لرې نه یوائځې رڼا ښکاریده، په لړګینه څوکۍ څنګ په څنګ کېناستو.

هغې خپل مخ دواړه لاسونو کې ونیو، د هغې په مخ کې ځورونکي احساسات ښکاریدل، ما فکر وکړ چې د وړې لور باره کې ترېنه پوښتنه وکړم خو بیا مې مناسبه ونه ګڼله؟

هغې ناڅاپه وویل: مونږ یو بل ډېر نه پیژنو کنه، نیک؟. که څه هم نږدې خپلوان یو خو ته زما واده ته رانغلې.

- زه د جګړې نه نه وم ستون شوی.

- دا خبره دې منم خو زه ډېره ستونزه کې وم او په هر چا بې باوري وم. د هغې خفګان پر ځای و، زه منتظر وم خو هغې نور څه ونه ویل. د هغې د لور نه پرته بل راسره د خبرو کولو لپاره نه و.

- لور به دې خبرې کوي، او ګرځي راګرځي که نه؟"

- هو ! هغې ماته وکتل، یوه خبره درته وکم نیک ! ته خبر یې چې هغه پیدا شوې وه ما څه ویل، غواړې درته ووایم؟

- ولې نه..مهرباني !

- د هغې د پیدا کیدو لا یو ساعت نه وو پوره او خدای خبر ټام چیرته و. زه د ډېرو ګډو وډو سوچونو سره راپاڅیدم او نرسې راته وویل چې انجلۍ پیدا شوې، ما سر کېښود او ښه مې وژړل. ما ویل سمه ده چې انجلۍ ده، هغه به هم یوه کم عقله وي. کم عقلې جونې هسې هم په دې دنیا کې ډېرې دي، یوه وړه ښایسته کم عقله ! هر څوک هم دا فکر کوي او هغه ډېر پر مختللي خلک هم. د هغې سترګې راډکې شوې. د ناخوښۍ خندا یې وکړه؛ زه څومره مغلقه یم، خدایه زه څومره مغلقه یم !

د هغې غږ مات غوندې شو، زه یې اړ کړم تر څو خپل پام ترې بل ځای

ته یونسم. زه یې ناکراره کړم او دا ماښامنې ماته یو چل غوندې ښکاره شو تر څو زما احساسات پکې راوپاروي. زه انتظار وم، هغې ماته وکتل، د هغې په مخ کې هماغه د پیغلتوب غرور پټ و. په داسې یوه راز نه ډکه ټولنه کې هغې خپل او د ټام شتون فرضي ګڼل.

په توره کوټه کې سور رنګه څراغونه لګیدلي، ټام او بیکر د یو کوچ په دواړه څنډو ناست او بیکر ورته په لوړ غږ ناول لوسته. په کوټه کې د هغې غږ انګازې کولې داسې لکه څوک چې سندرې زمزمه کوي. د سرو څراغونو رڼا د ټام په بوټانو کې ځلیدله او د بیکر د خزان د پاڼو په څیر زیړ ویښتان یې روښانه کړي وو، د هرې ورقې په ختمیدو یې په خپلو نازکو ګوتو ورقه بل لورې ته اړوله. کله چې مونږ راننوتو د خپل چپ لاس په اشاره یې مونږ ته د چپ وویل.

- په راتلونکې کې به جریان ولري. دا یې وویل او مجله یې د میز په سر وغورځوله. خپل لاسونه یې د زنګنونو په سر کېښودل او پاڅیده.

- لس بجې دي او اوس به دا ښه انجلۍ لاړه شي او ویده به شي.

- جورډن بیکر به سبا ته په ټورنمنټ کې لوبیږي، ډیزي وویل.

- ښه...ته جورډن بیکر یې؟

زه اوس پوه شوم چې هغه ماته څنګه اشنا ښکاریده. ما د هغې باره کې ډېرې کیسې اوریدلې وې، په دې کې بې خونده او بحراني کیسې هم وې خو ماته یوه هم نه وه یاده.

- ښه شپه ! ! هغې په نرم غږ وویل. ما اته بجې راپاڅوه !"

- که ته پاڅیږې نو !

- بالکل پاڅیږم ! ښه شپه ښاغلې نیک کیروې، بل وخت بیا ګورو !

- بالکل به ورسره وګورې !. ډیزي د هغې خبره تایید کړه. فکر کوم یو واده تیار کړو، دلته بیا کله کله راځه، زه غواړم تاسو دواړه په زوره سره

Downloaded from: ketabton.com

یو ځای کړم. تاسو دواړو به کاټني پسخانه کې بند کړم او یوه کېنتۍ کې به مو سمندر کې خوشې کړم، بس دغه شان ساعت تیري به وکړو.

- ښه شپه، ما خو هیڅ وانه وریدل. بیکر زینو ته په ختو کې وه. شیبه وروسته ټام وویل.

«هغه ډېره ښه انجلۍ ده، هغوی باید دلته یواځې نه وه پرېښې.

- چا باید نه وه پرېښې؟» ډېزي په پوښتنېز ډول وویل.

- د هغې کورنۍ !

«د هغې کورنۍ کې یوه سل کلنه ترور ده، خو څه نیک به یې خیال ساتي کنه، که څنګه نیک؟ هغه به ټول اوړی د رخصتۍ په ورځو کې دلته راځي.

- زه فکر کوم کور کې اوسیدل به ورته ښه وي. ټام او ډېزي یوې شیبې لپاره د سترګو په کونج کې یو بل ته وکتل.

- هغه د نیویارک ده؟ ما زر وپوښتل

- هغه د لیوز ویلي ده. زمونږ دواړو ماشومتوب یو ځای تیر شوی دی، زمونږ ښایسته ماشومتوب...

- تاسو دواړو خو برنډه کې زړه خواله سره وکړه. ټام وویل.

- رېښتیا ! زما خو څه نه یادېږي. ډېزي ماته وکتل، ما به پکې څه ویلي و. یو څو شیبې وروسته مې د تلو تکل وکړ. هغوی راسره تر دروازې راووتل، ما خپل موټر چالان کړ، ډېزي په تادۍ راغږ کړ:

- لږ ودرېږه !

- ما نه هیر شوي و چې تا نه پوښتنه وکړم، مونږ اوریدلي و چې تا کوژده کړې ده. ټام هم د هغې خبره تایید کړه.

- هو مونږ درې کسانو نه اوریدلي دي، دا باید سم خبر وي.

زه پوهیدم چې دوي ولې دا خبرې کوي. ختیځ ته راتلو سره دا خبره

ما پورې تړل شوی وه. ما داسې انګیرله چې زما په راتلو به ډېزي غېږ کې ماشوم او خوشاله زما مخې ته راشي، او ټام خو نیویارک کې نورو ښځو سره لاره درلوده.

ګرمي نیمایي ته رسیدلې وه، د هغوي کور نه راووتم. د لارې په سر د پټرولو پمپ سرو او شنو څراغونو روښانه کړی و. کله چې خپل ځای ته ورسیدم، موټر مې د خپل وړوکي کرایي کور په موټر تمځای کې ودراوه او بهر راووتم. د یوې شیبې لپاره د کور مخې چمن کې ناست وم. باد خپل زور ازماوه، ونو هم خپل مقاومت ښوده خو تر منځ یې پاڼو چغې سورې وهلې. زه یواځې نه وم. پنځوس شپیته متره لرې د ګاونډي د بنګلې په کوټه کې یو کس ولاړ و. په ځیر مې ورته وکتل، خپل دواړه لاسونه یې د پطلون په جیبونو ننباسلي وو. د هغه د دریدو انداز نه داسې ایسیدله چې همدا ګیټس بې وي.

ما غوښتل هغې ته ورغږ کړم. آغلې بیکر د ډوډۍ پر مهال د هغې نوم اخیستی و، ما غوښتل ځان ورسره معرفي کړم. خو ما ورغږ نه کړ. هغې جیب نه لاسونه راوویستل او د تورو اوبو په لور یې اشاره وکړه، زه ترې لرې وم خو زه پوهیدم چې هغه ریږدیده. ما هم د هغې په اشاره اوبو ته وکتل خو د یو شین څراغ پرته چې د اوبو هغه بله خوا و، نور هیڅ نه تر سترګو کیدل. ما یو ځل بیا ګیټس بې ته وکتل، خو هغه تللې و او زه یو ځل بیا د شور نه ډکه تیاره کې یواځې پاتې شوم.

Downloaded from: ketabton.com

دوهم څپرکی

د نیویارک او غربي جزیرې تر منځ لاره کې د ریل پټلۍ او خام سرک د پخوا زمانو انځورونه راښودل. دا سیمه تقریبا ټوله تشه وه. دې ته د ایرو دره ویل کېده. په ریښتیا هم لکه یو صنعتي ځمکه، د بټیو لوګو نه ډکه، هر ځای کندې او نه ختمیدونکې د ایرو او لوګو نه ډکه هوا وه. دوړو او سترړیا نه ډک مخونه یې وو، چې مزدورانو به په ګرانه یو بل پیژندل او په خپلو کارونو به بوخت ول. په خوا کې تیریدونکو مسافرو به تر نیم ساعته د ایرو درې زړه بوږنونکې سیمې ننداره کوله. دلته یو وړوکی د ریل تمځای هم و، په همدې ځای کې می د ټام او د هغه یاره هم لیدلې وه.

که څه هم ټام ماته د هغې باره کې ډېر څه ویلي و خو ما بیا نه غوښتل چې ورسره وګورم. یو ماسپښین له ټام سره په ریل موټر کې نیویارک ته روان شوم. د ایرو درې ته په رارسېدو سره یې په روانه کې ریل موټر نه ټوپ کړه.

- راځه راپسې، زه غواړم زما جینۍ سره وګورې.

ما فکر کاوه چې یو ښه ځای ته مې بوځي خو د یکشنبې ماسپښین و، بل څه پلان مې نه درلود، که نه ټام سره زه چیرته راتلم.

زه ورپسې شاته روان وم، د ریل پټلیو نه لږ لرې د سپینو کټارو نه ور تېر شو، هلته یو ودانۍ وه، چاپیره ترې د زیړو خښتو وړوکی دیوال هم و، د درې دوکانونو نه یو د هوټل دپاره و چې ټوله شپه به خلاص و، یو خالي و او دریم د موټرو ګراج (جورج بي ویلسن، د موټرو پیرل او پلورل)، زه ټام پسې همدلته ورننوتم. دننه ماحول ډېر ګډوډ و، یو زوړ فورډ موټر په کونج کې ولاړ و چې دوړو یې رنګ ورک کړی و. په دې کې د اپارتمان څښتن دفتر نه راووت، خپل لاسونه یې سره موښل. هغه سپین، کمزوری، بې پروا او یو څه ښایسته و. هغې مونږ ولیدو، راروان شو، آبي سترګې یې له ورایه ځلیدې.

- سلام ویلسن، کاروبار څنګه دې؟ ټام ورته خوشالۍ نه په اوږه لاس کیښود.

- شکایت نشم کولای، کله راباندې موټر خرڅوې؟ ویلسن لکه قناعت چې یې تر لاسه نه کړ.

- راتلونکې اونۍ ته، زما سړي پرې کار کوي.

- کار یې ډېر ورو ندی روان؟ دا ولې؟

- نا هغه سست ندې، که ته داسې فکر کوې نو زه به یې په بل چا وپلورم. ټام ورته په ارامه ځواب ورکه.

- زما د خبرې مقصد دا نه و، ما یواځې غوښتل و وایم... ویلسن د خبرې صفایي ورکوله، د هغې غږ همداسې پسې ورک شو او ټام ګراج کې هاخوا دیخوا کتل. لږ شیبه وروسته زینو کې د ټک ټک غږ سره یوه

Downloaded from: ketabton.com

دیرش کلنه ښځه راښکاره شوه، هغه لړه چاغه وه، تور بخن لباس یې پر تن و، خو ښایسته ښکاریده او ډېر په ناز هم راروانه وه. هغې نرۍ موسکا وکړه، د خپل خاوند خوا ته داسې تیره شوه لکه هیڅوک چې نه وي ولاړ، ټام سره یې د لاس سترې مشي وکړه، په سترګو کې یې ورته وکتل. ما سره یې هم په دوه ګوتو سترې مشي وکړه او راکتل یې هم نه، په خپلو شونډو یې ژبه تیره کړه او بیا یې خپل خاوند ته وکتل، په نرمه لهجه یې ورته وویل:

- څوکۍ خو راوړه، چې یو څوک خو پرې کیني.

- هو ولې نه. ویلسن خبره واوریده او رهي شو، د ویلسن ښځه ټام ته ورنږدې شوه.

- زه غواړم درسره وګورم، زمونږ پسې بل ریل موټر کې راځه! ټام ورته په غوږ کې وویل.

- سمه ده! هغې سر وخوځاوه او لرې ودریده، په دې کې جورج ویلسن هم دوه څوکیو سره راښکاره شو.

د جولایي څلورمه نیټه وه، مونږ ورته لاندې په سرک ولاړ وو، یو ماشوم ریل پټلۍ باندې ناهیلی ناست و، پیشو یې غیږ کې نیولې وه.

- ډارونکی ځای دی کنه؟

- ډېر بد ځای دی.

- هغې ته دا ښه ده چې دا ځای پریږدي.

- ولې د هغې خاوند څه اعتراض نلري؟

- ویلسن؟ هغه فکر کوي چې میرمن یې نیویارک ته خپلې خور کره ځي. هغه بیړا دی، بیچاره په دې هم نه دې خبر چې هغه ژوندی دی.

زه، ټام او د هغې جینۍ درې واړه نیویارک ته روان شوو، د ویلسن

ښځې نرۍ تنګ کارټني لباس په تن و چې پلن کوناټي او د بدن هر اندام پکې له وراېه ښکاریده. سټېشن کې یې یو اخبار او یوه رنګینه مجله هم راواخېسته، او بل دوکان نه یې آیس کریم او یو څه خوشبوی هم راواخېسته.

- زه غواړم ددې سپیانو نه هم یو واخلم، زه غواړم یو ځان سره کورته یوسم، یو وړوکې کوکری، ډېر خوند کوي.

زوړ سړي ټول سپي په پنجره کې بند کړي وو.

- کومې نمونې لرې؟ آغلې ویلسن ورنه وپوښتل

- هره نمونه راسره شته، ستاسو کوم پکار دی، آغلې؟

- زه غواړم پولیسي سپې واخلم، زه پوهیږم هغه نه لرې.

زوړ سړي پنجرې ته په ځیر وکتل، لاس یې ورننویسته او یو کوکری یې د څټ نه راونیو.

- دا خو پولیسي ندی. ټام وویل.

- نه پولیسي ندی خو د همغې په څېر به وي. زوړ سړي په ناهیلۍ ځواب ورکه.

- ریښتیا هم څومره ښایسته دی. دا په څو دی؟ آغلې ویلسن وپوښتل.

- همدا سپی؟ دا په لس ډالره دی. "سړي په خوښۍ ځواب ورکه. آغلې ویلسن تری کوکری واخېسته، په ملا یې ورته لاس ووهه بیا یې وپوښتل.

- دا نر دی که ښځه؟

- دا سپې؟ دا خو نر دی. سړي وویل.

- بس مردار سپی دی، دا واخله پیسې او لس دانې پرې نور واخله.

Downloaded from: ketabton.com

ټام یې خبرې ورختمې کړې. لږ وړاندې چې لاړ ما وویل،

-صبر وکړئ، زه همدلته ښکته کیږم.

-نه، ته دلته نه شې ښکته کېدای. د مارټل زړه به خفه شي که څنګه مارټل؟

-اووه...، ما خپلې خور کیټرین ته ټیلیفون کړی، هغه هم اپارتمان ته راځي، هغه خو مې تا لپاره راغوښتې ده. مارټل د مشورې په څېر وویل.

-ښه زه به ډېر خوښ شوی وم خو..."ټام په خپله خبره کلک ولاړ و، زه مجبور ورسره لاړم، عجیبه غوندې اپارتمان و، وړه کوټه، وړه اشفزخانه او وړوکی تشناب او هر څه تنګ تنګ. په دې ځای کې مې په خپل ژوند دوهم ځل لپاره شراب وڅکل بلکې په زوره راباندې وڅکل شول، ما بیا هم کوښښ وکه تر څو له دې ځای نه لاړ شم خو ټام او کیټرین پرېنښودم. ټام خو اغلې ویلسن(مارټل) سره بلې کوټې ته لاړ، کیټرین راسره خواکې کیناسته، زما په اوږه یې لاس کېښود، یوه پښه یې زما غېږ کې کېښوده.

-ته هم غربي جزیره کې اوسېږې؟

-هو !

-ښه... یوه میاشت وړاندې هلته یو محفل ته تللې وم، هغه محفل یو سړي جوړ کړی و، ګیټس بې نومیده، ته یې پیژنې؟

-هو، زما ګاونډي دی.

-ښه، خلک وایې د کایسر جرمني وراره یا بل څه خپلوان دی، ځکه دومره ډېرې پیسې لري.

-ریښتیا...

هغې سر وخوځاوه. کوټه د لوګو نه ډکه وه. هر ځای د شرابو بوتلونه،

یو نیم کس به ته بل به راننوته، بیا هغه څه وشول چې کیدونکې ول. که څوک یې د ژوند خوند بولې او که څوک یې د لوی ګناه په څېر ارزوي. نیمه شپه وه، د ټام او اغلې ویلسن غږونه رالوړ شول.

-زه به یې نوم اخلم، ډیزي...ډیزي...ډیزي...

ټام د غوسې نه په سوک ورته پوزه ووهله، هر ځای وینې پرتې وې، اغلې ویلسن بد رد ویل. زما شپه همداسې په بې خوبۍ تېره شوه. بهر راووتم او د څلورو بجو ریل ته کیناستم.

Downloaded from: ketabton.com

دریم څپرکې

د ګرمۍ په شپو کې د ګاونډي د کور نه د تیزې موسیقۍ غږونه راتلل. د هغې د کور په شنو چمنونو کې انجونې، هلکان، سړي او ښځې د پتنګانو په څیرد شمپین شرابو بوتلونه په لاس کې نیولي وو تلل راتلل.د ماسپښین مهال کې به ځینې میلمنو د سمندر غاړو کې یو نفري کښتۍ ځغلولې او څوک به د ساحل په غاړه لمر ته په شګو سر چپه پراته وو، لنډه دا چې هر چا څه غوښتل هغه یې کول. د ګرمۍ شنبې او یکشنبې رخصتیو ورځو کې به دا محفل د سهار د نهو نه پیل تر نیمې شپې پورې دوام موند. د دوشنبې په سهار به اضافي صفاکاران راوبلل شول تر څو د تېرې شپې ورانکارۍ ترمیم، د چمنونو نه چټلي صفا کړي، لنډا دا چې دا کور یو ځل بیاد پخوا په څیر صفا او د راتلونکې اونۍ میلمنو ته تیار وي.

د هرې جمعې ورځ به پنځه غټ کارټنه نارنجان او لیموان د نیویارک نه راوړل کېدل او دوشنبه به همدغه د نارنجانو او لیموانو پوستکو

ډېرې د کور مخې ته پراته وو. هلته داسې یو ماشین و چې د یوې بټنې په فشار کولو سره به یې یواځې نیم ساعت کې تر دوه سوه لیموانو نه جوس جوړاوه او دا بټن تر دوه سوه ځله ډېر د اشپزانو د مشر له خوا کیکاږل کیده.

هر دوه اونۍ وروسته به یو ډله خلک د کافي اندازه رنګ ډېو، رنګینه څراغونو سره راتلل تر څو د ګیټس بې کرسمس ونه پرې سینګار کړي.

د محفل پر مهال به د میزونو په سر هر رنګه خواړه، نیمه پخ شوې سورخې غوښه، د فیلمرغ غوښې نه نیولې تر رنګینه سلادونو پورې هر څه ایښودل شوي وو، خلکو به په خپله خوښه هر څه راخیستلای شوو. منځنی صالون د موسیقۍ ډلې ته ځانګړی شوی و، ډېری میلمانه به پیغلې وې چې د شرابو ګیلاسونه به یې لاس کې نیولي و، یوې بلې خوا تلل.

شاوخوا اووه بجې د موسیقۍ ډله راورسیده، ورسره شپیلۍ، واړه غټ ډولونه، دوه درې قسمه ستارونه او د سندرو لپاره هر رنګه الات موجود و.ځینې نور د سمندر غاړې لمبلو نه وروسته په زینو بره روان وو، تر څو جامې بدلې کړي، نویو میلمنو خپل موټر پارک کول. هر ځای خنداګانې او د مستۍ چغې وهل کیدې. بهر چمن کې میزونو باندې رنګارنګ میوې ایښودل شوې وې، هلک او جینۍ چې په لمړي ځل به یې یو بل همدلته لیدل، په یو کونج کې ناست یو بل سره خبرې کولې او خنداګانې به یې کولې.

د لمر پرېوتو سره څراغونه ورو ورو روښانه کیدل، سازکونکو هم نرمې سندرې پیل کړې، خنداګانې پسې زیاتیدې. خلک لا راروان وو،

Downloaded from: ketabton.com

ټول راغلي خلک يو ائې کوربه ته نه بلکې يو بل ته هم نا اشنا وو ، محفل نو نور شروع شوی و.

هيڅوک مې نه پيژندل، بې موخې يوې بلې خوا ګرځيدم. خو بيا مې هم هڅه کوله تر څو کوربه پيدا کړم. دوه درې کسانو نه مې پوښتنه وکړه خو هغوی برندې برندې راته کتل او اوږې به يې پورته اچولې. چمن کې ميزونو باندې ايښودل شويو ميوو خواته لاړم، دا يوائينی ځای چيرته چې يو ائې دريدل بې موخې يا يو ائې نه ښکاريدل.

زه همدلته ولاړ وم، چې دننه نه آغلې جورډن بيکر په مرمرينو زينو کې ودريده، لږه په شا لاړه او بيا يې چمن ته بې خونده نظر وکتل.

- ښه راغلاست به ورته ووايم که نه، خو بيا هم يو څوک خو مې پيدا کړ چې ورسره پيژنم.

- هيلو ! ما په زوره ورغږ کړ او د هغې خواته وروان شوم.

- ما فکر کاوه چې ته به همدلته يې. ما ته ياد ول چې ته همدلته اوسيږې او دلته به راځې. هغې زما لاس ونيو لکه چې وايي کوربه توب دې نور زه کوم. دوه جينکۍ د آغلې بيکر خواته ودريدې، ورته يې وويل:

- وبخښه... تا ونه ګټله !"اغلې بيکر تيره اونۍ کې د ګولف پايلو به بايللې وه.

د جورډن بيکر نرم لاس زما په لاس کې و ، دواړه زينو نه راښکته او د چمن په لور لاړو ، څوکيو کې کيناستو ، خوا کې درې سړي او دوه جينکۍ هم ناستې وې، دوی د ګيټس بي باره کې وويل چې ګيټس بی نه غواړي هيڅا سره ستونزه ولري. يوې جينۍ ويلې چې هغې کوم څوک وژلي. يو بل پکې ويل چې د جګړې په موده کې د جرمنيانو جاسوس و ، هر چا د ګيټس بي باره کې خپل نظر ورکاوه او د محفل په هر کونج کې د

هغې باره کې پس پسک روان و.

- راځه ووځو."بيکر راته په غوږ کې وويل، ما هم دا غوښتل ځکه نيم ساعت مې هسې تېر شو. مونږ پاڅيدو ، هغې ويل راځه کوربه پيدا کړو. هغې ويل تر اوسه يې ګيټس بي سره نه دي ليدلي، زه هم نور بې صبره شوی وم.

مونږ د ګيټس بی په لټه شو ، هغه برنډه کې نه و ، دننه هم نه تر سترګو کيده، کتابخانې ته لاړو ، دننه د ګونګي سترګو والا يو پوخ عمر کتابخانې مشري په غاړه لرله، يوه شيبه مو کتابونو کې تيره کړه.

ښه شيبه ووته، زه لا بيکر سره وم، زما ساعت لږ تېر شو ، بيرته بهر راووتو ، ما هم ځان سره وړوکي ګيلاس شمپين شراب راخيستي و ، يو سړي راته د لرې وکتل او موسکی شو او خواته مې راغی.

- ستا څيره راته اشنا ښکاري، د جګړې په موده کې ته په پنځمه فرقه کې نه وې؟ هغه ډېر په مودبانه لهجه رانه وپوښتل.

- ولې؟ هو... زه په اته ويشتم پياده ځواک کې وم.

- زه شپاړسم کې وم، د ۱۹۱۸ جون مياشتې پورې. زه پوهيدم چې ته مې چېرته ليدلی يې.

يوه شيبه مو د فرانسې ځينو زړه بوږنونکو سيمو باره کې خبرې وکړې. خبرو کې يې راته دا هم وويل چې همدلته اوسيږي او يو ښايسته موټر هم لري، او سهار ته يې پکې د چکر وهلو بلنه هم راکړه.

- غواړې راسره پکې چکر ووهې؟

- کله؟

- هرکله چې ستا زړه وي، زوړيياره ! همدا مهال مې ترې د نوم پوښتنه کوله چې بيکر راغله او موسکۍ شوه.

Downloaded from: ketabton.com

- ساعت دې تیر دی نو.هغې وویل.

- مخکې نه بهتره. ما یوځل بیا خپل نوي ملګري ته مخ واړوه.

- دا محفل ماتـه غیـر عـادي ښـکاري. مـا لا تراوسـه کوربـه نـه دی لیدلی، زه هم هلته اوسیږم.

ما خپلې جونګړې ته اشاره وکړه،

- او دا سړی، ګیټس بي نومیږي ماته یې بلنه راکړې او اوس خپله نشته.

د یوې شېبې لپاره هغې ماته داسې کتل لکه چې پوه شوی نه وي.

- زه ګیټس بي یم! هغه ناڅاپه وویل

- څه؟ اوه... ډېره بخښنه غواړم! ما ورپسې ژر وراضافه کړه.

- ما فکر کاوه تاسو ما پیژنئ، زوړ یاره! زه ویریږم لکه چې یو ښه کوربه ثابت نه شوم. هغه موسکی شو، یانې هر څه یې درک کړي و، دهغې موسکا کې چې ډېر کم خلک یې لري یو راحت بخښونکې راز پروت و، چې تراوسه به مې خپل ژوند کې څلور پنځه ځله لیدلې وي. د هغې عمر څه د پاسه دیرش کاله و.د هغې هره خبره د خوند او ادب نه ډکه وه. که چیرې یې ځان راته معرفي کړی هم نه وای نو کیدای شي زه ورنه ډېر متاثره شوی وای، د خولې نه راوتلې هره خبره یې د احتیاط نه ډکه وه.

یوه شیبه تېره نه وه چې د کارکونکو مشر راغی او ګیټس بي ته یې غوږ کې وویل:

- شیکاګو نه ټیلیفون دی.

هغه سر لږ ټیټ کړ، بښنه یې وغوښته.

- هر څه ته چې مو اړتیا وي، ویلی شې، زوړ یاره! وبښئ زه لږ

وروسته بیا راځم.

هغه چې لاړ زر مې مخ بیکر ته واړوه، تر څو خپلې حیرانتیا باره کې ورته ووایم. ما فکر کاوه چې ګیټس بي به یو چاغ او ځان ښودونکی سړی وي.

- هغه څوک دی؟ ته خبره یې؟

- هغه بس یو سړی دی چې ګیټس بي نومیږي.

- هغه د کوم ځای دی؟ هغه څه کار کوي؟

- اوس نو تا ته ښه موضوع په ګوتو درغله، یو ځلې یې راته چا ویلي و چې اکسفورډ کې یې درس ویلی دی. هغې دا خبرې په پیکه موسکا کولې. د هغه ماضي شخصیت ماته تت غوندې ښکاره شو خو بیا یوه شبېه کې بدل هم شو، ځکه هغه وویل.

- خو زه پرې باور نه لرم. بیکر وویل.

- ولې باور نه کوې؟

- زه نه یم خبره، بس زه فکر کوم چې هغه اکسفورډ ته هیڅ تللی نه دی. هغې په خپله خبره ټینګار وکړ.ددې نه ماته د هغې بلې انجلۍ خبره رایاده شوه چې ویلي یې؛ زما په فکر څوک یې وژلي. زما په فکر کې نورې پوښتنې هم راوټوکیدې. ما به د ګیټس بي باره کې دا خبرې په اسانۍ منلې وې ایا دا هر څه د منل کیدو وړ هم و، لږ تر لږه زه په دې خپلې نا څه تجربه ویلی شم چې ځوان خلک داسې نه کوي چې د یو نا معلوم ځای نه راشي او په داسې ځای کې دیره شي.

- په هر حال هغه ډېرې ستر محفلونه جوړوي. جورډن بیکر وویل. هغې موضوع بدلول غوښتل.

- او زما داسې محفلونه ډېر خوښ وي، ورو محفلونو کې دومره

Downloaded from: ketabton.com

شخصیت ساتنه نه کیږي

د ډول نه یو غټ ډنګ پورته شو او ورپسې سندرغاړې چغې شروع کړې، ویل یې د ګیټس بې په غوښتنه سندره وایي او بیا یې نور څه وویل تر څو خلک مست کړي، سندره یې پیل کړه.

ما یو ځل بیا ګیټس بې ولید، مرمرینو زینو کې یوائې ولاړ او هرې یوې ډلې ته یې بیا بیا کتل. هغه تازه ښکاریده، لنډ ویښته لکه هره ورځ یې چې مشین کوي، خیره یې زړه راښکونکې وه. ما ته خو داسې ګناهګار سړی ښکاره نه شو. سندره چې ختمه شوه، ځینو ښځو د سړیو په اوږو سرونه ایښي، ځیني جینکۍ د هلکانو په غیږ کې د خوښۍ نه بې حسه پرتې وې.

- ښښنه غواړم! د ګیټس بې د کارکونکو مشر ناڅاپه زمونږ مخې ته ودریده..

-آغلې بیکر! بخښنه غواړم، ښاغلې ګیټس بې غواړي تاسو سره یوائې وګوري.

- ما سره؟ بیکر په حیرانۍ وپوښتل.

- هو آغلې!

هغه په ورو پاڅیده، ما ته یې وکتل خپلې وریځې یې په حیرانۍ پورته واچولې او سړي پسې د بنګلې په لور روانه شوه. ما ولیدل د هغې د شپې لباس پر تن و، د هغې په هر خوځښت کې یوه خوښي او خوند پروت و داسې لکه ښایسته سهار کې چې په لمړي ځل یې د ګولف په چمن باندې قدم وهل زده کړي وي.

زه یوائې وم، تقریبا دوه بجې وې، دننه لاړم، شا خوا مې وکتل د ډېرو ښځو خپلو میړونو سره لانجې روانې وې.

د کتابخانې مخې ته ولاړ وم. دننه نه ګیټس بې او بیکر یو ځای راووتل. ګیټس بې ورته راوتو کې څه ویل خو ډله خلکو ګیټس بې ته خدای پامانۍ لپاره نږدې راغلل او خبره یې نیمایي کې پاتې شوه.

د جوړدن بیکر ډله هم جوړدن ته منتظر وو او غږونه یې ورته کول، تر څو یو ځای بیرته لاړ شي. هغې ویل

- ما ډېر څه په زړه پورې واوریدل. زه څومره وخت دننه وم؟ ما ته یې غوږ کې وویل.

- نیم ساعت، ولې؟

- ډېر په زړه پورې خبر دی، خو زه یې درته نه وایم، ځوروم دې پرې. هغې اسویلې وویست.

- مهربانې وکه راشه، ما سره وګوره... کتابچه...د آغلې هاروړډ په نوم... د هغې بیره وه، په نیمایي خبرو یې پوه نه شوم.

که څه هم ما په لمړي ځل په دې محفل کې ګډون کړی و، خو زه تر ډېره ناوخته هلته پاتې شوم. زه د ګیټس بې د اخرني میلمنو د جملې نه وم، کوم چې د هغه شاوخوا راټول شوي وو. ما وغوښتل تر څو هغې ته روښانه کړم او ښښنه ترې وغواړم چې هغه ما نه و پیژندلی.

- ذکر کول یې اړین نه دي، هیڅ خبره نه ده زوړ یاره! هغې په ډېرې لیوالتیا ښښنې نه منع کړم. د بیا ډاډ راکولو لپاره یې خپل لاس زما په اوږه کیښود.

- او هیر دې نه شي، سبا سهار چکر ته وځو. یو ځل بیا د کارکونکو مشر راښکاره شو، خپله زنه یې د هغې اوږې ته نږدې کړه،

- فیلاډیفیا غواړي تاسو سره خبرې وکړي، ښاغلېه!

- سمه ده، یوه دقیقه کې درځم، هغوي ته ووایه زه بیرته راځم... ښه

Downloaded from: ketabton.com

شپه.

- ښه شپه.

- ښه شپه. هغه موسک شو ، ښه شپه، زوړ یاره... ښه شپه !

زینو نه راښکته شوم، ومې کتل چې محفل لا ختم نه دی. دروازې نه تقریبا پنځوس متره لرې، لسګونه موټرې ګډ وډ ولاړ دي، څراغونه یې روښانه دي، خلکو یو شور ماشور جوړ کړی و ، د سړک غاړې لښتې کې د یو نوي ماډل موټر مخکې ټیر پروت و او موټر کوږ ولاړ و ، لسګونه خلک ترې راچاپیر وو ، د ځینو موټرچلونکو لاره چې بنده وه هغه ځای نه به یې چغې وهلې او هارنډونه به یې وهل او یو غالمغال یې جوړ کړی و.

یو سړي چې اوږده چپنه یې اغوستې وه، موټر نه راښکته شو ، په سرک ودرید او موټر ته یې په ځیر وکتل.

- وګورئ، دا خو په لښتې کې غورځیدلی. هغه خلکو ته ویل. خلک موټر چلونکي ته په غوسه وو.

- که موټر نه شې چلولې خو مه چلوه، د شپې پرې چل زده کوې. هغه بل ویل

- خودکوشي دې کوله. ښه ده چې یو ټیر ترې وتلی دی. موټر چلونکې ویل،

- موټر زما دې خو ما نه چلوه. ځینې نور هم خپلو موټرو نه راښکته شوو ، پیغلو د ډېر شرابو څښلو او اوږدو سینډلو له کبله سم دریدل هم نه شوکولای. د موټرو هارنډونه وو چې یو بد حال یې جوړ کړی و.

په دې کې یو بل اوقې غوندې راغی، دواړه لاسونه یې په تشو کیښودل، ویې پوښتل؛

- څه خبره ده؟ تیل پکې ختم شوي دي؟ دوه درې کسانو موټر ته

اشاره وکړه، هغه یو ځل د موټر بیل شوي ټیر ته او بیا بره وکتل لکه د اسمان نه چې راپریوتی وي. بیا یې وویل چې موټر چالان کړو او په شا به یې بو ځو ، یو ورته وویل؛

- ټایر یې نشته نو څنګه یې شاته بو ځې؟ اوقي بیا وویل.

- خو ځئ یوه هڅه خو به وکړو. په دې کې د شور او هارنډونه نور هم زیات شوو. زه هم د صحنې نه ووتم، یو ځل مې شاته وکتل، د ګیټس بې کور د سپوږمۍ په رڼا کې د محل په څیر ښکاریده، دهغې په کور کې عجیبه ناڅاپي خاموشي خوره شوې وه، خپله زینو کې ولاړ و او خلکو ته یې د خدای پامانۍ لپاره لاسونه خوځول.

***

ډېر وخت به مې کار کاوه. سهار وختي به کار ځای ته تلم. راسره کار کونکي مې هم یواځې په لمړي نوموونو پیژندل. د غرمې ډوډۍ به مې هغوی سره په یو بیروباري هوټل کې خوړله، څه د غرمې ډوډۍ وه خو بس کوفته شوې غوښه، جوش کړي الوګان او قهوه به وه. جرسي ښار کې مې یوې جینۍ سره یارانه هم جوړه کړې وه خو د هغې ورور منځ کې خنډ شوی و ، د جولای په میاشت کې په رخصتۍ لاړه، ما هم پرې پرې سست کړ.

نیویارک ښار مې یو څه خوښ شوی و ، زه به اکثره پنځم واټ لاره باندې پیاده تلم، په لاره به مې خیال کې یو څو ښځې ځان سره ملګرې کړې او خپل تصور کې به د هغوی ژوند ته ورننوتم. کله کله به په خیال کې همدې ښځو پسې د هغوي کورونو پورې لاړم، هغوی به کور ته ننوتو نه مخکې راوکتل او موسکۍ به شوې. دا هر څه زما د یواځیتوب

Downloaded from: ketabton.com

ښکارندوی وې، د نورو کار کونکو هم زما په څير حال و، تر ډېره به هسې د کړکۍ مخې ته ولاړ وو، بيا به تير مازيګر د ډوډۍ په بهانه له کار ځايه راووتل او د خپل ژوند دردونکې شيبې به يې ضايع کولې.

يو څه وخت لپاره مې جورډن بيکر سره هم نه و ليدلې. بيا مې د ګرمۍ نيمايي کې وليدله. په لمړي سر کې ماته ځان داسې غوره مال ښکاريده، چې هغې سره يو ځای لاړ شم ځکه هغه د ګولف لوبې اتله وه او هر چا پيژندله. خو دلته يو څه نور وو، په حقيقت کې زه ميين نه وم، د خلکو پر وړاندې د هغې سلوک داسې مغرور غوندې و. جورډن بيکر به اکثره د هوښيارو خلکو نه ډډه کوله. ځاني بې اعتباره وه. هغې داسې هيڅ نه شو زغملای چې د هغې پکې تاوان وي. زما په فکر خپل احساسات نه ښکاره کوي. دنيا والو ته يې خپلې بدغونې موسکا سره خپلو غوښتنو او ځان ښودونکې بدن ته قناعت ورکاوه. خو ما ته يې هيڅ فرق نه کاوه. بې اعتباري داسې شی نه دی چې يو سړی دې پرې ښځه ملامته کړي. ما دا هر څه هغه وخت درک کړه کله چې مونږ يو ځای د يو محفل نه راتلو او هغې موټر چلاوه. په لاره کې يې د مزدورانو خواکې موټر دومره نږدې وځغلاوه چې د هغې سړي کورتۍ زمونږد موټر بانټ باندې ولګيده.

- دا څنګه موټر چلوې؟ يا خو بايد ډېر احتياط وکړې او يا هيڅ موټر ونه چلوې.

- زه احتياط کوم !

- دا څنګه احتياط دی؟

- ښه... نو دا نور خلک دې احتياط کوي.

- دا نو څنګه خبره شوه.

- هغوی احتياط کوي او زما موټر مخې ته نه راځي، او د يو ټکر کيدو لپاره بايد دواړه خواوې بې احتياطه و اوسي. هغې خپله خبره باندې ټينګار کاوه.

- کيدای شي تا هم د ځان په څير کوم سړي سره وخت تير کړی وي.

- زه اميد لرم چې هيڅکله نه، بې پروا خلک مې ډېر بدې شي، نو ځکه خو ته را باندې ګران يې.

د هغې خړ رنګه سترګې په سرک وې، خو هغې زمونږ دواړو اړيکې ته نوم ورکړ. د يوې شېبې لپاره مې فکر کاوه چې زه پرې ميين شوې يم. خو زه هر کله په ارامه مغزو فکر کوم او زما دننه قانون زما د خواهشاتو لپاره د خنډونو په څير کار کوي. په اونۍ کې يو ځل به مې ورته ليکونه هم ليږل او لاندې به مې ورته ليکل، (په مينه... نيک)

هر يو کس په ځان کې دننه يو حقيقي ښه والی ګوري او زما دا ؤ.

زه د ګوتو په شمېر ايماندارو خلکو د جملې نه يم، تر کوم حده چې ماته ځان معلوم و.

Downloaded from: ketabton.com

څلورم څپرکی

د جولايي مياشت سهار نهه بجې وې، د ګيټس بې ښايسته موټر زما د کور په دروازه په تيزۍ راننوته او درې غږه هارنډونه يې شروع کړه. دا لمړی ځل و چې هغه زما خواته راغی که څه هم ما يې يواځې دوه محفلونو کې برخه اخستې وه. ماته يې خپل موټر کې د چکر وهلو بلنه هم راکړې وه.

- سهار په خير. زوړ ياره! د غرمې ډوډۍ به نن ماسره خورې او زه فکر کوم يو ځای به لاړ شو. د هغه هر يو انداز د يو بې جوړې شخصيت څرګندونه کوله. د هغې دغه خاصيت په متواتره توګه د هغې محتاط خوی له کبله چې د بې کرارۍ په شکل کې پروت و، ماتيده. خپل موټر کې ناست و، هغې ځای نه يې په خوښۍ راکتل،

- ښايسته دی کنه، زوړ ياره؟ تا مخکې دا نه و ليدلی؟"هغه د موټر نه راښکته شو، يواځې ما نه بلکې هر چا ليدلی و، طلايي زيړ رنګ، د نکل پواسطه روښانه شوی، دواړه خواوو ته پلن شوی او اوږد شوی اود

هر چا نظر راښکونکې پرانستې موټر و.

په تېره مياشت کې مې ورسره څلور پنځه ځله ليدلي و، هغه لږ غږېده، زما په لومړي ځل ليدلو، هغه د نه تعريف کيدونکې ځانګړتياو څښتن و، خو وروسته زما په اند لږ تت شوی، اوس هغه يو ساده سړی، زما ګاونډي د يو محل څښتن و.

او بيا د زحمت نه ډک چکر پيل شو، ګيټس بې خپلې خوږې خبرې پيل کړې، د خبرو په منځ کې به يې خپل ورون په څپېړه هم وهه. هغې په منځ کې دا خبره راوا چوله؛

- ګوره زوړ ياره! زما باره کې ستا څه نظر دی؟ په هر حال ما غوښتل د پوښتنې ځواب ته عموميت ورکړم، لږ فکر کې شوم. وړاندې تر دې چې ځواب ورکړم.

- ښه.. زه به درته ځان باره کې يو څه ووايم. زه نه غواړم زما باره کې کوم غلط نظر ولرې. نو هغه لکه چې د خيالي تهمتونو نه خبر و، کوم چې به ډېری وخت د هغه محفلونو پرمهال خلکو خپلو منځو کې پرې بحثونه کول.

- په خدای زه به درته ريښتيا خبره وکړم، منځنی لويديځ کې زه د شتمنې کورنۍ ځوی يم. اوس ټول مړه دي. بيا امريکا ته راوستل شوی وم، خو خپل تعليم مې اکسفورډ کې تر سره کړ ځکه زما ټول نيکونه تعليم يافته وو. تعليم کول زمونږ د کورنۍ يو دود دی.

هغه ماته مخ راواړوه او ويل يې؛ زه پوه شوی وم چې ولې جورډن بيکر په دې باوري وه چې هغه دروغ وايي. هغه اکسفورډ کې تعليم کولو خبره ډېره په تيزۍ وکړه او يا يې بيخي تېره کړه، داسې لکه مخکې يې هم دا خبره مزاحم شوې وه او په دې بې باورۍ کې د هغه ټولې خبرې تيت

Downloaded from: ketabton.com

شوې.

- د منځني لوديځ د کومې برخې يې؟ما ترې سمدلاسه وپوښتل.

- سن فرانسسکو.

- ښه...

- زما د کورنۍ ټول غړي مړه شوو نو ځکه ټوله شتمني ماته پاتې شوه.“د هغې غړ کې ريښتينولي وه، داسې لکه د کورنۍ ټول غړي ناڅاپي د لاسه ورکول يې اوس هم ځوروي. يوې شيبې لپاره شکي شوم لکه زما پښه چې کشوي خو هغې ته يو ځل کتلو سره مې قناعت تر لاسه کړ.

- هغې نه وروسته زه د يو ځوان راجا په څير د اروپا په ټولو هيوادونو کې ګرځيدم او د سرو زرو، غوره ډول ياقوت، لويو لوبو ته تلل، يو څه رسامي او دا هرڅه زما د ځان لپاره ول او کوښښ مې کاوه تر څو د پخوا نه راپاتې خفګان پرې هېر کړم.

د هغه په خبرو زما باور نه و، ځکه مې ځان هغه پسې خندا نه راقابو کړ.

- بيا نو جګړه پيل شوه، زوړ ياره. دا نو زما لپاره يوه هوسايي وه او د زړه نه مې غوښتل چې پکې مړ شم، خو بيا ماته ښکاره شول چې دا خپل خوږ ژوند تېر کړم. جګړې ته په ورتلو سره لومړی بريدمن شوم. د ارګونا په ځنګل کې چې زمونږ ليوا کې څومره سلا وه، ما راواخسته او همداسې پرې مخکې لاړم، زمونږ او دښمن تر منځ يوائځې نيم مايل فاصله وه، هلته پياده عسکر نه شو ورتلای. هلته مونږ دوه ورځې او شپې پاتې شوو، مونږ ۱۳۰ عسکر او شپاړس ليوس ټوپکې وې. او کله چې پياده ځواک راغی نو د دريو جرمني فرقو ټول عسکر وژل شوي وو.

نو بيا يې ماته د تورن رتبه راکړه او هر يو متحد دولتونو ماته مډالونه راکړه اوله کې د هغه خبرې راته دروغ ښکاريدې خو اوس يې راته خوند راکاوه. هغې خپل جيب ته لاس کړ او يو ګلابي رنګ او سپنيزه ټوټه يې زما ورغوي کې کيښوده.

- دغه مډال د مونټيې نګرې حکومت له خوا راکړل شوی دی.

زه حيران شوم، دغه شی خو په ريښتيا هم فوق العاده او اصل ښکاريده. ګرد چاپيره د دايرې په شکل پرې ليکل شوي ول، (مونټيې نګري نيکولس ريکس).

- هغه بل مخ يې وګوره !

- تورن جي ګيټس بي، د فوق العاده کارنامو لپاره. ما ولوستل.

- دلته يو بل شی دی چې زه يې له ځان سره تل ساتم، د اکسفورډ د ورځو يادښت، چې لاس ته ولاړ سړي نوبل جايزه ترلاسه کړې وه.دا يو انځور و، بې شميره ځوانانو سپورتي لباس په تن و، عکس کی ګيټس بي هم و، خو وړوکي او ځوان ښکاريده او يو د کرکټ بيټ يې لاس کې نيولی و.

اوس دا هر څه ماته ريښتيا ښکاره شول، د هغې په کور کې مې د پړانګانو څرمنې ليدلې وې، الماری کې دننه ياقوت او لعلونه يې راته هم ښودلي وو. د هغه زړه ناکراره او مات شوی ښکاريده.

- نن در نه يوه غټه غوښتنه لرم. هغه وويل، خپل يادګاري عکس يې جيب کې ننويست.

- نو ما فکر وکه چې ته بايد زما باره کې پوی شې، زه نه غواړم زما باره کې داسې فکر وکړې چې زه هيڅ شی وم يا يم، زه د نااشنا خلکو تر منځ راګير يم، نو ځکه کله دلته کله هلته، زه غواړم خپل تېر خفګان

Downloaded from: ketabton.com

پرې هير کړم. نن ما سپينين به زما خفګان نه خبر شي.

- غرمې ډوډۍ کې؟

- نا ما سپينين، زه خبر شوی يم چې ته آغلې بيکر سره کله کله چايو ته وځې.

- ته دا ويل غواړې، ياني ته آغلې بيکر سره مينه لرې؟

- نه زوړ ياره ! زه ميبن نه يم. خو آغلې بيکر به تا سره د موضوع په اړه خبرې وکړي.

زه هيڅ پوی نه شوم چې د (موضوع په اړه) خبرې نه د هغه مطلب څه و، خو زه د ليوالتيا نه ډېر وارخطا شوم. ما آغلې بيکر ددې لپاره نه وه بوتلې چې زه ورسره د ګيټس بې باره کې خبرې وکړم. زه ډاډمن وم چې د هغې غوښتنه به په زړه پورې وي خو شيبه وروسته زه په دې پښېمانه وم چې ما ولې د هغه ګنه ګوڼې کور کې پښه اېښې وه. هغه نور هيڅ ونه ويل، مونږ د ايرو درې نه تېرېدو کې و، يو نظر مې آغلې ويلسن هم وليده. موټر ډېر په سرعت روان و، د هوايي پل سره تېرېدو کې يو موټر سيکل ډوله شی زمونږ د موټر مخکينۍ کونج سره يوځای شو، يو ترافيکي پوليس پرې سپور و.

- سمه ده زوړ ياره ! سرعت به لږ کم کړو. خپلې بټوې نه يې سپين کارت راوويست او د پوليس مخې ته يې ونيوه. پوليس هم سترګې ځير کړې،

- ښه تاسو يې، بل ځل به مو پيژنم، ډېر وبخښئ، ښاغلې ګيټس بې ! پوليس وار سره سر وخوځاوه، خپله ترافيکي خولۍ يې په احترام لږه ټيټه کړه او خپله مخه يې ونيوله.

- دا څه و ؟"ما وپوښتل.

- کمشنر سره مې يوځل ښه کړې و او اوس راته هر کال د کرسمس کارت راليږي.

د پل نه ښار دا سې ښکاريده لکه په لومړې ځل چې ورته ګوري او د دنيا ښايست همدې ښار کې راټول شوی دی. کله چې د بليک ويلې جزيرې نه تېرېدو، يو ليمو ډوله موټر زمونږ خوا کې تېرېده، موټروان سپين موټر چلونکی لباس پر تن و، شاته درې ستايلش توريان او ورسره يوه جينۍ ناسته وه. ما په زوره وخندل، هغوی مونږ ته دا سې بد راکتل لکه د هغوی د موټر سيالي چې مو ورخرابه کړې وي.

غوريدونکې غرمه وه، د ګيټس بې د غرمنۍ اراده وه. يوځای ته ورننوتو،

- ښاغلې کيروي ! دا زما ملګرې ښاغلې وولف شيم دی.

يوه شيبه مې وولف شيم سره خبرې وکړې. ګيټس بې هم بل خوا تللی و، بيا راغی.

- ديخوا وګوره، زوړ ياره ! نن سهار مې لکه چې په غوسه کړې او بيا يې هم هماغه موسکا وکړه.

- زما راز او پټ شيان نه خوښيږي. زه پوی نه شوم چې ته ولې ماته د يو ملګري په څېر هر څه روښانه نه وايې، ولې دا هر څه آغلې بيکر پورې تړې؟

- اوه...دا سې څه خاص خبره نشته، آغلې بيکر يوه لوبغاړې ده او ته پوهيږې هغه به هيڅکله دا سې کوم کار ترسره نه کړي چې هغه غلط وي.

ناڅاپه يې خپل لاسي ساعت ته وکتل، پاڅيد، زه يې وولف شيم سره پريښودم

- هغه چاته زنګ وهي، راځي. وولف شيم دا وويل او هغه پسې يې

Downloaded from: ketabton.com

شاته کتل.

- ښه سړی دی کنه؟ ښایسته هم او ځوان هم.
- هو...
- هغه... اکسفورډ کې درس ویلی.
- ښه...
- د اکسفورډ کالج نوم خو دې اوریدلی کنه؟
- هو... نوم مې اوریدلی.
- د نړۍ نامتو کالجونو نه یو دی.
- ګیتس بې د څه وخت راهیسې پیژنې؟ ما ترې وپوښتل.
- یو څو کاله کیږي. هغه په قناعت بخش ډول ځواب راکه؛ هغه سره مې د جګړې وروسته وپیژندل او ملګری مې شو. یو ساعت خبرې مې ورسره کړې وې او ما پیژندلی وچې کره نسل سړی دې پیدا کړی.ما ځان سره وویل؛ که دومره دې خوښ وي، نو کور ته یې بوځه او خپلې خور او مور سره یې معرفي کړه.
- زما تا ته خیال دی، ته زما د لستونو تنیو ته ګورې ما یې تنیو ته نه کتل خو اوس یې ورته زما پام که،
- خالص انساني غاښونو نه جوړې دي.
- ښه...«ما له نږدې وکتل،» ډېر ښه سوچ دې کړی دی.
- هو... خپل لستوني یې بډ وهل.
- هو... ګیتس بې د ښځو باره کې ډېر احتیاط کوي، هغه د خپل ملګري ښځې ته هم نه ګوري. په دې وخت کې ګیتس بې هم بیرته راغی. ښاغلي وولف شیم خپله قهوه وڅښله او په یوه جټکه کې پاڅید.
- ما خپله ډوډۍ وخوړه، تاسو دواړه ځوانان ما ته اجازه راکړئ.

- څه ناوخته دی درباندې؟" ګیتس بې ترې بیخونده لهجه کې وویل.
ښاغلي وولف شیم د دعا په څېر خپل لاس ونه پورته کړه.
- ته ډېر موادبه یې او زه د یو بل نسل پورې اړه لرم. ته همدلته کېنه، خپلو لوبو باره کې وغږیږه، پیغلې انجونې او... او...زما لپاره، زه خو پنځوس کلن یم، زه به اوس څه تاسو سره ځان برابروم. مونږ ته یې لاس راکړ، خپله نمونه یې پوزه یې کش کړه او لاړ. زه حیران شوم لکه چې ما د هغه باره کې څه بد ویلې ول.
- هغه کله کله ډېر احساساتي کیږي، دا ورځې اوس د هغه د احساساتي کیدو دي.
- څوک دی هغه، په هر حال، فلمي لوبغاړی دی؟
- نه
- د غاښونو ډاکټر دی؟
- څوک؟ وولف شیم؟ نه هغه قمارباز دی. هغه زړه نازړه شو او بیا یې په ارامه پسې اوږده کړه،
- دا هغه سړی دی چې د ۱۹۱۹ کال نړیوالې لوبې یې فیکس کړې وې.
- لوبې یې فیکس کړې وې؟ ما د هغه خبره تکرار کړه. زما ښه یاد شي چې ۱۹۱۹کال کې داسې څه پیښ شوي ول. یوه شببه وروسته مې ترې بیا وپوښتل.
- هغه دا کار څنګه کړی و؟
-"بس هغه موقع نه ګټه اخستې وه.
- نو بیا یې پولیس ولې نه نیسي؟
- هیڅوک یې نه شي نیولای، زوړ یاره! هغه ډېر هوښیار سړی دی. ما تېنګار وکه او د ډوډۍ پیسې ما ورکړې، خدمتګار چې زما باقي پیسې

Downloaded from: ketabton.com

راوړي، ما ولیدل چې ټام بکنن هم د کوټې نه راووت. ما ګیټس بې ته وویل.

-زه ورځم یو چاته باید سلام ووایم.

کله چې ټام مونږ ولیدو، زمونږ خواته په تیزۍ راروان شو.

-ته چېرته وې؟ ډېزي وارخطا وه، تا تر اوسه ټیلیفون نه و کړی.

-دا ښاغلي ګیټس بې دی، ښاغلې ټام بکنن.

دوی په لنډه توګه سره لاسونه ورکړل. د ګیټس بې مخ کې نا اشنا غوندې شرم راڅرګند شو.

-ته چېرته وې. په هر حال، دومره لرې ډوډۍ خوړلو ته څنګه راځې؟ ټام رانه وپوښتل.

-ښاغلي ګیټس بې سره ډوډۍ خوړلو ته راغلې وم.

ما ګیټس بې ته وکتل خو هغه تللی و.

***

د اکتوبر میاشت، ۱۹۱۹کې جورډن بیکر د پلازه هوټل په څوکۍ ناسته خپله کیسه یې شروع کړه:

-د یو ځای نه بل ځای ته پیاده روانه وم، ما ته به چمن کې ګرځیدو خوند راکاوه. ځکه زما بوټان د انګلستان نه وو، چې په پوخ سرک به اکثره ښویدل، د ټولو نه غټ چمن هغه وخت کې د ډېزي في په کور کې و، هغه اتلس کلنه وه یوائې دوه کاله مانه مشره وه. د لیوز ویلې د ټولو نه نامتو جینۍ وه. سپین لباس یې پر تن و، یو سپین سپورټي موټر یې هم درلود، په ټوله ورځ کې یو ټیلیفون زنګ راغلی و، یو څو هیجاني ځوان افسران د کیمپ نه راغلي وو. هغوی غوښتنه کړې وه تر څو ډېزي سره په یوائې وګوري.

کله چې د هغې کور نه تېرېدم، د هغې سپین سپورټي موټر د سرک غاړه کې ولاړ و او هغه یو تورن جنرال سره موټر کې ناسته وه چې ما لا تراوسه نه و لیدلی. د یو بل خبرو کې داسې ورک وو چې ما ته یې هیڅ پام نه و تر څو زه پنځه فوټه ورنږدې شوم.

-سلام جورډن، مهرباني وکه راځه! هغې ناڅاپي وویل،

هغې غوښتل ما سره خبرې وکړي، ځکه د هغې ټولو همزولو کې ما نه ډېره متاثره وه. هغې ما نه وپوښتل که ریډ کراس سره کار کول غواړې، نو زه یې کارور سمولای شم. هغې ما سره خبرې کولې او ښاغلې افسر د ډېزي خولې ته کتل.

آفسر ورته په داسې انداز کې کتل چې هره پیغله غواړي یو څوک ورته داسې وګوري. ما ته هم عاشقانه غوندې چاپیریال ښکاره شو، ځکه تراوسه مې هغه صحنه یاده ده. د هغې نوم ګیټس بې و چې بیا مې تر څلورو کالو پورې ونه لید. که څه هم ما هغه شپه محفل کې ولید خو ما فکر نه کاوه چې دا دې هماغه سړی وي.

دا مهال نو ۱۹۱۹ کال و، راتلونکي کال لپاره مې څلور رسامۍ هم کړې وې او ټورنمنټ کې مې هم برخه اخستې وه، نو ما به ډېرې وخت ډېزي سره نه لیدل. د هغې باره کې وحشي افواګانې خپرېدې، د ژمي یوه شپه ډېزي خپل سامانونه ټولول تر څو نیویارک ته لاړه شي او خپل مېین افسر ته خدای پاماني ووایي، مور یې پرینښوده چې لاړه شي، خو بیا تر څو اونیو پورې یې د کور هیڅ غړي سره خبرې نه وې کړې بیا یې افسر سره ونه کتل او په سیمه کې یې هم هاغه ځوانان پاتې ول کوم چې د عسکرۍ جوګه نه وو او هسې خوشې ګرځیدل.

خو راتلونکې مني پورې بیرته خوشاله شوه، لکه د پخوا په څېر خوشاله

Downloaded from: ketabton.com

د جګړې اوربند نه وروسته مې واوریدل چې نیو اورلیون کې یو چا سره کوژده کړې، خو بیا د یې د جون په میاشت کې د شیکاګو نه ټآم بکنن سره واده وکړ. هغې ډولۍ پسې سلګونه خلک خپلو شخصي موټرو کې راغلي وو او واده لپاره یې د ملباک په نوم د یو هوټل هال هم نیولی و. د واده نه یوه ورځ وړاندې ورته ټام بکنن د ملغلرو یو هار چې درې سوه پنځوس زره ډالره ارزښت یې درلود، ډیزي ته ورکړ.

زه د ناوې ملګرې وم، واده خلکو ته ډوډۍ ورکولو نه نیم ساعت وړاندې د هغې کوټې ته ورغلم. هغه د خپل ګلابي لباس په څېر ښایسته په خپل کټ کې بې خوده پرته وه. هغې یو لاس کې د شرابو بوتل او بل لاس کې یو خط نیولی و. هغې په ورو وویل،

-ماته مبارکي راکړه، تر اوسه مې شراب نه دي څښلي، خو اوس ترې ډېر خوند اخلم.

-څه خبره ده؟ ډیزي..زه ویریدلې وم او زه ویلی شم چې ما تر اوسه داسې جینۍ نه وه لیدلې. هغه کټ کې کېناسته او د غاړې هار یې وشکوه او د ملغلرو دانې په فرش تیت شوې،

-دا لاندې ویسه، د چا چې وي هم غې ته یې ورکړه او ورته وو وایه ډیزي خپله پریکړه بدله کړه... ډیزي خپله پریکړه بدله کړه. هغې په ژړا پیل وکړ، هغې ژړل او پسې ژړل یې. زه ووتم او د هغې د مور مزدوره مې پیدا کړه. مونږ دواړو دروازه بنده کړه او هغه مو په یخو اوبو ولمبوله. هغې د ماشومانو په څېر لا خط لاس کې نیولی و، خط یې ځان سره تشناب ته هم یوړ او د لمبلو وخت کې یې لاس کې کلک نیولی او زیبېښل شوی و، هغې هغه وخت خپل موټې خلاص کړ چې پوی شوه خط د اوبو سره ټوټې شوی دی او نور د لوستو وړ ندی.

خو هغې نور هیڅ ونه ویل، یو څه یخ مو د هغې په تندي کیښود او کالي مو ورته بدل کړل. نیم ساعت وروسته کوټې نه راووتو، د ملغلرو هار یې غاړه کې پروت او پېښه نوره پای ته رسیدلې وه.

راتلونکی سهار پنځه بجې یې ټآم بکنن سره واده وکړ، پرته د کومې لړزې نه، جنوبي سمندر خوا ته یې درې میاشتینی سفر پیل کړ.

کله چې بیرته راغلل نو ما هغوی دواړه په سانتا باربره کې ولیدل. ما تر اوسه داسې ښځه نده لیدلې چې خپل خاوند سره داسې چلند کوي، که چیرته به هغه د کوټې نه هم بهر وتلو نو هغه به بې کراره کیده او پوښتل به یې؛ ټام چیرته لاړ؟ تر هغې چې به ټام کوټې ته رانه ننوت نو د هغې حالت به همداسې و.

ډیزي به په شګو کې ناسته او ټام به ورته غیږ کې سر ایښی و، ډیزي به یې سترګې موښلې او هغې ته به یې په خوښۍ کتل. دا وخت د اګست میاشت وه.

راتلونکی اپریل ډیزي وړه لور وزیږوله او یو کال د پاره فرانسې ته لاړل. دوی مې بیا کینز او بیا وروسته ډې ویلي کې هم ولیدل، بیا وروسته شیکاګو ته راغلل. لکه څنګه چې ته خبر یې ډیزي شیکاګو کې ډېره مشهوره وه. که څه هم هلته شتمن او وحشي ځوانان ول خو ډیزي پکې خپل عزت وساته دا ځکه چې ډیزي شراب نه څښل او دا ډېره ګټوره وې چې د شاوخوا شرابیانو منځ کې څوک شراب ونه څښي. او ډیزي هم کوم هلک سره یارانه نه وه جوړه کړې.

نو دادی شپږ اونۍ وړاندې یې د ډېرو کلونو وروسته د ګیټس بي نوم یو ځل بیا واوریده. هغه وخت چې ما درنه د ګیټس بي پوښتنه وکړه، تا ته یاد شي؟ غربي جزیره کې ګیټس بي پیژنې؟ کله چې ته لاړې، ډیزي زما کوټې ته راغلې وه، زه یې له خوبه پاڅولې وم او ما نه یې پوښتلې ول.

-تاسو د کوم ګیټس بي باره کې خبرې کولې؟ زه نیمه ویده وم. هغې خپل

Downloaded from: ketabton.com

نااشنا غږ کې دا سې څه ویل لکه په دې نوم سړی یې چې پیژندہ. ګیتس بې هماغه افسر و چې پنځه کاله وړاندې یې د هغې په سپورتې موټر کې ورسره خوا په خوا لیدلی و.

کله چې جوړه ن بیکر کیسه واوروله نو مونږ پلازه هوټل ته نیم ساعت وړاندې راوتلي وو. لمر هم یو اځې د جګو ودانیو په څوکو کې ښکاریده او د ماشومانو غږونه لکه په چمن کې د چیمچارانو په څېر،

-دا خو ډېر عجیبه تصادف و. ما وویل

-خو دا هر څه تصادفي نه دي

-ولې نه

-ګیتس بې دا کور ځکه اخستی چې ډیزي مخامخ د اوبو هاغاړه اوسیږي

دا یو اځې ستوري نه ول چې هغې خپلې هیلې او غوښتنې ورښوولې، هغه زما مخې ته یو ځل بیا ژوندی راغی، هغه غواړي پوه شي، که ته چیرته ډیزي ته خپل کور کې د چایو یا ډوډۍ بلنه ورکړې او بیا ګیتس بې هلته درشي.

د دې غوښتنې محبوبیت زه ډېر حیران کړم. هغې پنځه کاله انتظار کړی و او یوه بنګله یې اخستې وه. چیرته چې هغې غوښتل د ستورو رڼا د تصادفي پتنګانو په څېر ووینې او یو وخت هغه د یو نا اشنا باغ ته لاړ شي،

-آیا دا اړینه وه چې تا ما ته دا هر څه ویلي ول تر څو د هغه دومره وړوکې عرض پوره کړم

-هغه ویریدلی دی، هغه ډېر انتظار کړی دی، هغه فکر کاوه چې ته به یې ونه منې.

ذهن کې مې یوه بله پوښتنه وزیږیده،

-هغې ولې تا ته ونه ویل تر څو دا کار وکړې؟

-هغه غواړي چې خپل کور وروښایي او ته د هغه ګاونډی یې. نو ځکه.. بیا یې خلکو ته پوښتنې شروع کړې که څوک ډیزي وپیژني او زه لومړنی کس وم چې هغه وموندلم. ما ورته هماغه وخت وړاندیز وکړ چې زه به یې نیویارک کې کوم هوټل ته بوځم او ته هم هلته راشه هغه راته وویل

-زه نه غواړم هغه هوټل کې وګورم، زه غواړم همدلته نږدې یې وګورم زما د کور خوا کې. کله چې مې ورته وویل چې ته د ټام ملګری یې او ډیزي ستا خپلوانه ده نو هغه خپله نظریه بدله کړه. هغه ټام دومره خاص نه پیژني، که څه هم هغه به هر وخت د شیکاګو اخبار د دې لپاره اخسته که چیرې پکې د ډیزي نوم راڅرګند شي.

نور ماښام شوی و، د یو وړوکي پل لاندې تېرېدو، ما خپل لاس د هغې د شانه را چاپېر کړه او د ماښام ډوډۍ مې ورته وویل، نور ما د ډیزي او ګیتس بې باره کې فکر نه کاوه، دا پاک، نرم، محدود شخص چې جهاني شکاکیت سره تړاو لري، کوم شخصیت چې اوس مهال یې ملا زما په مړوند راګیره ده.

-او ډیزي باید خپل ژوند کې څه ولري؟ زما په غوږ کې پس پسک وویل،

-ایا هغه غواړي ګیتس بې سره وګوري؟

-هغه لا نده خبره، او ګیتس بې نه غواړي هغه خبره شي. بس ته ورته د چایو لپاره بلنه ورکړه.

مونږ د ګڼو ونو خوا کې تېر شوو، هغې زما لاسونه کلکول د هغې خفه، سترې او کرکې ځیره کې مسکا راغله نو زه ورته نور هم نږدې شوم، دا ځلې د مخ په لور...

Downloaded from: ketabton.com

پنځم څپرکې

په هغه شپه چې کله غربي جزیرې ته راغلم، د لرې مې ولیدل داسې راته ښکاره شوه چې کور مې اور اخستی دی، دوه بجې به وې، د ټاپو هماغه کونج نه د څراغونو شغلې تر سرکه رارسیدلې وې. په کونج کې راتاو شوم چې ومې لیدل د ګیټس بي کور دی، د سر نه تر بیخ پورې یو سپین پړق و. په لومړي ځل لیدو مې داسې وانګیرله لکه چې بیا کوم محفل جوړ دی، یا پکې خلک پټ پټونی کوي او ټول کور د لوبو لپاره تیار شوی دی. خو هلته هیڅ کوم غږ نه و. هلته یوائې باد و چې د ونو سره یې ډغرې وهلې. کله چې زه ټیکسي خپلځای ته رارسولم، ومې لیدل چې ګیټس زما په لور راروان دی، خدای خبر د کله نه به یې زما لاره څارله.

- ستا کور خو ډیر روښانه ښکاري. ما ورته وویل.
- رېښتیا...؟ هغه خپلې سترګې بنګلې ته واړولې؛ ما خو پکې یو څو

کوټو ته کتل، راځه لاړ شو کاني جزیرې ته، زوړیاره ! زما موټر کې.

- ډېر ناوخته دی.
- نو بیا راځه یوه شیبه خپل حوض کې ولامبو. په ټول اوړي کې مې پکې نه دي لمبلي.
- زه څم ویده کیږم !
- سمه ده.

هغه منتظر و، ماته یې په ځیونکي نظر وکتل. یوه شېبه وروسته مې ورته وویل،

- ما اغلې بیکر سره خبرې وکړې، سبا ته ډېزي ته زنګ وهم او د چایو لپاره ورته بلنه ورکوم.
- اوه... ښه خبره ده ! هغه په بې پروایې وویل: زه نه غواړم تاته کومه ستونزه جوړه شي.
- کومه ورځ تا لپاره غوره ده؟
- هره ورځ چې ستا خوښه وي. هغه بیا وویل" زه نه غواړم تاته کومه ستونزه جوړه شي.
- سبا نه بله ورځ څنګه ده؟

هغه یوه شېبه فکر وکړ، بیا یې بې میله وویل: زه غواړم د کور مخې چمن دې برابر کړم.

مونږ دواړو د چمن وښو ته وکتل.

- یوه بله وړه خبره هم ده. هغه زړه نا زړه وویل.
- ولې؟ که ته غواړې یو څو ورځې وروسته به یې راوغواړم.
- اوه... دا خبره نه ده. هغه لالهانده غوندې ښکاریده؛
- ما فکر کاوه...دلته ماته وګوره... زوړ یاره ! ته ډېرې پیسې نه ګټې

Downloaded from: ketabton.com

کنه؟

- دومره نه. ددې خبرې په اورېدو لږ ډاډمن شو.

- ما هم دا فکر کاوه، بخښنه غواړم، ته خو ګورې کنه، زه یو وړوکی غوندې تجارت کوم، ته خو پوهېږې کنه، نو ما فکر کاوه چې ته هسې هم ډېرې پیسې نه ګټې...ته باندونه خرڅوې کنه، زوړ یاره !

- بس خپله هڅه کوم.

- ښه.. دا به ستا لپاره ګټوره وي او ستا وخت به هم کم مصرفېږي او پیسې به هم ډېرې وي، دا به زما او ستا ترمنځ وي.

زه اوس پوه شوم، د مختلفو حالاتو تر سیورې لاندې دا مذاکره زما د ژوند یو بحران څرګندوي، خو دا وړاندیز په ښکاره ډول د یو خدمت په بدل کې و. ما سره هم بله لاره نه وه نو د هغه خبرې مې ورپرې کړې.

- زما لاسونه ډک دي، زه درنه ډېر منندوی یم. خو زه د خپل کار پرته نور څه نشم کولای.

- زه درته داسې نه وایم چې ته وولف شیم سره تجارت شروع کړه.

ما هغه په دې وپوهوه چې خپلې خبرې نه نه اوړم. هغه تر ډېره منتظر واو هیله من و چې زه به بیا خبرې شروع کړم، خو بیا لږه شېبه وروسته مجبور شو او په نه زړه کور ته روان شو.

هغه ماسخوتن زما سر لږ غوندې سپک شو او لږ خوشاله هم وم. زه فکر کوم کوټې ته راننوتو سره په ډوب خوب ویده شوی وم. نو زه نه یم خبر چې ګیټس به کاني جزیرې ته تللی و او که هماغسې ولاړ به یې دخپل کور کوټو ته کتل.

راتلونکې سهار وختي مې دفتر نه ډېزي ته ټیلیفون وکړ او هغې ته مې د چایو بلنه ورکړه.

- ټام ځان سره مه راوله. ما هغې ته خبرداری ورکړ.

- څه...؟

- ټام ځان سره مه راوله.

- ټام څوک دی؟ هغې په معصومه لهجه وویل.

هغه ورځ ډېر تیز باران و، تقریبا د غرمې یوولس بجې به وې چې ډله سړي زما انګړ ته چې باراني کوټونه یې اغوستي وو راننوتل، ګیټس بې مخکې او لس دولس مزدورکاران ورپسې، ګیټس بې خلکو ته لارښوونه وکړه تر څو وابښه وریبي او د چمن خواوشا سیمې صفا کړي. هغه بیرته لاړ. ماسپښین دوه بجې وې، د ګیټس بي له خوا د چایو اړوند بې شمیره لوښي راوړل شول. یو ساعت وروسته دروازه په زوره پرانستل شوه او ګیټس بي وړین ټوکر نه جوړه دریشي، نقره یي شرټ، طلایي نیکټایي غاړه کې، ترور دننه راننوت. د هغه رنګ سپین تښتیدلی و او په مخ کې یې د بې خوبۍ نښې له ورایه ښکاریدې،

- هر څه خو سم دي کنه؟ هغه زر وپوښتل.

- هو، ستا خلکو ښه کار کړی دی. چمن یې هم ښه برابر کړی دی.

- کوم چمن؟ هغه زر وپوښتل... ښه... ستا د کور چمن. هغه د کړکۍ نه بهر وکتل، خو هغه ته په کتلو راته داسې څرګندیدله چې هیڅ نه ګوري.

- ډېر ښه ښکاري. هغه بیا په نا اړونده توګه وویل؛ یو اخبار کې ویل شوي چې کیدای شي باران تر څلورو بجو ودرېږي، تا هر څه تر لاسه کړي؟ د چایو لپاره خو ټول لوازم پوره دي کنه؟ هغه مې د لوښو خونې ته بوته. بیا مونږ یوځای د خوړو دوکان ته لاړو او هغې نه مو لیموي کیک راواخیست.

- دا به بس وي کنه؟ ما وپوښتل.

Downloaded from: ketabton.com

- هو ډېر دی... ډېر ښه دی... زوړ یاره !

تر درې نیمو پورې باران یو څه ورو شوی و، خو بیا هم نري نري څاڅکي د پرخې په څېر د ځمکې په لور راروان وو. ګیتس بې په کراره نه شو کیناستی. شېبه وروسته به یې د کړکۍ نه بهر کتل. اخر له ځایه پاڅید او ماته یې په غیر عادي لهجه کې وویل:

- زه ځم نور...

- ولې...؟

- چایو ته هیڅوک نه راځي. ډېر ناوخته شو. هغه خپل لاسي ساعت ته وکتل.

- زه ټوله ورځ انتظار نشم کولای.

- ځان نه ساده مه جوړوه. د څلورو نه خو یواځې دوه دقیقې تېرې دي.

هغه بیرته غمجن کېناست لکه ما چې په زوره حصار کړی وي، په همدې کې د بهر نه د موټر غږ راغی چې زما د کور انګړ ته راداخل شو، مونږ دواړو خیز کړ. زه بهر ورووتم.

د لغړو ونو لاندې یو موټر راروان و، ډېزي شاته سیټ کې ناسته وه، درې کونجه یو ډول سنبلي خولۍ یې په سر وه او د همغې ځای نه لیواله موسکۍ شوه،

- په ما ګرانه ! په همدې ځای کې اوسیږې؟ د هغې غږ د باران ټک ټک سره یو ځای شو، ما هم خپل غوږونه ورڅک کړل. د زلفو یوه برخه یې لمده تر زنې رارسیدلې وه. ما یې لاس ونیو تر څو موټر نه راښکته کیدو کې ورسره مرسته وکړم.

- ته خو په ما میین شوی نه یې؟ ماته یې غوږ کې په ورو وویل... نو بیا ولې زه باید یواځې راشم؟

- دا د کیسل ایکرنټ یو راز دی، خپل موټر چلونکي ته وواېه چې لاړ شي او یو ساعت وروسته درپسې راشي.

- فرډي ! یو ساعت وروسته راشه !

مونږ دننه لاړو، دننه یوه درنده او حیرانونکې صحنه رامنځته کیدونکې وه.

- ښه نو... دا ډېره خندونکې خبره ده !

- څه شی خندونکی دی؟

هغې مخ راواړوه، په کې دروازه هم وټکیده، زه دروازې ته ورغلم، ګورم چې ګیتس بې ولاړ دی، په شاته دروازه بیرته بهر تللی و، رنګ یې مړګونی سپین تښتیدلی لکه هیڅ وینه چې ونه لري. خپل لاسونه یې د کوټ په جیبونو کې ننباسلي او باران لوند خیشت کړی دی. زه مخکې هغه راپسې دهلیز ته راننوت، لا یې زړه نه ښه کاوه چې کوټې ته ننوځي. په زوره مې دننه ولیږه، ما د دهلیز دروازه بنده کړه ځکه باران بیا زور اخستی و.

تر یوې شیبې پورې هیڅ خبرې نه وې شوې بیا مې نری پس پسک واوریده، زه هم دهلیز کې بې موخې ولاړ وم. زه هم دننه ورغلم.

ګیتس بې لا تر اوسه لاسونه جیب کې ننباسلي، دیوالي بخاري دپاسه الماری باندې یې ډډه وهلی ولاړ و. هغې خپلو پښو ته کتل. سر یې راپورته کړ تر څو یو نظر ډیزي ته وګوري. الماری په سر ایښودل شوې ساعت یې سر سره ټکر شو او لاندې راوغورځید، په خپلو لړزیدلو لاسونو یې د نیولو ناکامه کوښښ وکه.

- مونږ مخکې سره لیدلي ول. ګیتس بې ورو وویل، ماته یې یو نظر وکتل او د هغه شونډو د خندا یوه ناکامه هڅه وکړه. د مات شوي ساعت

Downloaded from: ketabton.com

جوړولو هڅه یې وکړه خو بیرته په خپل سم ځای کېنښودل شو، بیا هغه کیناست، ځنګل یې په صوفه او د زنې لاندې یې لاس کېښود او نیغ کیناست.

- د ساعت ماتولو لپاره بخښنه غواړم. هغه وویل.

- زوړ ساعت و. ما ورته په احمقانه لهجه وویل، زه فکر کوم مونږ درې واړه په دې باوري وو چې ساعت په ځمکه غورځیدو سره ټوټه ټوټه شوی و.

- مونږ ډېر کلونه یو بل سره نه دي لیدلي. ډېزي وویل

- راتلونکې نومبر میاشت پنځه کاله پوره کیږي. د ګیټس بی غیر ارادي ځواب مونږ یو ځل بیا د خاموشۍ په لور بوتلو. زه ووتم تر څو دوی ته چای راوړم. چای تیار هلته ایښی و. ګیټس بي غلی ناست و، ما او ډېزي خبرې کولې، هغې په عصبانیت کله ماته او کله ډېزي ته کتل. کله کله چوپتیا هم د هرڅه ځواب نه شي ویلای نو ځکه ما ښننه وغوښته او پاڅیدم.

- ته چیرته ځې؟ ګیټس بي زر وپوښتل.

- زه بیرته راځم.

- مخکې تر دې چې له دې ځایه لاړ شې، تا سره مې کار دی. هغه ما پسې تر اشپزخانې راغی، دروازه یې بنده کړه او پس پسک کې یې خبرې پیل کړې:

- څه خبره ده؟

- ته ډېره غټه سهوه کوې. هغه وویل، سر یې د نه په ډول ښې چپې لور ته اړوه،

- دا غټه سهوه کوې، غټه سهوه.

- هیڅ خبره نده، ته شرمیږې؟" له نیکه مرغه ما ورسره دا هم ورزیاته کړه؛ ډېزي هم شرمیږي... د هغه لکه چې باور رانغی؛

- ډېزي هم شرمیږي...؟

- څومره چې ته شرمیږې، هغومره هغه هم...

- لږ په ورو غږیږه...

- ته د ماشومانو په څېر کارونه مه کوه. ما یې خبره ورپرې کړه: یواځې دا هم نه، ته سپین سترګي توب کوې، ډېزي هلته یواځې ناسته ده... هغه خپل لاس اوچت کړ لکه ماته چې وایي بس دی، ماته یې وکتل او د کوټې دروازه یې په احتیاط پرانسته او یو ځل بیا کوټې ته ننوت.

زه د کور شا دروازه باندې بهر ووتم، په کومه دروازه چې ګیټس بي د ډېزي په راتلو وتلی و، تر څو خپل احساسات قابو کې راولي، هغه خو خپل ټول ځان باران کې لوند کړی و. باران یو ځل بیا ښه تیز شوی و. زه لاړم د خپل کور چمن کې یوې غټې ونې لاندې ودریدم، د هغه ځای نه یواځې د ګیټس بی بنګله ښکاریده. د باران څاڅکي به د ونو پاڼو کې سره یو ځای کیدل او لاندې ورته زه ولاړ وم.

تقریبا نیم ساعت وروسته لمر هم د وریځو تر منځ سر راښکاره کړ. د خوراکي توکو ډک موټر د ګیټس بي کور ته تاو شو، زه فکر کوم چې دې خوراکونو نه خپله ګیټس بي ډېر کم خوري. زه بیرته د ننه لاړم، باران ودریدو سره د هغوی پس پسک د دهلیز کې هم اوریدل کیده. غږونه ورو ورو د احساساتو سیلۍ سره تیزیدل، خو د باران ودریدو سره ټول کور کې چوپتیا خپره وه. اشپزخانه کې مې تر خپلې وسې لوښي یو بل سره ووهل او څه شور مې جوړ کړ، خو هغوی هیڅ نه اوریدل. هغوی دواړه د کوچ دواړو څنډو کې یو بل ته مخامخ ناست ول لکه د یو چا نه

Downloaded from: ketabton.com

چې ازموینه اخستل کېږي او د شرم هغه پل اوس له مینځه تللی و.

د ډېزي مخ د اوښکو نه ډک و او کله چې د ننه ورغلم نو یو څه په زوره مې ټوخې وکه، نو پوی شول، ډېزي زر پاڅېده او د آینې مخې ته ودرېده او د سمال باندې یې خپل اوښکې پاکولې. خو ګیټس بې ترور غوندې ښکارېده، خو په لفظي ډول هغه ځلېده، پرته د څه ویلو او یا لاسونو خوځولو نه یې د وېاړ شغلې رابهر کېدې او دا وړه کوټه پرې ډکېدله.

- اوه... سلام... زوړ یاره ! هغه وویل، لکه د څو کالو راهیسې یې چې راسره نه وي لیدلي، ما خو فکر وکه کېدای شي لاسي سترې مشي هم راسره وکړي.

- باران خو ودرېدلی دی.

- ودرېدلې؟ کله چې هغه پوه شو چې زه د څه باره کې غږېږم نو پام یې شو چې د لمر وړانګې کوټې ته هم رانـنوتي دي. هغه د هوا حالاتو پېژندونکي په خبر وویل، ډېزي ته یې مخ واړوه،

- ته دې باره کې څه فکر کوې؟ باران خو ودرېدلی.

- زه ډېره خوشاله یم، جي. د هغې ستونی د خفګان او درد نه ډک و. د ډېرې خوښۍ نه یې په غیر ارادي ډول وویل.

- زه غواړم چې ته او ډېزي زما کور ته راشئ، زه غواړم ډېزي ته خپل کور وښایم.

- په ریښتیا غواړې چې زه هم درشم؟

- د زړه نه یې وایم، زوړ یاره !

ډېزي بره لاړه تر څو خپل مخ پریمینځي. زما ډېر وروسته پام شو چې هلته به ځان پاک هم نه وي. ما او ګیټس بې لاندې چمن کې د هغې انتظار کاوه.

«زما کور خو ښایسته ښکاري کنه، وګوره ! لکه څراغ ښکاري.»

ګیټس بي وویل او زه هم ورسره موافق وم، کور په ریښتیا ډېر ښایسته ښکارېده.

- هو... ښایسته دی.“هغه خپل کور ته بیا بیا کتل.

- یوائې مې درې کالو کې دومره پیسې تر لاسه کړې تر څو پرې دا کور واخلم.

- ما فکر کاوه تاته دا دومره پیسې د میراث نه پاتې دي.

- ماته پاتې وې، زوړ یاره ! خو ما ټولې پیسې د جګړې له وجې له لاسه ورکړې. د جګړې له وېرې... هغه وویل.

زه فکر کوم هغه په مشکله پوهېده چې هغه څه وایي، کله چې ما ورنه وپوښتل چې څه کاروبار کوي نو د هغه ځواب په زغرده لهجه کې و.

- دا زما شخصي چارې دي. وړاندې تر دې چې خپل ځواب ته فکر وکړي چې دا یو ښه ځواب نه و،

- اوه... زه د ډېرو شیانو سوداګري کوم. هغه ته د خپلې بد ځوابۍ احساس وشو،

- لومړي سر کې مې د درملو سوداګري کوله، بیا وروسته د تیلو کاروبار او اوس یو هم نه کوم. هغه ماته په ځیر کتل چې ګنې خفه شوی نه وي.

- زه فکر کوم ته د هغه شپې باره کې خبرې وکې، ما چې درته کوم وړاندیز کړی و؟ وړاندې تر دې چې زه ځواب ورکړم، ډېزي د ننه نه راووته. د هغې د کمیس تڼۍ له ورایه د لمر په رڼا کې پړقیدې.

- دا غټ ځای؟ ډېزي په ژړغوني غږ کې وویل.

- ستا خوښ شو؟

Downloaded from: ketabton.com

- ډېر مې خوښ شو، خو زه نه پوهېږم ته پکې څنګه یو اځې او سیږې؟

- زه یې تل په زړه پورې خلکو نه ډک ساتم. شپه او ورځ، هغه خلک چې په زړه پورې کارونه کوي. لمانځونکي خلک...

پر ځای د دې چې بنګلې ته لنډ ورننوځو، موټر د لاندې سرک د لارې د شا په دروازه دننه ورغلو، ډیزي هم د خوښۍ نه حیرانه پاتې وه. مرمرینو زینو پورې ورسیدو، د مرغیو پرته بل کوم غږ نه اوریدل کیده. ما فکر کاوه چې دلته دننه د هرې صوفې او میز شاته میلمانه ناست دي، د یوې ځانګړې قوماندې لاندې ټول غلي وي تر څو موټر تېر شو. موټر بره لاړو، پر له پسې د خوب خونې وې، هره خونه د ګلابو او سنبلې وریښمو او په تازه نوي ګلانو سینګار شوې وي. بیا ورپسې د کالو بدلولو خونې، تشنابونو کې دننه وړې کوټې چې د یني ناروغ خلک پکې خپل ورزش هم کولای شي. هغه د یوې شیبې لپاره هم ډیزي نه مخ نه اړوه. زما په فکر ګیټس بې هر څه د دې جوګه کړي و تر څو د هغې ښایسته سترګې پرې ډکې شي او تقریبا هر څه د ډیزي د خوښۍ وړ وګرځیدل.

ګیټس بي لکه د پخوا یې چې دا هرڅه پلان کړي وو. هغه ډېر خوشاله بریښېده، لکه د ډېرو کلونو موخې ته چې رسیدونکی وي او د خپل هدف تر لاسه کونکی وي. ډیزي هملته ولاړه، ګیټس بي بره روان، هغې ویل لندن کې یو کس لري چې د هر موسم جامې ورته لیږي، یوه یوه الماری به یې خلاصوله او هغې نه یې شرټونه، دریشي، نکټایانې چې د هر یو لپاره بیله بیله الماری وه. بیا د ښځو د جامو الماری شروع شوې، بنډل به یې راخیسته او یو یو به یې لاندې ډیزي په لور غورځاوه. ډیزي هم د خندا نه شنه وه او د یو یو رانیولو هڅه به یې کوله، اخر لاندې ځای

د کالو نه ډک شو او ډیزي پرې سر کیښود او په ژړا شوه.

- دا څومره ښکلې کالي دي، زه ډېره خفه کیږم ځکه تر اوسه مې دا سې ښآیسته کالي نه دي لیدلي.

د کور لیدو نه وروسته بهر راووتو، تر څو راته چمنونه او د لمبلو حوض او نوي موسمي ګلونه راوښیي. زموږ راوتلو سره باران شروع شو.

- که دا لړه نه وي نو ستا کور د همدې ځای نه ښکاري، ستاسو کور مخې ته تل یو شین څراغ بل وي. ګیټس بي وویل.

ناڅاپه ډیزي خپل مړوند د هغې نه راچاپیر کړ خو ګیټس بي د تیرې خبرې باره کې سوچ کاوه، لکه د هغه شین څراغ ارزښت ورته د تل لپاره بې ارزښته شوی وي. هغه یوه لاره چې دوی دواړه یې سره جلا کړي وو اوس د دوی ترمنځ یو اځې او به او یو شین څراغ پروت و.

زه ترې هاخوا لاړم، هاخوا د ګیټس بي د ماشومتوب انځور ځوړند و، د بیړۍ تفریحي لباس یې پر تن و. هغه خپل سر شاته بې پروا نیولی و. هغه وخت تقریبا اتلس کلن ښکاریده، ډیزي وویل.

- زما ډېر خوښ شو، ستا دا پیکی! تا خو ما ته نه وو ویلي چې تا یو وخت پیکې هم درلود او د تفریح بیړۍ باره کې...؟

- دلته وګوره! ګیټس بي زر وویل، ستا باره کې ډېرې سپینې ورقې تورې شوې دي. دوي خوا په خوا ولاړ انځور ته کتل. ما غوښتل لاجورد باره کې ترې وپوښتم. په دې کې د ټیلیفون زنګ راغی، ګیټس بي خپله غوږۍ پورته کړ،

- هو... ښه... زه اوس خبرې نشم کولای... زه اوس نه شم کولای دې باره کې خبرې وکړم... ما ورته ویلي و یو وړوکی ښارګوټی... هغه باید پوه شي

Downloaded from: ketabton.com

چې ورړوکی ښارګوټي څه مطلب لري... ښه، نو هغه زمونږ ندی پکار که ډېټرایټ د هغه نظر وي، د ورړوکي ښارګوټي...“

هغه غوږ یې کېښود.

- دلته راشه، زر... ډېزي کړکۍ کې ولاړه، ویل یې؛ باران اوس هم وریږي. تیاره د غرب خواته ډېره ده او دلته سمندر د پاسه ځګن وریځې ګلابي او طلایي ښکاري.

- هلته وګوره... ګیټس بي ورته په ورو وویل،

- زه غواړم هغه ګلابي وریځې راونیسم او تا پکې ونغاړم... ډېزي وویل.

ما غوښتل چې لاړ شم خو هغوی دواړو زما خبره هیڅ وانه وریده. خو کېدای شي دلیل یې دا و چې زما شتون د هغوی یوائېوالي لپاره قناعت بخش و.

- زه پوهېږم چې نور څه وکړو؟ ګیټس بي وویل؛ ښاغلی کلپ سپرنګر به راولم چې مونږ ته پیانو وغږوي“ هغه د کوټې نه ووت، پونګ ته یې غږ کړل تر څو کلپ سپرنګر راوغواړي، هغه یوه شیبه کې راغی.

- ستا د تمریناتو مزاحم شوي خو نه یو؟ ډېزي په مودبانه لهجه کې ترې وپوښتل.

- زه ویده وم... زه ویده وم، خو اوس راپاڅېدم.

- کلپ سپرنګر به پیانو وغږوي. ګیټس بي د هغه خبرې ورپرې کړې.

- زه ښه پیانو نه شم غږولای. ډېر وخت کیږي تمرین مې نه دی کړی...“

- لاندې به لاړ شو. ګیټس بي یو ځل بیا خبرې ورپرې کړې. هغه یوه بټنه کیکاږله، خړې کړکۍ څراغونو بندېدو سره روښانه شوې، د ګیټس بي موسیقۍ کوټه کې پیانو سره خواکې یوه ډیوه هم بله وه.

هغه اورلګید راواخست او د ډېزي لپاره یې پرې سګرټ بل کړ او په یو کونج کې ورسره خواکې کیناست. د کوټې فرش باندې یوائې باندېنۍ رڼا انعکاس کاوه. کله چې کلپ سپرنګر پیانو غږول شروع کړل، شیبه وروسته په ناخوښۍ د ګیټس بي په لټه شو،

- ګوره زما تمرین نشته، ته ګورې، ما درته وویل چې زه نه شم غږولای. زما تمرین...

- ډېرې خبرې مه کوه... غږوه... ګیټس بي ورته په دریم ځل خبره خوله کې وچه کړه.

کله چې ما ګیټس بي ته د خدای پامانۍ لپاره وویل، د هغه په مخ کې مې د وارخطایي نښې ولیدې اګر چې یو شکمن پرکالتوب د هغې په خوشبینه څېره کې راڅرګند شو. تقریبا تر پنځه کالو، د ډېزي خوبونه نیمګړي پاتې شوي وو. دا د هغې غلطي هم نه وه او یا د ګیټس بي د ستر ژوند وهمونه وو، ګیټس بي یې د خپلو نوښتګرو جذبو تر منځ غورځولی و چې د وخت په تېرېدو پکې ورزیاتیدل.

هیڅ کوم اور یا تازه والی ددې چلینج نه شي ورکولای چې د یو سړي اروایي زړه تر کومه حده زیرمې ساتلې شي. ما چې کله هغه ته وکتل لږ مې ځان برابر کړی و. د ډېزي لاس یې کلک نیولی و، لکه ډېزي چې ورته غوږ کې څه وایي او د احساساتو ډک زړه یې د هغه په لور کوږ شوی وي.

هغوی دواړو زه هېر کړی وم، خو ډېزي بېره وکتل او لاس یې راکړ خو ګیټس بي زه بیخي نه پیژندم. ما یو ځل بیا هغوی ته او هغوی ماته وکتل. او بیا زه د کوټې نه راووتم او لاندې مرمرینو زینو کې باران ته یوه شېبه ودریدم او هغوی مې هملته ځانته پرېښودل.

Downloaded from: ketabton.com

شپږم څپرکی

جیمز ګیټز یې خپل اصلي نوم و. هغه خپل نوم اووه لس کلنۍ کې بدل کړی و. هغه وخت یې د خپل مسلک شروعات وکړه کله چې ډان کوډي د خپلې تفریحي بیړۍ سره د سمندر طوفاني اوبو تر منځ راګیر شوی و، هغه وخت جیمز ګیټز د ساحل په خوا کې د خپل شلیدلي جرسي او د لمبلو لباس کې ګرځیده. رېښتیا هغه وخت یې نوم ګیټس بي شو . هغه یوه کښتۍ له چا نه پور کړې وه او کرایه به یې ورکوله. په هماغه ماسپښین کې یې ډان کوډي د سمندري طوفان نه ژغورلی و. د هغه مور او پلار پردیو پټیو کې کار کوه، خو د هغه خیالاتو دا هرڅه نه شول زغملای او خپل مور او پلار یې هم نه شول قبلولای.

یو کال کې جنوبي ساحل سوپریر ډنډ پورې ورسیده او بیا پنځه کالو پورې ډان کوډي سره پاتې شو. ډان کوډي پنځوس کلن میلونر او عیاش سړی و. یوه ورځ ځوان ګیټس بي د بیړۍ په راشپیل ناست او بره د بیړۍ عرشي ته ګوري، هغه ډان کوډي ته موسک شو، هغه په دې پوه

شوی وچې هغه چاته هم وګوري نو په هغه سړې بیا ګرانیږي. یو څو ورځې وروسته یې ورته نوې آبي رنګه کورتۍ، شپږ جوړه پتلونونه او کښتۍ خولۍ واخستل.

ګیټس بي خپل دهلیز کې ولاړ او د هغه کیسې کولې، هغه ویل،

- هغه ماته هرڅه رازده کړي وو، څنګه کالي واغوندم او څنګه د یو ښاغلي په څېر عمل او خبرې وکړم.

ګیټس بي ته دا ټولې پیسې ډان کوډي نه په میراث پاتې شوې وې. هاغه وخت کې تقریبا پنځه ویشت زره ډالره کیدل، خو هغې پیسې وانه خستې، د امریکا هر اخبار همدا سر خط جوړ کړی و او مختلفې افواګانې یې خپرولې. چې ګیټس بي سره دا دومره پیسې د کومه راغلې.

هغه ماته دا هرڅه ډېر وروسته وویل. د هغې لنډه دمه چې د اسویلي ویستلو یا د غلط فهمۍ لرې کولو لپاره فکر کاوه. ما ترې ګټه اخسته او د هغه لومړنیو افواګانو باره کې مې فکر کاوه چې یو یې هم سم نه ول.

***

په څرګند ډول د ډیزي بهر ته یوائې تلل ټام ځوراوه. نو ځکه د شنبې ورځې د ګیټس بي محفل کې ډیزي سره ټام هم رابنکاره شو. کیدای شي د هغه شتون په دې محفل کې فشار راوړونکی ثابت شو. دا ځل بیا هماغه خلک یا هماغه شان خلک دې محفل ته راغلي ول. خو ماته یې دا ځل د پخوا په څېر خوند نه راکاوه او یا کیدای شي زه ورسره روږدی شوی وم او یا کیدای شي چې ما ورته د ډیزي د سترګو له مخې کتل او دا په ثابت ډول خفه کونکي وي چې یو څوک د بل په نظر ګوري.

هغوی مازیګر تېر راورسیدل او مونږ د سلګونو خلکو تر منځ

Downloaded from: ketabton.com

ګرځیدو ، ډیزي خوښۍ نه وویل،

- دا څومره خوند کوي. هغې غلې غوندې ماته وویل،

- که ته غواړې ما ښکل کړې، ما سخوتن هر مهال غږ کولای شې، زه تیاره یم. یواځې زما نوم واخله.

- خوا او شا وګوره ! ګیتس بې ورته وړاندیز وکړ.

- زه ګورم، ډېر حیرانونکی چاپیریال دی...

- ته کولای شې د هغه چا چې یواځې نوم دې اوریدلی وي دلته وګورې.

ټام په مغروره سترګو ورو کتل، ویې ویل،

- مونږ ډېر نه ګرځو. او حقیقت خو دا دی چې زه خو دلته هیڅوک نه پیژنم.

- کیدای شي هغه ښځه وپیژنې...ګیتس بې د شفتالو ونې لاندې ښځو په لور اشاره وکړه، ټام او ډیزي دواړو وروکتل، غیر حقیقي احساسات ورسره مل و تر څو د فلم نامتو ستورې په لیدلو یې باور راشي.

- هغه ډېره ښایسته ده. ډیزي وویل.

- او هغه کس چې خوا کې ورسره ناست دی یو نامتو ډایرکټر دی.

ګیتس بې هغوی ټولو ته ورو پیژندل.

- دا ښاغلی بکنن... او دا آغلې بکنن... یوه شیبه زړه نا زړه شو بیا یې وویل: ښاغلی بکنن د پولو لوبغاړی دی...

- اوه... نه، زه نه یم. ټام نیوکه وکړه.

خو حقیقت کې د ګیتس بې په دې خبره ؛ د پولو لوبغاړی. ټام ته ډېر خوند ورکړ.

- ما تر اوسه دومره فلمي لوبغاړي نه وو لیدلي. زما هغه سړی هم ډېر خوښ دی، څه نوم یې؟ ډیزي وویل.

ګیتس بې هغه هم وروپیژنده او دا یې ورته وویل چې هغه د فلم تولیدونکی هم دی.

- زه که څه هم د پولو لوبغاړي په څېر نه ښکارم. ټام په خوښۍ وویل.

ګیتس بې او ډیزي نڅا کوله، هغه مې تر اوسه په نڅا نه وو لیدلی. بیا هغوی زما کور ته لاړل او هملته تر نیم ساعته زینو کې ناست وو. د ډیزي په غوښتنه زه هملته باغ کې د څوکیدار غوندې ولاړ وم. هغې ویل که چیرته سیلاب یا اور یا بل څه خدایي افت راشي چې له مخکې نه مونږ ته خبر راکړې.

ټام هم راښکاره شو ، مونږ ماښامنۍ ډوډۍ باندې ناست وو.

- خفه کیږئ خو نه چې زه هلته نورو خلکو سره ډوډۍ وخورم، هغوی ډېر مزاحیه سړي دي.

ما وویل: ورځه... ډیزي په مهربانۍ وویل؛ او که چیرته د کومې انجلۍ نه د کور پته اخلې نو ماسره یو وړوکی غوندې پنسل شته.

اخیرنی ځای چې زما یاد شي زه ډیزي سره ولاړ وم، د فلم ډایرکټر او نور فلمي لوبغاړي لا اوس هم د شفتالو ونې لاندې ناست وو. زه هملته مخکینو زینو کې ناست وم. زما ملګري هم خپلو موټرو ته منتظر ول، ماسره یو ځای کیناستل. بهر تیاره خپره شوې وه. د ګیتس بې د جامو اغوستلو خونه کې مې یو سیوری ولید ، ورپسې بل سیوری...

- هسې دا ګیتس بې څوک دی؟ په هر حال ټام پوښتنه وکړه.. ماته خو کوم غټ قاچاقبر ښکاري.

- دا دې چیرته واوریدل؟ ما ترې وپوښتل.

Downloaded from: ketabton.com

- چا نه مې نه دي اوریدلي. ما تـه داسې ښکاري. دا ټول نوي شتمن شوي خلک ټول غیر قانوني کارونه کوي، ته خو پوهیږې.

- ګیټس بې هغې ډله کې نه دی.ما په لنډ ډول ورته وویل.

هغه هم د یوې شپې لپاره غلی و. پـه ولاړه سترګې غوندې شو، یوې بلې خواته کړیده، د پښو لاندې ورو تیږو کرنجار کوه.

- ښـه، بیا کیدای شي د ډېرو هڅو جذبـه وي چې دا ژوي یې سره راټول کړي دي.

یو نري شمال د ډیزي پوستین کالر ورپاوه.

- لږ تر لږه د هغه خلکو نه خو ښه دی کوم چې مونږ پیژنو. ډیزي وویل.

- ته خو خوشاله نه ښکارې...

- زه خوشاله وم.

ټام وخندل او ماته یې وکتل.

- ستا د ډیزي مخ ته پام و چې هغه جینۍ ورته ویل پـه یخو اوبو دې لمبوم.

- ډېری خلک چې دلته راځي، هغوی تـه بلنـه نـه ورکول کیږي، هغې جینۍ ته هم بلنه نه وه ورکړل شوې. هغوی بس په خپل زړه دلتـه راځي او ګیټس بې دومره موادبه دی چې هغوی باندې نیوکه هم نه کوي.

- زه غواړم چې پوه شم چې هغه څوک دی او هغه څه کوي؟ ټام ټینګار وکړ.... او زه فکر کوم چې زر به ترینه ځان خبر هم کړم.

- زه یې درتـه همدا اوس ویلی شم؛ ډیزي ځواب ورکړ. هغـه درمل ځایونه لري، بلکې د ډېرو درملځایونو څښتن دی. هغه هر څه خپله جوړ کړي دي.

لیمو موټر راښکاره شو.

- ښه شپه، نیک ! ډیزي وویل.

په هماغه شپه تر ډېره هملته پاتې شوم، ګیټس بې راته ویلي و چې همدلتـه او سم تـر څو هغـه وزګار شي. زه هم باغ کې ورتـه کیناستم. د حوض لمبلو غویمنډ هم پای ته رسیدلی. کله چې هغـه زینو کې راښکته کیده، سترګې یې ځلیدونکې او سترې ښکاریدې.

- د هغې محفل خوښ نه شو؟

- بالکل یې خوښ شو.

- د هغې خوښ نه شو. هغـه ټینګار وکـه، د هغې دلتـه ساعت تېر نـه شو. هغه غلی و او ما د هغې نه ختمیدونکې خفګان باره کې فکر کاوه.

- ځان د هغې نه ډېر لرې محسوسوم. د هغې پوهول به ډېر ګران شي.

- ته د نڅا باره کې خبرې کوې؟

-"نڅا؟ زوړ یاره ! نڅا ضروري نه ده.هغه ددې نه کم نه غوښتل تر څو ډیزي لاړه شي او ټام ته په ځغرده ووایي" ما تا سره هیڅکله مینه نه ده کړې" ډیزي باید هغې سره څلور تېر کړي کلونه د خپل ژوند نـه وتوړي او په همدې یوه جمله هر څه ورختم کړي. او لږ څه نور یې هم زړه غوښتل او هغه دا چې کله ټام سره معامله ختمه کړي، یو ځل بیا لیوز ویلي تـه د ډیزي کور ته لاړ شي او هلته ورسره واده وکړي. لکه اوس وخت چې پنځه کاله وړاندې وي او هیڅ هم نه وي شوي.

- هغه به پوه نه شي.هغه هڅه کوي چې یو څه ځان پوه کړي، مونږ پـه ساعتونو ساعتونو ناست وو او...

دهغې خبرې نیمایي شوې، همداسې بره او ښکته یې قدم وهه.

- ما به هغې نه ډېر څه نه ول غوښتي. ما جرآت وکړ؛ ته ماضي نه شې تکرارولی.

Downloaded from: ketabton.com

- ماضي نه شم تکرارولی؟ سترګې یې ډکې شوې. ولې نه... ماضي تکراریدای شي... زه به هر څه د پخوا په څېر جوړ کړم. هغه به یې ګورې. هغه خپل سر خوځاوه.

هغه به د ماضي باره کې ډېر غږیده او یو څه تېرې شوې تېروتنې یې بیرته سمول غوښتل. هغه ډیزي سره مینه کړې وه. د هغه ژوند د هماغې ورځې نه ګډوډ شوی و. او که هغه یو ځل بیا د سره پیل وکړي او ورو ورو راروان شي نو ورته به خنډین ځای معلوم شي...

... پنځه کاله وړاندې د مني شپه وه، یو ماښام په سرک روان و، د ونو زیړو پاڼو ټول سرک لړلی و او دوی هغه ځای ته لاړل چیرته چې ونې او پاڼې نه وې او سرک د سپوږمۍ رڼا کې ښکاریده، هغوی همته یو بل ته مخامخ پرته د څه ویلو ودریدل.

د هغه زړه درزا به پسې زیاتیده، کله چې به یې د ډیزي مخ ته کتل. هغه پوهیده که هغه جینۍ یې مچو کړې وي. هغه انتظار کړی و. شیبه وروسته یې مچو کړې وه، د هغې سرې شونډو جنګولو سره لکه د ګل غوټۍ په څېر پرانستل شي او مجسم کول پای ته ورسیږي.

اووم څپرکې

د ګیټس بي پر وړاندې پوښتنې هله راپورته شوې کله چې د شنبې په شپه د هغې کور کې هیڅ کوم څراغ روښانه نه شو، ما لیدل چې ډله ډله کسان خپلو موټرو کې د هغه د کور مخې ته ودریدل او شیبه وروسته به په ناهیلۍ بیرته ستنېدل، زه حیران وم چې هغه به ناروغ وي که څنګه؟ د هغه کور ته لاړم. یو نا اشنا ناظر دروازې ته راغی او ورانکارې غوندې څیره یې درلوده، ما ته یې په بدګمانۍ وکتل.

- ښاغلي ګیټس بیي ناروغ دی؟
- نه...لږ ځنډه وروسته یې وویل؛ ښاغلیه!
- هغه مې ډېرې ورځې کیږي نه دی لیدلی، هغه ته وو ایه چې ښاغلی کیرووي راغلی و.
- څوک؟" شډل غوندې انداز کې یې وپوښتل.
- کیرووي...
- کیرووي، سمه ده، زه به ورته وو ایم. په زوره یې دروازه بنده کړه.

Downloaded from: ketabton.com

زما ښځینه کارکوونکې ماته ویلي ول چې ګیټس بې یوه اونۍ وړاندې خپل ټول کارکوونکي شړلي او په ځای یې نور راوستي دي. خواره راوړونکي هلک ویلي و چې هغوی اوس خوراکي شیان هم نه اخلي.

راتلونکې ورځ راته ګیټس بې ټیلیفون وکړ.

- چیرته روان یې؟ ما ترې وپوښتل.

- نه... زوړ یاره !

- ما اوریدلي تا ټول کارکوونکي شړلي؟

- زما داسې کسان پکار دي چې اوازې نه خپروي او د کور خبرې بهر نه وباسي، ډیزي به کله کله ماسپښیني دلته راتلله. ښه نو دا کاروان سرای د ډیزي له خوا رد شوی و.

- ښه...

- اوس خبره تر رسنیو هم رسیدلې وه. چې ګیټس بې د کومې جینۍ سره اړیکې لري. هغه د ډیزي په غوښتنه ماته زنګ وهلی و. ډیزي غواړي که کولای شې سبا غرمې ډوډۍ ته راشې. آغلې بیکر به هم راشي. نیم ساعت وروسته ډیزي خپله هم زنګ ووهه تر څو یوه شي چې زه ورځم که نه. یو څه خو روان وو. خو زما باور نه شي چې دومره زر هغوی دا صحنه رامنځته کړي. په ځانګړې توګه هغه صحنه چې ګیټس بې یې تېره شپه یادونه کړې وه.

راتلونکې ورځ ډېره ګرمه وه. په یقیني توګه لکه د اوړي اخري ورځ وي.

د ټام بکنن د کور په دهلیز کې نرۍ باد لګیده. د ننه کوټه هم یخه او تیاره وه. ډیزي او جورډن په یو اوږد کوچ باندې پرتې وې لکه د نقره یي

مجسمو په څېر، سپین کمیسونه یې د پکي باد هاخوا دیخوا کول.

- مونږ خو خوځیدی نه شو... هغوی دواړو په یوه خوله وویل.

- ښاغلی تومس بکنن، هغه د پولو لوبغاړی چیرته دی؟ ما وپوښتل، په همدې کې یو غټ او درونډ اواز د هلیز کې واوریدل شو.

ګیټس بې د سرې قالیني منځ کې ودرید او په لیواله نظر یې ځیر ځیر کتل. ډیزي هغې ته وکتل او په خندا شوه، د هغې خوږه او زړه راښکونکې خندا.

- انګازې داسې دي چې ټام ټیلیفون کې خپلې یارې سره خبرې کوي. جورډن رانږدې شوه او ماته یې غوږ کې وویل. مونږ چپ وو، د ټام غږ هر ځای کې اوریدل کیده.

- سمه ده، زه درباندې خپل موټر نه خرڅوم... ما تا ته هیڅ ژبه نه ده درکړې... که ته ماته داسې د ډوډۍ په وخت کې مزاحمت کوې نو... ډیزي بیا پرې شکمنه وه، ما ورته وویل چې ریښتیا هم یو کس سره یې د موټر معامله ده. ټام غوږ ایښی و، د کوټې دروازه یې پرانسته او په چټکۍ کوټې ته راننوت.

- ښاغلي ګیټس بې ! هغه خپل غټ غوښین لاس په ناخوښۍ د ګیټس بې په لور وراوږد کړ.

- زه ډېر خوښ شوم چې تاسو مې ولیدئ...نیک...

- مونږ ته یوه یخه نوشابه تیاره کړه. ډیزي وویل.

همدې خبرې سره ټام ووت تر څو نوشابه راوړي. ډیزي چټکه پاڅیده او د ګیټس بې خواته لاړه، د هغه سر یې د ځان په لور راټیټ کړ او شونډو نه یې ورته مچو واخسته.

- ته پوهیږې چې زه تاسره مینه لرم. هغې په ورو وویل.

Downloaded from: ketabton.com

- تا خو هېر کړي چې دلته يوه بله انجلۍ هم شته ! جوړډن وويل، ډېزي په شکمن ډول شاوخوا وکتل،
- خو ته هم نيک نه مچو واخله !
- څومره بې شرمه يې...
- زه هيڅ پروا نلرم. ډېزي وويل. هغه بيرته لاړه او کوچ باندې کېناسته لکه هيڅ يې چې نه وي کړي. په همدې وخت کې نرسې يوه وړه ماشومه انجلۍ لاس نه نيولې کوټې ته راننوته.
- څومره ښايسته ! ډېزي زمزمه يې ډول وويل او خپل غيږ يې پرانسته،
- راشه خپلې مور ته، ته راباندې ډېره ګرانه يې.

ماشومې د نرس لاس پرېښود او د مور غېږې ته ورغله، زه او ګېټس بي ورټيټ شو او وړې سره مو سترې مشي وکړه. ګېټس بي ماشومې ته په حيرانۍ کتل او زه فکر نه کوم چې د هغه په وړاندې ددې ماشومې شتون د باور وړ و.

- ما خو ډوډۍ نه مخکې کالي بدل کړه. ماشومې په خوښۍ مور ته وويل.
- ځکه چې ستا مور غوښتل چې تا ټولو ته وښايي، ته يو خوب يې... ته يو وړوکی ښايسته خوب...“
- هو...“ ماشوم په معصومه لهجه وويل ؛ جوړډن خاله هم سپين کالي اغوستي.
- تاته د خپلې مور ملګري ګران دي؟ ډېزي په همدې خبره ګېټس بي ته وکتل،...ته فکر نه کوې چې هغوي ډېر ښايسته دي.
- پلار مې چيرته دې؟

- هغه د پلار په څېر نه ښکاري کنه ! هغه زما په څېر ښکاري، ددې ويښته او مخ ماته تللي دي. ډېزي بيرته خپل کوچ کې کېناسته، نرسه بيا رامخې ته شوه او د ماشومې لاس يې ونيو.
- راځه... پامې.
- په مخه دې ښه ګراني ! باسليقې ماشوم د نرسې لاس نيولی، په بې ميله نظر يې شاته کتل او لاړه. همدې وخت کې ټام راستون شو. د شرابو بوتل سره څلور ګيلاسونه د واورو ټوټو نه ډک وو. ګېټس بي خپل ګيلاس ترې واخست.
- په ريښتيا هم يخ دی. هغه وويل.

مونږ په دمه دمه يو ګيلاس وڅښل.

- ما يو ځای کې لوستي و چې لمر هر کال ګرمېږي. ټام په اجتماعي ډول وويل؛ که همدا اسې وي نو ډېر زر به ځمکه لمر کې وروغورځېږي، يوه شيبه، دا خو سرچپه ده، لمر هم هر کال خپل حرارت کموي. لږه شېبه وروسته يې وويل.
- راځه بهر ته ! هغه ګېټس بي د لاس نه ونيو، غواړم دا ځايونه درته وښايم. زه هم ورپسې ووتم. يو جاله وان په ورو ورو د اوبو خواته روان و. ګېټس بي همغې ته کتل، هغې د اوبو نه هاخوا اشاره وکړه.
- زما کور بېخي تاسو ته مخامخ دی.
- ښه نو ته هلته اوسيږې؟مونږ درې واړو هماغه خوا وکتل. بيا ټام وويل.

د خوړلو خونې کې مو د غرمې ډوډۍ وخوړه، د ګرمۍ له کبله يې ټولې پردې پرتې وې تر څو بهر نه ګرمه هوا رانشي.

- نن ماسپښين مو څه اراده ده، څه کوو؟ او بيا بله ورځ او بيا

Downloaded from: ketabton.com

راتلونکو لس کالو پورې؟

- دا څنګه خبرې کوې، ژوند خو د مني نه یو ځل بیا شروع کیږي. جورډن وویل.

- خو اوس ډېره ګرمي ده. ډیزي وویل؛ هر څه ګډوډ دي، راځئ ټول ښار ته لاړ شو. ډیزي ټینګار وکړ، ګیټس بې د سترګو کونج کې هغې ته وکتل.

- اوه... ته ډېر ښایسته ښکارې" ډیزي وویل.

د هغوی سترګې سره بیا وجنګیدې او یو بل ته یې همداسې کتل. شیبه وروسته ډیزي خپلې سترګې ټیټې کړې.

- ته همیشه ډېر ښایسته ښکارې. ډیزي بیا خپله خبره تکرار کړه.

هغې ورته ویلي و، چې تاسره مینه لرم او ټام په خپلو سترګو لیدلي وو. ټام حیران و، د هغه خوله وازه پاتې وه. هغه کله ګیټس بې او کله ډیزي ته کتل لکه د ډېر وخت وروسته یې چې پیژندلې وي.

- سمه ده... زه تیار یم چې ښار ته لاړ شو. راځئ، ټول ښار ته ځو. ټام وویل

هغه پاڅید، هغه بیا کله ګیټس بې او کله خپلې میرمنې ته کتل. هغوی یو هم نه خوځیدل.

- راځئ کنه!" هغه لږ عصباني غوندې شو، څه خبره ده؟ که ښار ته ځئ خو راولاړ شئ چې ځو. د هغه لاسونه ریږدیدل، د ځان قابو کولو لپاره یې د شرابو ګیلاس راواخیست. د ډیزي غږ سره ټول راپورته شول.

- همدا اوس ځو؟ او په داسې حال کې؟ دومره وخت خو یو څا ته ورکړئ چې یو سګرټ وڅکي. ډیزي د نیوکې په څېر وویل.

- ډوډۍ نه وروسته خو ټولو سګرټ وڅکوه.

- اوه... راځئ خوند واخلئ، اوس ډېره ګرمي ده. ډیزي وویل خو ټام ځواب ورنکړ.

- راځه جورډن" هغوی دواړه بره لاړل چې تلو لپاره ځان چمتو کړي او مونږ درې واړه لاندې د هغوی په انتظار ودریدو. ډیزي د بره نه اواز وکړ

- د څښلو لپار باید یو څه راواخلو.

- زه به لاړ شم ویسکي به راواخلم. ټام دا وویل او دننه لاړ.

ګیټس بې زر ماته مخ راواړوه،

- زه خو دې کور کې هیڅ نه شم ویلای، زوړ یاره!

- هغه ډېره بې احتیاطه غږیږي، د هغه خبرې...ما زړه نا زړه وویل.

- د هغه خبرې د پیسو نه ډکې دي. هغه ناڅاپه وویل.

خبره نو داسې وه.زه به هیڅکله نه وم پوه شوی. دا د پیسو خبره وه... په لوړو ماڼیو کې د چا لور...یوه طلایي انجلۍ.

ټام بیرته راووت. یو لیټري بوتل یې یوه ټوټه کې تاو کړی و، ورپسې ډیزي او جورډن تنګ د ګرمۍ کالي او یوه نرۍ بې لستوڼو چپنه یې په لوڅو متو راخوره کړې وه.

- زما په موټر کې به لاړ شو! ګیټس بې وړاندیز وکړ. هغه په خپل شین رنګه او لمر ګرم کړې څرمني سیټونو باندې لاس تېراوه،

- دا مې باید سیوري ته ودرولی و.

- دا د کمپنۍ نه همداسې جوړ دی؟

- هو...

- ته راشه زما موټر وچلوه او زه به ستا موټر کې ښار ته لاړ شم.

دا وړاندیز ګیټس بې لپاره بې خونده و.

- زه فکر نه کوم دومره تیل به پکې وي. هغه نیوکه وکړه.

Downloaded from: ketabton.com

- ډېر دي پکې... ټام په زیږه لهجه وویل. هغه د تیلو ستن ته وکتل؛ او که تیل پکې ختم شي بیا به یې یو ځای کې ودروو. د هغه په غیر منطقي دلیل ټول یوه شیبه غلي وو. ډېزي ټام ته کتل چې تندی یې تریو نیولی و او یوه عجیبه غوندې ځیره یې جوړه کړې وه. په دې وخت کې هغه نا اشنا ښکاریده. هغه د ګیټس بي مخې ته تیریده ډېزي ته یې وویل،

- راځه ډېزي ! هغه یې له ځان سره د ګیټس بي موټر خواته روانه کړه. راځه په دې نمایشي موټر کې دې ښار ته بوځم.. هغه د موټر دروازه خلاصه کړه، ډېزي خپل ځان د هغې د لاسونو دایرې نه راببیل کړ

- تا سره به موټر کې نیک او جورډن لاړ شي، مونږ درپسې ستا موټر کې درځو. د ټام دوه کسي موټرو، هغه د ګیټس بي خواته روانه شوه، هغه یې د کورتۍ راونیو.

زه، جورډن او ټام د ګیټس بي موټر کې کیناستو، ټام موټر چالان کړ او د ټیرونو نه یې یو تریخ غږ پورته کړ، د موټر شاته یوه شنه دوړه جوړه شوه او په سرعت روان شو.

- تاسو دا ولیدل؟ ټام وپوښتل.

- څه شی؟

هغه ما ته په ځیر وکتل، چې زه او جورډن باید په دې هرڅه پوه شوي وو.

- تاسو څه فکر کوئ، زه غول یم. همدا سې نه ده؟ هغه وویل؛ کیدای شي زه یم خو زه یو بل اړخ هم لرم چې کله کله ماته وایي چې زه باید څه وکړم کیدای شي تاسو باور ونه کړئ خو ساینس..." هغه لږ تم شو او بیا لګیا شو،

- ما د دې ستاسو ملګري باره کې تحقیقات کړي دي، که چیرته زه

خبر وم زه به ډېر ژور تللی وم.

- ستا مطلب دا دی چې ته یو بزرګ یې؟ جورډن په ټوکو ترې وپوښتل.

- څه شی؟ مونږ دواړو وخندل هغه مونږ ته وکتل؛ یو بزرګ؟

- د ګیټس بي باره کې.

- ګیټس بي باره کې؟ نه ما خو دا سې نه دي ویلي، ما خو ویل چې ما د هغه د تېر ژوند باره کې پوره څیړنه کړې ده.

- او ته به پوه شوی یې چې هغه اکسفورډ کې درس ویلی. جورډن لکه د هغه خبرې سره چې کومک کوي.

- اکسفورډ کې درس ویلی؟ خوشې چټې لګیا دی !

- هغه خو دا ثابتوي چې اکسفورډ کې یې درس ویلی.

- اکسفورډ، نوی مکسیکو یا کوم بل ځای. هغه کبرجنه لهجه کې وویل.

- واوره ټام ! که ته چیرته ځان په هغه بره ګڼې نو بیا دې ولې غرمې ډوډۍ ته بلنه ورکړې وه؟ جورډن وپوښتل.

- زه یې څه کوم، ډېزي راغوښتی و، زمونږ د واده نه وړاندې یې ورسره پیژندل، خدای خبر چیرته...

زمونږ دري واړو طبیعت سم نه و، تر یوې شیبې غلي وو.

- دومره تیل دي چې مونږ ښار ته ورسوي. ټام وویل.

- خو دلته نیزدې یو پمپ شته، تیل پکې واچوه، زه نه غواړم لاره کې تیل خلاص کړي او زه دې ګرمۍ کې ځان پوخ کړم. ټام په زوره بریک باندې پښه کیښوده او موټر د ویلسن په نوم ګراج ته ورننوت.

- راشه تیل واچوه، ته څه فکر کوې مونږ دلته د څه لپاره ولاړ یو، چې

Downloaded from: ketabton.com

دې منظرې نه خوند واخلو؟

- زه ناروغ یم، بیګا ټوله شپه ناروغ وم. ویلسن پرته د خوځیدو نه وویل.

- ولې څه خبره ده؟

- زه بس خراب یم.

- ښه، زه درسره مرسته کوم، په ټیلیفون کې خو ښه غږیدې. ټام ورته وویل. ویلسن په ډېره مشکله له ځایه پاڅید، په زوره زوره یې ساه اخسته. د ټانکۍ سر پوخ یې پرانست، د لمر رڼا کې یې مخ شین ښکاریده.

- زما مطلب دا نه و چې ستا د غرمې ډوډۍ په مهال مزاحمت وکړم، خو پیسو ته مې ډېر سخت ضرورت دی، ما فکر کاوه چې ته خپل زوړ موټر راباندې خرڅ کړې.

- دغه موټر دې خوښ دی؟ تیره اونۍ مې اخستی." ټام ورته وویل.

- ښایسته زیړ موټر دی" ویلسن وویل.

- غواړې چې وا یې خلې؟

- زړه خو مې غواړي، خو زه باید په نورو موټرو باندې پیسې لاسته راوړم، بیا یې اخستلی شم. ویلسن بې خونده موسکا وکړه. پیسې دې څنګه دا سې عاجل پکار وې؟

- ډېر وخت مې دې ځای کې تېر کړ. غواړم نور له دې ځایه لاړ شم. زه او زما میرمن غواړو غرب خوا ته لاړ شو.

- ستا میرمن هم ځي؟ ټام ناڅاپي وویل.

- هغه خو د لسو کلونو را پدې خوا لګیا وه..." هغه پمپ ته ډډه ووهله؛ او اوس به راسره ځي که زړه یې ښه وي که بد. زه یې له ځان سره

بیایم.

- زه ستا څومره پور وړی یم؟ ټام ترې په زیږه لهجه وپوښتل.

- زه غواړم له دې ځایه لاړ شم ځکه مې تاته د موټر لپاره ویلي و.

- ستا څومره پوروړی یم؟

- شل ډالره!

بې رحمه تود باد زما مخ راسیزه. ویلسن لکه په دې چې پوه شوی وي ښځه یې بل چا سره یارانه لري او ددې خبر اوریدو سره ناروغه شوی هم و. ما ویلسن او بیا ټام ته وکتل، ټام هم لږ تر لږه نیم ساعت وړاندې د خپلې میرمنې یارانې باره کې خبر شوی و. زه په دې پوه شوم چې د سړیو ترمنځ هیڅ توپیر نشته، لیاقت یا مسابقه کې، همدومره بنسټیز او ژور لکه یو روغ او ناروغ.

- هغه موټر به درته درکړم، سبا ماسپښین به یې درته راولیږم. ټام ورته وویل. ما د ګراج نه بهر وکتل او مارټل ویلسن موټر ته په غور سره کتل لکه هغه هیڅ نه پوهیږي یا ناخبره دی چې څوک ورته ګوري، یو بل پسې یې احساسات په مخ کې څرګندیدل.

د هغې احساسات ماته اشنا ښکاریدل لکه ما چې نورو ښځو کې هم لیدلي وي خو د مارټل ویلسن په څیره کې بې موخي ښکاریده تر هغه وخته چې زه پوه شوم، د هغې په سترګو کې کینه کښه وېره پرته وه. زه خو وایم چې د ساده خیال ګډوډۍ په څېر مغزو کې بله ګډوډي نشته. کله چې مونږ بیرته روان شو، د ټام احساسات هم له ویرې او حفګان نه ډک و. د هغې میرمن یوه ساعت وړاندې خوندي وه، خو اوس د هغې د قابو نه وتلې وه. د ډیزي له لاسه وتل او د مارټل ویلسن دا ځای پرېښودل، دغې غریزي شعور هغه مجبور کړی و تر څو خپل احساسات په غیر

Downloaded from: ketabton.com

مستقیمه توګه د موټر سرعت باندې راقابو کړي.

- هغه د پنځلسمې کوڅې غټې فلمونه ډېر ښایسته دي. د نیویارک ماسپښین مې ډېر خوښیږي کله چې ټول خلک په کورونو ننوځي. هلته څه احساس کونکي غوندې شته، لکه د ونې لاندې ناست او پخې میوې ستا په لاسونو کې راپریوځي.

احساس کونکي لفظ ټام نورهم ناراحته کړ. وړاندې تر دې چې هغه کومه نیوکه وکړي، یوه دوه نفري موټر تم ځای ته راورسیده، ډیزي مونږ ته اشاره وکړه

- کم خوا ځو؟ هغې وپوښتل.

- فلم کتلو ته به لاړ شو.

- ډېره ګرمي ده، تاسو لاړ شئ، مونږ به همدلته خواوشا ګرځو بیا به تاسو سره وګورو. ډیزي وویل.

- د لارې په سر بحث نه شو کولای. ټام په بې صبرۍ وویل. یو غټ ټرک تریخ هارن سره زمونږ خوا کې تېر شو، "ما پسې راځئ، د پلازې مخې سنټرل پارک ته. ټام به بیا بیا د هغو موټر پسې شا لید هېنداره کې کتل، هغوی که د بېړو بار یا ترافیکي اشارې شاته پاتې شول نو ټام به هم وروورو کیده تر څو هغوي بیرته راښکاره شي، زما په خیال هغه داسې فکر کاوه چې هغوی به په ډېره چټکۍ لاندینې سرک باندې ووځي او د تل لپاره به ډیزي له لاسه ورکړي.

خو هغوي ونه تښتیدل. مونږ پلازه هوټل ته ورسیدو. اوږدې او بې خونده مباحثې مونږ تر دې کوټې راورسولو، که څه هم ما د داسې حالاتو نه ډډه کوله. زما لوند نیکر هم داسې د مار په څیر زما په ورونو تاو شوی و، بیا بیا مې بره کش کوه اود خولو څاڅکې یو د بل پسې په

نوبتي ډول زما په ملا کې سره مسابقې کولې. دا وړاندیز د ډیزي له خوا وو چې پنځه تشنابونه به کرایه کړو او په یخو اوبو به ولامبو. هر یو بیل بیل د هغې دا نظر بې ځایه وګڼه. مونږ ټولو په یو ځای د هوټل منشي سره د خونو او تشنابونو کرایه کولو خبرې کولې.

کوټه ښه غټه وه او اوس تقریبا څلور بجې وې، د کړکیو پرانستلو سره اوس هم د باندې نه تود باد رانوته. ډیزي د آینې په لور لاړه، مونږ ته یې شاه کړه او خپلو ویښتو کې یې ګوتې وهلې،

- هغه بله کړکۍ هم پرانیزه. ډیزي پرته شاته د کتلو وویل.

- نورې کړکۍ نشته.

- ښه... نو بیا ټیلیفون وکړئ چې اضافي کړکۍ...

- خبره یواځې د ګرمۍ نه ځان خلاصول دي. ټام په بې صبرۍ وویل؛ او همدا تا لس چنده حالات خراب کړه. هغه د کپړې نه د ویسکي بوتل راوویست او د میز په سر یې کېښود.

- ولې یې یواځې نه پرېږدې، زوړ یاره! همدا تا غوښتل چې ښار ته راشو کنه!

د یوې شیبې لپاره چوپتیا خپره وه، ګیټس بي یوه کتابچه د میز په سر وغورځوله.

- دا ستا هغه، څرګندونې دي کنه؟ ټام وویل.

- څه شی دی؟

- دا ټول ستا (زوړ یاره) معاملې، دا دې د کومه کړي؟

- دلته وګوره ټام! ډیزي وویل، آینې نه یې مخ راوګرځاوه. که ته چیرته شخصي څرګندونه کوې نو زه پکې څه نه وایم، زنګ ووهه او یو څه یخ راوغواړه.

Downloaded from: ketabton.com

ټام غوږې پورته کړ تر څو زنګ ووهي. لاندې صالون کې د سیل غږ اوریدل کیده.

- فکر وکړئ دې ګرمۍ کې څوک واده کوي؟ جورډن غمجنه لهجه کې وویل.

- ما هم د جون په نیمايي کې واده کړی و. یو څوک خو پکې بې هوښه شوی و، څوک و هغه؟ ټام !

- بایلکس. ټام په لنډه ځواب ورکه.

- یو سړی بایلکوسي، بایلکس و که بیلاکس نومیده او هغه کارټنونه جوړول، هغه لکه چې د بایلوکسۍ ټینیسي و.

- او هغوي بیا زمونږ کور ته راوستی و. جورډن وویل؛ ځکه زما کور هملته کلیسا سره خوا کې و. او هغه سړی تر درې اونیو پورې زمونږ کره دیره و. تر څو مې ورته پلار وویل چې باید لاړ شي. په کومه ورځ چې هغه تلو پلار مې هم مړ شو. یوه شیبه وروسته یې بیا وویل؛ د دواړو پیښو تر منځ څه اړیکه نه وه.

- ما هم د بیلوکسي په نوم یو کس پیژنده، هغه د ممفس و !ما وویل.

- هغه یې خپلوان و. ما د هغه ټوله کورنۍ پیژنده. هغه ماته یوه المونیې د ګولف ډنډه هم راکړې ده، اوس هم راسره شته.

لاندې صالون کې موسیقي پاته رسیدلې وه، لکه مراسم چې پیل شوې وي. وار په وار د کړکۍ د لارې د خلکو تیز غږونه اوریدل کیدل، یا...یا...او د یو ډنګ سره چغې نورې هم زیاتی شوې.

- مونږ نور بوډاګان کیږو، که مونږ ځوانان وای نو مونږ به هم نڅا شروع کړې وه. ډیزي وویل.

- بایلکس دې یاد دی؟ او تا هغه څه پیژنده ټام !جورډن وپوښتل.

- بایلکس؟" هغه د فکر کولو هڅه کوله، ما هغه نه پیژنده، هغه د ډیزي ملګری و.

- هغه نه و. جورډن یې خبره ورپرې کړه؛ ما هغه مخکې هیڅ نه و لیدلې، هغه خپل شخصي موټر کې راغلی و او هغه ویل چې تا پیژني. هغه هم لیوزویلي کې رالوی شوی و. جورډن مسکۍ شوه؛ هغې ماته دا هم ویلي و چې ستاسو د ټولګي نماینده هم و.ما او ټام زر یو بل ته وکتل.

- اوله خبره خو دا وه چې مونږ هیڅ نماینده نه درلود، هسې ګیټس بي ما اوریدلي چې تا اکسفورډ کې درس ویلی؟

- نه...

-آه...هو، زه پوهیږم چې ته اکسفورډ ته تللی یې.

- هو زه هلته تللی یم.

لنډ ځنډ چوپتیا رامنځته شوه او بیا د ټام دروند غږ؛

- ته به هغه مهال اکسفورډ ته تللی وې چې بایلکس نیو هیون ته تللی و.

یو بل ځنډ رامنځته شو، خدمتګار دروازه وټکوله او د یخ سره دننه راننوت او د څو شیبو چوپتیا د خدمتګار د مننې په لفظ سره پای ته ورسیده. دا لړزونکي جزیات باید روښانه شوي وای.

- ما درته ویلي و چې زه هلته تللی وم. ګیټس بي وویل.

- ما ستا خبره واوریده خو زه غواړم چې پوه شم چې کله؟

- په ۱۹۱۹ کال کې یوائې د پنځه میاشتو لپاره هلته تللی وم، نو ځکه په اسانۍ چاته نه وایم چې ما هلته درس ویلی دی.

ټام شاوخوا وکتل لکه مونږ ته چې وايي د هغه دروغ منځ ته راغلل. ټولو ګیټس بي ته وکتل.

Downloaded from: ketabton.com

- د جګړې اوربند نه وروسته يو څو افسرانو ته دا موقع ورکړل شوې وه چې د فرانسې او انګلستان په هر پوهنتون کې درس ويلی شي. ما غوښتل چې پاځم او هغه يو څو څپېړې کش کړم چې ولې يې ماته دروغ ويلي و، خو اوس مې د هغه په خبرو لږ لږ باور راغلی و. ډېزي بې خونده موسکا وکړه او د ميز خواته لاړه.

- ويسکي پرانيزه، ټام !"هغې امر وکړ؛ زه به درته لږ شراب يخ کړم تر څو ځان درته دومره کم عقل ښکاره نشي...

- يوه دقيقه، زه د ښاغلي ګيټس بي نه يوه بله پوښتنه هم لرم. ټام وويل.

- کولای شې...ګيټس بي مودبانه لهجه کې وويل.

- دا ته زما کور کې د څه خنډ رامنځته کولو هڅه کوې؟

- هغه هيڅ فرق نه کوي. ډېزي په مايوسۍ وويل، ته ولې ناندرې رامنځته کوې، مهرباني وکړئ لږ ځان قابو کړئ.

- ځان قابو کړم؟ټام يې خبره تکرار کړه؛ زه فکر کوم چې يوه ګوښه ځای کې کينم او ښاغلی هيڅ شی، د هيڅ ځای نه راغلی زه پرېږدم چې زما ميرمنې سره يارانه جوړه کړي... ښه... که چيرته زما نه دا طمع کوې نو... نن سبا خلک په کورني ژوند او کورني رواجونو باندې ملنډې وهي، بيا کيدای شي داسې وخت راشي چې توريان او سپين به سره خپلو کې ودونه وکړي.

هغه خپلې بې مانا خبرې وکړې او خپل ځان يې د تمدن پر وړاندې خنډ ځای کې يواځې وموند.

- دلته خو مونږ ټول سپين يو. جورډن پس پسک وکړ.

- زه پوهيږم چې زه دومره مشهور نه يم، زه غټ محفلونه هم نه

جوړوم، زه فکر کوم چې ته د خپل کور نه د خوږ شپول جوړ کړه چې يو څه ملګري پيدا کړې. په دې متمدنه نړۍ کې.

زه ډېر په غوسه وم، بلکې ټول په غوسه وو. کله چې هغه خبره پيل کوله نو ما به د هغه تېر ايستلو لپاره مسکا هم کوله، د بدغونۍ نه تر چالاکۍ پورې يې دا ليږدونه بشپړه کړه.

- زه به درته يوه خبره وکړم زوړياره !ګيټس بي شروع وکړه، خو ډېزي د هغې په منظور پوی شوه.

- مهرباني وکړئ، مه کوئ. هغې په بې وسۍ د ګيټس بي خبرې ورپرې کړې؛ خير دی راځئ ټول بيرته کور ته لاړ شو، مونږ ولې کور ته نه ځو؟

- دا خو ډېره ښه خبره ده. زه پاڅيدم؛ راځه ټام ! څوک خو څه نه څکي؟

- زه غواړم پوه شم چې ګيټس بي ما ته خپله څه وايي.

- ستا ښځه تا سره مينه نه لري. ګيټس بي وويل؛ هغې تا سره هيڅکله مينه نه ده کړې، د هغې مينه ما سره ده.

- ته ليونی شوی يې...ټام يو دم وويل.

ګيټس بی راپاڅيده او په تازه جوش سره يې وويل.

- هغې تا سره هيڅکله مينه نه ده کړې، تا واوريدل؟ هغې صرف ددې لپاره تا سره واده کړی و چې هغه وخت کې زه غريب وم. ماته په انتظار ستړې شوې وه. دا يوه غټه تېروتنه وه، خو د هغې زړه کې زما پرته بل هيچا ته مينه شتون نه لري.

په دې وخت کې ما او جورډن وغوښتل چې لاړ شو، خو ګيټس بي او ټام په دې ټينګار وکړ چې بايد پاتې شو. ځکه هغوی يو سره هم د پټولو لپاره څه نه و او مونږ ته يې ددې هر څه باره کې د پوهيدو لپاره ځانګړی

Downloaded from: ketabton.com

حق راکړی و او د هغوی احساساتو نه خبر شو.

- ډيزي ! ته کينه ! د ټام غږ نور هم را ډډ شو. څه خو شته دی، زه غواړم د هر څه باره کې پوه شم.

- ما درته هر څه وويل، د پنځو کلونو راهيسې دا کيسه روانه ده او ته هيڅ نه يې خبر. ګيټس بي ورته وويل.

ټام ناڅاپه ډيزي ته وکتل.

- ته دې سره د پنځه کلونو راهيسې ګورې؟

- ګورم ورسره نه او نه مونږ يو بل سره ليدلي، خو په دې دومره وختونو کې مونږ يو بل سره په زړونو کې مينه کړې ده.

- اوه...دا هرڅه دي.ټام د لاسونو ګوتې سره يو بل کې ننباسلې او په ځوکۍ کيناست.

- ته ليونی يې، زه د تيرو پنځه کلونو باره کې نه شم ويلی چې څه شوي. ځکه هغه وخت خو ما ډيزي نه پيژنده. خو لعنت دې پر ما وي که چيري ما ته د هغې سره يو مايل نيږدې هم ليدلی وی او ما پرينښی وی، خو دا ټول لعنتي دروغ دي. ډيزي هماغه مهال هم ما سره مينه درلوده کله چې مونږ واده وکړ او اوس هم را سره مينه لري.

- نه... ګيټس بي خپل سر خوځاوه.

- هغې به تا سره مينه کړې وي... خو ستونزه دلته دا ده چې هغه کله کله د خپلو کم عقلو خيالونو په جال کې راګيره او نه پوهيږي چې څه کوي. هغه په ځيرکتيا سره خوځاوه؛ او نور څه پاتې، زه هم ډيزي سره ډيره مينه لرم، کله کله به ترې لرې تلم او ځان نه به مې کمعقل جوړوه خو زه هميشه بيرته ورغلی يم، زما په زړه کې تل مې ورسره مينه کړې ده.

- تاسو پاتې کيږئ....ډيزي وويل، د هغې غږ لړزيدونکې و، هغې

ماته وکتل.

- ته پوهيږې مونږ ولې شيکاګو پريښود ؟

ګيټس بي لاړ او ډيزي سره خواکې ودريد

- ډيزي، هر څه پای ته ورسيدل، اوس هيڅ فرق نه کوي، رينښتيا ورته ووايه چې تا ورسره هيڅکله مينه نده کړې او دا هرڅه د تل لپاره صفا کړه. هغه په غلا نظر ټام ته وکتل.

- ولې... څنګه ورسره مينه کولی شم، په ممکنه توګه؟

- دا ووايه چې تا ورسره هيڅکله مينه نه ده کړې.“ګيټس بی ورته وويل، هغه زړه نا زړه کيده، هغې کله ما ته او کله جورډن ته د عرض په ځير کتل او بيا ورته معلومه شوه چې هغه څه کوي او که څه هم هغې هيڅکله داسې څه لپاره نه تياری او نه تکل درلود، خو اوس او به له ورښه تيرې وې.

- ما هغې سره هيڅکله مينه نده کړې...هغې بې مينې ځواب ورکړ.

-کاپيولانې کې هم نه؟ د ټام سترګې ډکې شوې او زر يې ترې وپوښتل.

- نا...

لاندې سالون نه درز غوبل غږونه اوريدل کيده.

- هغه ورځ هم نا چې پنج بال نه مې په غيږ کې راوستې وې تر څو دې بوټان وچ پاتې شي.د ټام په غږ کې يوه غښتلې نرمي پرته وه؛ ډيزي...؟

- داسې مه کوه...د ډيزي لهجه ارامه وه او هغه مخکينۍ کينه پکې نه وه. هغې ګيټس بي ته وکتل؛ واخله جی... د هغې لاسونه رپيدل، ګيټس بي ته يې سګرټ ونيو، دهغه د لاس نه سګرټ په ځمکه پريوت،

- ته ډير څه غواړې، زه درسره اوس مينه لرم، دا تا لپاره بس ندي؟ زه

Downloaded from: ketabton.com

د پخوا باره کې هيڅ مرسته نه شم کولای. ډيزي په ژړغوني غږ وويل؛ ما هغه سره هم مينه کړې ده، خو زه تا سره هم مينه لرم.

ګيټس بې لکه سربداله چې شي،

- ته ما سره... هم لرې؟ هغه يې خبره تکرار کړه.

- کيدای شي دا هم دروغ وي. ټام په وحشي لهجه کې وويل؛ هغه ددې هم نه وه خبره چې ته ژوندی يې که مړ. ولې؟ دا ځکه چې زما او ډيزي تر منځ څه شته چې ته به هيڅکله پوه نشې، دا سې څه چې مونږ دواړه يې هيڅکله نه شو هيرولای. دې خبرو د ګيټس بې اوضاع خرابه کړه،

- زه غواړم ډيزي سره يواځې خبرې وکړم. هغه ټينګار وکه؛ هغه اوس ډېره وارخطا ده.

- که يواځې هم شم بيا هم دا سې نه شم ويلای چې ما ټام سره مينه نه ده کړې، دا به غټ دروغ وي. ډيزي په زړه سوی غږ کې وويل.

- رېښتيا هم دا به غلطه وي ! ټام يې خبره تاييد کړه.

هغې خپل خاوند ته مخ واړوه،

-که چيرته دا تا ته څه فرق کوي.

- هرومرو ! ما ته فرق کوي او دې نه وروسته به دې لا ډېر خيال ساتم.

- ته پوه نه شوې، ټام !" ګيټس بې وويل، د هغه په غږ کې وارخطايي وه، ته به ددې نه وروسته د هغې خيال نه ساتې، زه يم کنه.

- ته به يې خيال ساتې؟ټام سترګې رابرګې کړې او په خندا شو، هغې اوس ځان قابو کې راوستی و.

- او دا نو ولې...؟

- ځکه ډيزي تا پرېږدي...

- چټيات...

- هغه ما نه پرېږدې ! ټام د ګيټس بې په لور ورکوږ شو؛ دا سې هم نه شي کيدای، ځکه د هغې په ګوته ګوتمۍ زما په نوم ده.

-زه نور نشم زغملای، ډيزي په ژړا شوه، خير دی، راځئ کور ته لاړ شو.

- دا ته يې څوک، په هر حال؟ ټام د خبرو منځ ته راودانګل؛ بس هماغه د وولف شيم يو معمولي ناظر يې. تر اوسه چې زه خبر يم. ما ستا باره کې يو څه تحقيقات کړي دي، سبا نه نور تحقيقات هم کوم.

- همدې کې ساعت تېروه، زوړ ياره ! ګيټس بې وويل.

- زه خبر شوی يم چې ستا هغه ګودامونه د څه لپاره دي" هغه مونږ ته راکتل

- دې او وولف شيم دلته او شيکاګو کې يو څه ځايونه په کرايه کړي دي او په غير قانوني توګه پکې شرابونه خرڅوي. دا خو يې لا ډېره وړه خبره ده. په لومړي ځل مې قمار خانه کې وکته.

- او دا خبره د څه باره کې وه؟ ګيټس بې موآدبه لهجه کې وويل؛ زه فکر کوم ستا ملګری والټر جيسن به هم خفه وي چې هلته رانغلې.

- او تا هغه کمين کې پرېښود، همدا سی نده؟ تا هغه پرېښود او هغې يوه مياشت نيوجرسي زندان کې تېره کړه، خدايه ! د والټر بښېرې تا پسې شه.

- هغه مونږ ته د هيڅ ښې نه و، د ډېرو پيسو شوقي و، زوړ ياره !

- ما ته نور (زوړ ياره) ونه وای. ټام پرې ورچغه کړه، ګيټس بې غلی ولاړ و.

- والټر ته هم ځان سره زندان ته کش کولای شوې خو وولف شيم يې

Downloaded from: ketabton.com

خوله وربنده کړه. دغه پټ تجارتونه خو دې وړه خبره ده، خو ته اوس داسې کارونه کوې چې والټر یې ما ته هم نه شي ویلای.

زما ډیزي ته پام شو، چې په وارخطایې کله ګیټس بې، کله ټام او کله جورډن ته ګوري.

ګیټس بې د ډیزي خوا ته ورغی، هغې سره یې په هیجاني توګه خبرې کولې، ددې ټولو خبرو نه یې انکار کاوه او ځان یې ورته سپیناوه. خو په ډیزي یې لا منفي اثر غورځوه، نو هغه خپله سلاح وغورځوله او د ماسپښین تیریدو سره د ګیټس بې مړ خوب جګړه هم پای ته ورسیده، هغه د هغه څه چې د حس کیدو امکان یې نه درلود، خپلول غوښتل، په نه زړه یې لا مقابله کوله، په یوې نوې هیلې سره...

- خیر دی ټام! زه نور وس نلرم.

د ډیزي ویرونکو سترګو ویل چې هر تصمیم او هر تشویش چې هغې درلود، اوس له منځه تللی و.

- تاسو دواړه د ګیټس بې موټر کې کور ته ځئ. ټام په خوښۍ وویل او لکه یو غټ جنګ چې یې ګټلی وي؛ ورځئ، هغه به تا نه ځوروي، زه فکر کوم هغه په ځان غره وړوکې غوندې ناز یې نور ختم شوی دی.

ډیزي پسې ګیټس بې ووت، پرته د څه ویلو. لکه د بلاګانو په څېر زمونږ نه وتښتیدل.

یوه شیبه وروسته ټام پاڅید او د ویسکي بوتل یې هماغسې بند بیرته توټه کې تاووه،

- غواړې خو نه؟... جورډن...؟ نیک...؟

ما ځواب ورنکړ.

- نیک؟

- څه...؟

- غواړې؟

- نه... هسې زما را یاد شول چې نن زما کلیزه وه.

- کلیزه دې مبارک شه.

زه دیرش کلن وم، زما په وړاندې ویرونکې او د بدشګون ډکه لسیزه پیل شوه. تقریبا اووه بجې وې چې ټام سره د هغه موټر کې زه او جورډن کیناستو او د غربي جزیرې په لور روان شو. ټام په ځان ډیر ویاړي، هغه خوشاله دی او د خبرو منځ کې خاندي هم. د انسان خواخوږي هم یو حد لري او زمونږ د خواخوږۍ اندازه هم پوره شوې وه او مخکینی بحث مو هماغه د رڼا په ښار کې پریښود. دیرش کلن، د یواځې والي یوه لسیزه، یو مجرد سړي ته د پوهولو لپاره همدومره بس وي. خو اوس ما سره خواکې جورډن وه، هغه د ډیزي په څیر نه وه. هغه ډیره هوښیاره وه چې تېر شوي خوبونه د وخت په تیریدو سره له ځان سره وساتي. کله چې مونږ د تور پل نه تیریدو، د هغې پرکاله سترۍ مخ زما په اوږو پروت و.

***

ځوان عبراني مایکل چې د ایرو درې په یو قهوې دوکان کې یې کار کاوه، هغه د صحنې شاهدي ویله. هغه چې کله د جورج ویلسن دفتر ته راغلی و نو هغه ناروغ پروت و. مایکل ورته ویلي ول چې لاړ شي او ارام وکړي یا ځان ډاکټر ته وښایي خو ویلسن نه منله ویل یې چې کار به یې خراب شي.

- ما خپله ښځه بره کوټه کې بندي کړې ده. هغه به سبا نه بله ورځ پورې هملته وي، ترڅو مونږ له دې ځایه لاړ شو. ویلسن خپل ملګري

Downloaded from: ketabton.com

مایکل ته ویلي ول. مایکل حیران و ، هغوی د څلورو کلونو راهیسې ګاونډیان ول.

په عمومي توګه ویلسن د هغه کسانو د ډلې نه و چې ټوله ورځ به په چوکۍ ناست و ، خلکو او موټرو ته به یې کتل. کله چې به ورته چا کوم نصیحت کوه نو بې خونده خندا به یې ورته کوله. هغه د خپلې ښځې سړی و ، د خپل ځان سړی نه و.

په طبیعي ډول مایکل ترې پوښتلي ول چې څه شوي خو د ویلسن په هغې هم شک راغلی و چې ولې یې ورنه داسې پوښتنه کړې ده. یو څو نور مزدوران چې دننه راغلل نو مایکل هم د موقع نه ګټه اخیستې وه او تللی و. یو څو شیبې وروسته د اووه بجو نه تیرې وې، د خلکو د خولې خبر شو چې ښځې سره یې شور راخستی و. د ښځې غږونه یې بهر راتلل.

- ما ووهه، له دې ځای مې لاندې وغورځوه، ما ووهه، ته مردار خور بې غیرته انسان...یوه شیبه وروسته آغلی ویلسن تیارې ته راوتلې وه، یو موټر یې لرې لیدلی او پیژندلی یې و ، هغې ته یې لاسونه رپول تر څو ودریږي او خبرې ورسره وکړي. خو وړاندې تر دې چې خاوند یې دروازې نه راووځي میرمن یې د موټر لاندې شوې وه.

مایکل ویل د موټر رنګ یې سم نه دی لیدلی، خو لومړي جینایې پولیس ته یې وویل چې شاید شین رنګ یې درلود. او یو بل موټر چې نیویارک ته روان و ، خپل موټر یې غاړې ته کړ او د مارټل ویلسن خواته راغی، د هغې ژوند په بې رحمۍ له مینځه تللی و. مخ او نور ټول بدن یې په وینو او خاورو کې ورک شوی و. مایکل او موټر چلونکی لومړي کسان ول چې د پیښې ځای ته رسیدلي وو ، د هغې خوله وازه پاتې وه.

***

هغه لږ ورو شو ، لاره هم بنده نه وه خو موټر ورنږدې شو. د خلکو بې سده او مړاوې څیرو لیدلو سره ټام مجبوره شو چې له موټره ورښکته شي.

- راځئ چې وګورو ، یوائې ګورو یې.

موټر د ویلسن ګراج په لور روان شو ، ډېر خلک ولاړ ول، دننه ؛ اوه زما خدایه... غږونه راتلل.

- لکه چې څه پیښه رامنځته شوې ده."ټام هیجاني وپوښتل. هغه د ډله خلکو منځ کې ځانته لاره جوړه کړه، زه او جورډن ورپسې دننه ورغلو ، دننه یو زیړ څراغ تته رڼا جوړه کړې وه.

آغلی ویلسن کمپله کې او بیا یو څادر کې تاوه شوې دیوال سره خواکې په میز پرته وه. ټام چې موټر ته یې شاه وه، ورکوږ شو. خواکې پولیس سره یوه کتابچه وه چې شاید یادابښتونه یې اخستل. ویلسن لرې ولاړ او ژړل یې، یو څو کسان ترې چاپیره ولاړ په اوږه ورته لاسونه ږدي او ډاډ ورکوي، خو ویلسن نه څه لیدل او نه څه اوریدل، هغه بس هم دا چغې وهلې؛ اوه...زما...خدایه.ټام سر راپورته کړ او ګراج کې یې شا وخوا کتل.

- ته څه غواړې ملګریه؟ پولیس، ټام نه وپوښتل.
- څه شوي؟ زه غواړم پوه شم.
- یو موټر ووهله او مړه شوه.
- په هماغه ساعت مړه شوه؟ټام یې خبره تکرار کړه.
- ښځې سرک ته منډه کړه، د سپې زوی موټر هم ونه دراه.

Downloaded from: ketabton.com

- هلته دوه موټرې وې، یو موټر راروان او بل روان و. مایکل پولیس ته وویل.

- چیرته روان و؟ پولیس وپوښتل.

- هر یو په خپله لاره روان و. هغه سړي د مړي په لور اشاره کوله خو لاسونه یې بیرته نیمایي کې راستانه کړل؟ هغې رامنډه کړه او هغه موټر چې نیویارک نه راروان و، د هغه موټر مخې ته ورغله، زما په خیال د موټر سرعت ۷۰،۶۰ کې و.

- ددې ځای نوم څه شی دی؟ پولیس وپوښتل.

- نوم یې راته نه راځې.

یو باسلیقه تور سړی خواکې ودرید.

- هغه موټر زیړ رنګ و، غټ زیړ موټر و او نوی هم و.

- ټکر دې خپله ولید؟پولیس ترې وپوښتل.

- نه...خو هغه موټر زما مخې ته راغی، هلته یې سرعت زیات شوی و. اتیا نوي کې روان و.

- دلته راشه او نوم دې راته ووایه.

یو څه خبرې دننه ویلسن هم واوریدې.

- تاسو مانه پوښتنه وکړئ چې کوم ډول موټر و، زه پوهیږم چې کوم ډول موټر و. هغه ټام ته وکتل، هغه زر د ویلسن خواته راغی او د هغه مخې ته ودرید او د مټه یې ونیو.

- لږ ځان قابو که... ویلسن، ټام ته په ځیر ځیر کتل.

- واوره! ټام ورته ویل، هغه یې لږ ولړزاوه؛ زه همدا اوس نیویارک نه راغلم، ما درته هماغه موټر راوسته، ما چې درسره خبره کړې وه. هغه زیړ موټر، کوم چې ماسره ماسپښین و، هغه زما نه و، پوی شوې؟ ما

هغه موټر ماسپښین نه دیخوا نه دی کتلی.

یواځې زه او توری دومره نږدې وو چې د هغه خبرې مو واوریدې، خو د پولیس هم لږ شک راغی.

- څه خبره ده؟ پولیس وپوښتل

- ملګری مې دی.ټام، پولیس ته سر وروا ړوه خو ویلسن یې لا لاسونو کې نیولی و. دا وایي چې هغه موټر پیژني...غټ زیړ موټر و. پولیس په شکي سترګه ټام ته وکتل.

- او ستا موټر کوم قسم رنګ لري؟

- زما خو آبي دوه کسي موټر دی.

- مونږ همدا اوس نیویارک نه راغلو. ما ورته وویل، یو کس چې مونږ پسې راروان و، زما خبره تایید کړه. ویلسن یې لکه د ماشوم راپورته کړ ټام هغه دفتر ته ننویست، په څوکۍ یې کیناوه او بیرته راووت

- یو کس ورشئ او ورسره کینئ. دوه کسه مجبوره او په نه زړه کوټې ته ورغلل. ټام هغوی پسې دروازه بنده کړه او زما خواته راغی او راته یې وویل؛ راځه چې ځو.

ټام له صحنې ځای نه په ورو راووت، خو د پیښې ځای پناه کیدو وروسته په سرعت روان شو. شیبه کې سترګې ډکې شوې او سترګې یې موښلې،

- څه بیغیرته انسان، لږ خو به دې موټر ودرولی و.

❋❋❋

ټام موټر کور کې ګراج مخې ته ودراوه او دوهم منزل ته یې وکتل، دوه کړکۍ له ورایه ښکاریدې،

Downloaded from: ketabton.com

- ډیزي کورته راغلې ده. هغه وویل. کله چې مونږ کورته راورسیدو ، هغه وویل؛ ما باید تر کوره رسولی وی، نیک ! نن شپه مونږ هیڅ نه شو کولای. د هغه خبرو کې بدلون ښکاریده، هغه جدي و. زه به چاته وو ایم چې تاته یوه ټیکسي راوغواړي او تا تر کوره ورسوي او دلته انتظار نه ښه ده، ته او جورډن لاړ شئ که اشپزخانه کې مو څه لګیدل، هغه د کور دروازه خلاصه کړه

- راځه دننه.

- نه خیر ویسې. خو زه به ډېر خوښ شم که د ټیکسي غم دې راته وخوړه. زه بهر انتظار کوم. جورډن خپل لاسونه زما لاسونو کې راکړل

- راځه دننه ځو ، نیک !

- نه، مننه...

زه لږ ناروغ غوندې وم، ما غوښتل یواځې واوسم، خو جورډن یوه شیبه نوره هم تم شوه،

- تر اوسه خو لا نهه نیمې بجې دي. هغې وویل.

په ما دې لعنت وي چې زه دې بیا دننه لاړ شم، ما په یوه ورځ کې ډېر څه ولیدل او ناڅاپه په دې دریځ کې جورډن هم شامله شوه. ما یوه شیبه خپل سر لاسونو کې نیولی ګنګس ناست وم، بیا مې واوریدل چې د کارکونکو مشر یو چاته د ټیکسي لپاره زنګ وهي. جورډن هم تریو تندی دننه لاړه، زه د دروازې په لور روان شوم، هملته به ټیکسي ته انتظار وباسم.

زه شل متره هم لرې نه وم تللی چې خپل نوم مې واوریده او ورسره ګیټس بې د بوټو د منځ نه راووت، زه باید هغه وخت ډېر حیران شوی وم. خو د سپوږمۍ په رڼا کې مې یواځې د هغه ګلابي دریشي ته پام شو.

- ته څه کوې دلته؟ ما وپوښتل.

- بس هم دلته ولاړ وم زوړ یاره !

په یو نظر خو دا ډېر سپک کار دی. ما باید فکر کړی وای چې هغه به دا کور ولوټي خو زه د ګناهګارو څیرو په لیدلو عادي وم، لکه د وولف شیم څیره

- په لاره کې خو څه ستونزه نه وه پیښه شوې؟ شیبه وروسته یې وپوښتل.

- هو...هغه زړه نا زړه کیده.

- څوک خو پکې مړ شوی نه و ؟

- هو...

- ما همدا فکر کاوه، ما ډیزي ته ویلي و. ما همدا فکر کاوه. او دا ښه وي چې ټکان یو دمې راشي. هغه داسې لګیا و لکه یواځې چې د ډیزي خبرې فرق کوي.

- زه غربي جزیري ته په بل سرک تللی وم او خپل موټر مې ګراج کې پریښود. زه فکر نه کوم که مونږ چا لیدلي یو. خو زه ډاډمن یم چې مونږ چا نه یو لیدلي.

په دې وخت کې مې ترې زړه ډېر بد شو او ډېره غوسه مې هم ورته راغله، د ډېرې غوسې نه ورته غلی ولاړ وم.

- هغه ښځه څوک وه؟ هغه وپوښتل.

- د هغې نوم مارټل ویلسن و ، خاوند یې هملته ګراج درلود ، دا شیطاني پیښه څنګه رامنځته شوه؟

- ما غوښتل چې هغې نه اشترنګ... ما غوښتل اشترنګ تاو کړم. خبره یې منځ کې پرې شوه او ما ته حقیقت راڅرګند شو.

Downloaded from: ketabton.com

- موټر ډېزي چلوه...؟
- هممم.. هو. یوه شیبه وروسته یې وویل؛ خو زه به وایم چې موټر ما چلاوه، ته خو خبر یې چې مونږ نیویارک نه راتلو نو هغه ډېره هیجاني وه او هغې فکر کاوه چې موټر چلولو سره به یې ماغزه لږ په ارامه شي، خو هغه ښځه یو ناڅاپه زمونږ مخې ته راغله، دا هرڅه یوه شیبه کې رامنځته شول، ماته داسې ښکاریده لکه هغې چې مونږ ته اشاره کوله او هغې مونږ سره خبرې کول غوښتل. لومړی ډېزي موټر د ښځې نه بچ او د مخامخ راروان موټر په لور تاو کړ او بیا یې د وارخطای نه بیرته د هغې په لور اشترنګ ووهه. تر څو چې زما لاس اشترنګ ته رسیده نو ښځه مې په هوا ولیده، زما په فکر هماغه شیبه کې وژل شوې وه.
- هغه په مینځ دوه شوې وه.
- ماته یې مه یادوه، زوړ یاره! هغه ټکان وخوړ؛ ما غوښتل د ټکر مخه ونیسم، نو لاسي بریک مې راکش کړ، خو ګټه یې نه وه، له هغې وروسته زه خپله موټر ته کیناستم، هغه به سبا پورې ښه شي، بس زه همدلته انتظار کوم او ګورم که چیرې ورته ټام د نن ماسپښین بحث باره کې څه کم عقلي کوي نو زه به یې مخه ونیسم. هغې خپل ځان کوټه کې بند کړی دی. که چیرې ټام څه حماقت کوي نو ما هغې ته ویلي چې څراغ روښانه او بیا مړ کړه.
- هغه به ورته هیڅ هم ونه وایي. ما ورته وویل.
- زه په هغې باور نه لرم، زوړ یاره!
- ته به تر کومه انتظار کوې؟
- ټوله شپه که ضرورت وي، تر هغه مهال به هغوی ویده شوي هم وي.

یوه نوي خبره مې ذهن ته راغله، که چیرې ټام خبر شي چې موټر ډېزي

چلوه، هغه به فکر کوي چې دواړه خبرې څه تړاو لري، هغه د هرڅه باره کې فکر کولای شي. ما د ډېزي کور ته ورو کتل، یواځې دوه خونو کې څراغونه بل ول.
- ته صبر وکه زه ګورم چې څه خو شته نه... ما د کړکیو نه غلي وکتل، برنډه کې هماغسې څراغونه لګیدلي وو لکه درې میاشتې وړاندې چې زه ډوډۍ لپاره رابلل شوی وم... اشپز خانه کې ډېزي او ټام یو بل ته مخامخ ناست وو، تر منځ میز باندې یخ سورکړی چرګ او دوه بوتله شراب ایښي وو. یو ځل به ورته ډېزي بره وکتل، ټام ورته خبرې کولې او هغې ورته سر خوځاوه.

هغوی خوشاله نه ښکاریدل، هغوی د چرګ او یا د شرابو نه هیڅ نه و خوړلي او دواړه خفه هم نه ښکاریدل. کله چې برنډې نه راښکته شوم، بهرنه مې د ټکسي غږ واوریده او ګیټسبي همدلته ولاړ انتظار کاوه.
- هر څه خو سم دي؟ هغه بې کراره وپوښتل.
- هو... هر څه سم دي. ما زړه نا زړه وویل؛ ښه ده چې لاړ شې او لږ خوب وکړې.

هغه سر خوځاوه.
- زه همدلته انتظار کوم تر څو ډېزي په ارامه خوب وکړي... ښه شپه زوړ یاره!

هغې خپل لاسونه کورتۍ جیب کې ننباسل او یو ځل بیا د بوټو ترمنځ پټ ودرید او په ځیر ځیر یې کوټې ته کتل. زه مجبوره شوم، هغه مې همدلته د سپوږمۍ په سپینه رڼا کې پریښود، هغه د څه انتظار کاوه او څه شي ته یې کتل...

Downloaded from: ketabton.com

اتم څپرکی

ماتوله شپه خوب ونه شو کړای. زه لږ ناروغ هم وم، که سترګه به مې پټه شوه نو وحشي او ویرونکي خوبونه به مې لیدل. سهار سپیده داغ مهال د موټر غږ اوریدو سره له ځایه پورته شوم، کالي مې بدل کړل او د ګیټس بې کور ته روان شوم، زه پوه شوم چې همغه دی. ما غوښتل د سهار کیدو نه وړاندې ورسره وګورم او د یو څه باره کې خبرداری ورکړم ځکه د سهار رارسیدو پورې به ډیر ناوخته شي.

د هغه کورته ورننوتم، باندینۍ دروازه خلاصه وه. دننه لاړم، دهلیز کې الماری ته ډډه وهلی ځوړند ولاړ و، لکه ټوله شپه چې یې خوب نه وي کړی.

- هیڅ ونه شول. هغه په مړاوي غږ وویل.... زه تر څلورو بجو هملته ولاړ وم، بیا هغه کړکۍ ته راغله، یوه شیبه ولاړه وه او بیا یې څراغ مړ کړ.

د هغې کور ماته هیڅکله دومره ستر نه وښکاره شوی، په هماغه

سهار چې مونږ سګرټ څکولو لپاره یوې کوټې ته لاړو. خو اوس هر ځای ګردونه پراته ول او کوټه ګردجنه وه لکه د څو ورځو راهیسې چې صفایي نه وي شوې.

- ته باید دا ځای پریږدې. ما ورته وویل.... دا ښکاره خبره ده چې هغوي به ستا موټر تعقیب کړی وي.

- اوس دا ځای پریږدم؟ زوړ یاره !

- یوې اونۍ لپاره اټلانټیک یا مونټیریل ته لاړ شه.

هغه زما خبرې باره کې هیڅ فکر ونه کړ، هغه ډیزي نه شوه پریښودی، تر څو هغه پوه شي چې ډیزي به څه پریکړه وکړي. هغه یوه اخیري هیله راټینګه کړې وه او ما هغه یواځې نه شو پریښودی. دا هغه سهار و چې هغه ماته د خپلې ځوانۍ او د ډان کوډي سره د یو ځای کیدو کیسه کړې وه.دا کیسه یې راته ځکه کوله چې هغه د ټام پر وړاندې دښمنۍ کې ماتې خوړلې وه. زما په فکر هغه اوس په هر څه اعتراف کړی و، پرته د څه پټ ساتلو خو هغه ډیزي سره خبرې کول غوښتل.

ډیزي د هغه په ژوند کې لومړنۍ ښایسته جینۍ وه، په مختلفو ناڅرګندو استعدادونو درلودلو سره هغه د هر چا سره اړیکې نه درلودې. د هغه د زړه یواځینۍ غوښتونکې انجلۍ وه. هغه د ډیزي کورته په لومړي ځل د څه نورو افسرانو سره د ټایلر کیمپ نه تللی و او بیا وروسته به یواځې ورتلو. هغه ډیر خوښ بریښیده، هغه لا تر اوسه په داسې کور کې نه و پاتې شوی. هلته یو پوخ راز پروت و، یو څو کوټې بره د اوسیدو لپاره ښایسته او یخې وې او یو څه په زړه پورې کړنې به د همغې کوټو مخې دهلیزونو کې تر سره کیدې، کله چې به ډیزي او ګیټس بې کور کې یواځې پاتې شول، هغې ته یې هم ډیر خوند ورکاوه،

Downloaded from: ketabton.com

د ډېرو نورو سړیو هم ډېزي خوښېده، نو ځکه د همدې افسر په زړه کې د ډېزي لپاره ارزښت نور هم زیات شوی و.

خو هغه پوهېده چې د ډېزي په کور کې د هغه شتون تصادفي و، خو بیا هم جې ګیټس بې لپاره د آینده زمانت چا ورکاوه، هغه دا مهال یو تش لاسی ځوان و چې د هغه په دریشي لګېدلې ستوري او نښې هر مهال ترې اخیستل کېدای شوې. ګیټس بې د هماغه مهال نه دوخت نه ګټه اخستل پیل کړي ول، هغه څه یې چې کولای شول تر لاسه یې کړه. په بې مسلکۍ او په نه تجربې...

هغه ځانته په ټېټه سترګه ونه کتل. اګر چې د هغه شاته یې د کورنۍ یو غړی هم نه و ولاړ، هغه پوهېده چې ډېزي ډېره فوق العاده جینۍ ده خو هغه په دې نه پوهېده چې یوه فوق العاه جینۍ څه ته وایي؟ ډېزي خپله شتمنه کور کې ورکه وه. ګیټس بې یې هېر کړی و، خو ګیټس بې ورسره په خپلو خیالونو کې واده هم کړی و.

کله چې دوه ورځې وړاندې هغوی یو بل سره وکتل، ګیټس بې بې ساه و، لکه دا جفا چې همغې کړې وي.

-زه تا ته هیڅ نشم ښوولای چې زه څومره حیران وم کله چې زه په ځان پوه شوم چې ورسره مینه لرم. ما به کله کله دا فکر کاوه چې شاید هغه مې پرېږدي خو هغې هغه مهال داسې ونکړل، ځکه هغې ما سره مینه لرله. هغې دا فکر کاوه چې زه به په ډېر څه پوهېږم خو خبره یوائې دلته وه چې زه په مختلفو شیانو پوهېدم...نو بیا... خبره تر دې راورسېده، حرص مې کم شو او د هغې په مینه کې شیبه په شیبه وردننه کېدم او بیا مې د هیڅ شي پروا نه درلوده. د لویو کارونو کولو څه ګټه وه؟ که ما هغه وخت کې هغې ته د راتلونکې باره کې خبرو کولو نه خوند اخسته.

په اخري ماسپښین یې چې کله ډېزي نه خدای پاماني اخسته، هغې سره خواکې ناست و، لاسونه یې پرې اچولي و، د مني یخه ورځ وه. په کوټه کې اور بل و، د هغې اننګي سره شوي ول. ډېره شیبه وروسته هغه لږه وخوځېده او د ګیټس بې مړوند دمه ولیده او بیا توره تیاره کې خوله په خوله شول. هغه ماسپښین دواړه خوبوړي شول، هغوی په میاشت کې هم دومره سره نه و یوځای شوي او نه یې هم یو د بل سره دومره خبرې کړې وې. او بیا یې د هغې په اوږه سر ایښی و او د هغې نرمو ګوتو سره یې لوبې کولې او بیا هغه ویده شوی و.

❋❋❋

هغه په جګړه کې ډېر په میړانه وجنګېد، د اوربند نه وروسته یې غوښتل چې کورته لاړ شي خو د څه غلط فهمۍ له وجې هغه اکسفورډ ته ولیږل شو. هغه خفه و، ځکه د ډېزي د خطونو نه د نا امیدۍ او مایوسۍ بوی راتلو. ډېزي به ترې پوښتل چې ولې نه شي کولای کور ته راشي، ډېزي باندې هم بهرني فشارونه پراته ول. هغې ورسره لیدل غوښتل او د ګیټس بې شتون ته یې اړتیا درلوده.

داسې وخت هم شو چې ډېزي به ډېرو سړیو سره کتل ځکه د هغې د یوائې والي ترخې شیبې اخري حد ته رسیدلې وې، چې هماغه پسرلي کې ټام بکنن راورسېده. ټام د یو ښاغلي په څېر و. ګیټس بې ته خط هملته په اکسفورډ کې ورسید.

ما ورنه وپوښتل، چې هغه خط کې څه ول چې ډېزي ته د واده په شپه رسیدلی و.

-د جګړې ختمیدو نه وروسته نشم کولای درشم، ما ته لږ صبر وکړه

Downloaded from: ketabton.com

چې ځان نه څه جوړ کړم.

رڼا لږه خپره شوې وه، مونږ لاندینۍ کړکۍ هم پرانستې وې، مرغیو ونو کې چغې شروع کړې وې. نرې شمال سهار وختې لږ یخ غوندې و او د ګرمۍ د ختمیدو زیری یې راکاوه.

- زه فکر نه کوم چې هغې به ټام سره مینه کړې وي.

ګیټس بي د کړکۍ نه سر راوګرځاوه او ماته یې داسې راکتل لکه چیلینج راکوي چې ته ترې هم انکار نه شې کولای.

- تاته یاد شي زوړ یاره ! پرون ما سپښین ډېره وارخطا وه، هغې ځکه داسې خبرې وکړې چې ټام ویرولې وه. او بیا هغه هیڅ نه پوهیده چې څه وایي.

هغه غمجن کیناست.

- هغې کیدای شي هماغه دقیقه ورسره مینه کړې وي چې کله یې واده و او هغې نه ډېره مینه ما سره لري، ته خو پوهیږې؟

سهار نهه نیمې بجې وې، مونږ چای څښلې وې، بهر برنډه کې ناست وو. تېره شپه لکه موسم بدلیدونکې شپه وه او نن سهار یې ښې ښکاریدې، باغوان چې د ګیټس بي پخوانیو کارکونکو نه و، رانږدې شو.

- ښاغلې ګیټس بي ! نن به حوض اوبو نه ډک کړم، پاڼې نور په رژیدو دي او بیا پیپونه بندیږي.

- لږ وروسته یې ډک کړه.

ګیټس بي ماته مخ راواړوه: ته پوهیږې زوړ یاره ! ما په دې حوض کې ټول اوړی نه دی لمبلی.

ما خپل لاسي ساعت ته وکتل او په نه زړه پاڅیدو کې شوم.

- زما ریل ته دولس دقیقې پاتې دي... ما نه غوښتل چې ښار ته لاړ شم او نه مې هم کار ته زړه کیده. یو څه چې زما زړه یې غوښتل چې ګیټس بي یواځې پرینږدم. ما نه ریل پاتې شو او بیا ورپسې بل هم، ترڅو مې ځان تلو ته برابروه.

- زه درته بیا زنګ وهم. ما ورته وویل.

- سمه ده، زوړ یاره !

- غرمه شاوخوا دې احوال اخلم. هغه هم ما سره په زینو کې راښکته شو.

- زه فکر کوم ډیزي به هم ترغرمې راته زنګ ووهي. هغه ما ته د اندیښنې نه په ډک نظر وکتل لکه چې زه یې خبره تایید کړم.

- زه هم ګمان کوم...

- ښه، خدای پامان.

مونږ سره لاسونه ورکړل او زه ترې روان شوم. لږ وړاندې لاړم، یو څه مې رایاد شول.

- هغوی ټول بې کاره پرزې دي، هیڅوک پکې ستا ارزښت نه لري. ما د لرې نه په چغه ورته وویل.

زه تل ډېر خوشالیږم چې ما ورته داسې ویلي و، ځکه دا زما هغه سره یواځینۍ خواخوږي وه، د اول نه تر اخره پورې مې د هغه هره خبره رد کړې او یا مې پکې خو راویستې ده. لومړی یې په درښت سر وخوځاوه او بیا د هغه په مخ کې ځلانده او پوهیدونکې موسکا خپره شوه لکه دا ټول وخت چې مونږ دواړه په یوه ستره ماجرا کې ښکیل وو، هغه اوس هم هماغسې ښایسته لباس پر تن و، لکه ما چې نن نه درې میاشتې وړاندې د همدې کور په محفل کې لیدلی و، زینو کې ولاړ او خلکو ته یې د

Downloaded from: ketabton.com

خدای پامانی لپاره لاسونه رپول.
ما د هغې میلمه پالنې نه مننه وکړه، مونږ ټولو باید د هغې میلمه پالنې نه مننه کړې وای، هغه هملته ولاړ و.
- خدای پامان. ماورچغه کړه،... سهار چای ډېر خوند وکړ، ګیټس بي !

***

کار ځای ته تللی وم، کار ته مې زړه هم نه کېده، په همدې کې پریشانۍ وړی وم. غرمې نه لږ مخکې د ټیلیفون غږ سره راپورته شوم، تندي نه مې خوله وچه کړه. جورډن بیکر ټیلیفون کړی و. هغې به زیاتره وخت ماته په دې مهال زنګ وهه. په هره حال د هغې غږ اورېدو سره به لږ تازه شوم، لکه په ګرمه ګرمۍ کې خدايي یخ شمال د کړکۍ خلاصولو سره رانونځي، خو دا ځل د هغې غږ وچ او زیږ معلومیده.
- ما د ډېزي کور پرېښود، زه هیمپ سټیډ کې یم او نن ماسپښین سوت الميټن ته روان یم. دا خو اصولي خبره وه چې هغې د ډېزي کور پرېښی و خو دې خبرې زه وځورولم او ورپسې خبرې لا پسې غمجن کړم.
- تېره شپه دې راسره سلوک سم نه و.
- دا نو بیا څه فرق کوي؟
- په هر حال غواړم وګورم درسره...
- زه هم غواړم درسره وګورم.
- فرض که زه نن سوت الميټن ته لاړه نه شم او نن ماسپښین ښار ته درشم.
- نا، زه فکر نه کوم چې نن ماسپښین به سم وي.

- ښه، نو...
- نن ماسپښین امکان نه لري..“مونږ یوه شیبه په همدې خبرې وکړې او بیا زمونږ خبرې ختمې شوې، زه پوه نشوم چې مونږ دواړو کې چا غوږي مخکې کېښود. خو زه یې کیسه کې نه وم.
څو دقیقې وروسته مې د ګیټس بي کور ته زنګ ووهه، خو ټیلیفون بوخت راته. ما درې څلور ځله هڅه وکړه. خپل مهال ویش مې وکوت او درې نیمو بجو ریل کې مې د تلو اراده وکړه. بیا په خپله سپرنګې څوکۍ اوږد وغزیدم، ما غوښتل فکر وکړم، دا مهال غرمه وه.

***

جورج ویلسن خو ټوله شپه د ښځې د بیلتون په ویر تېره کړې وه.ملګري تر سهار درې بجو پورې ورسره وو، تر هغه مهال لږ غلی شوی و او د زیږ موټر باره کې یې خبرې کولې. هغه همدا پوښتل چې زیږ موټر د چا و؟. هغه د خبرو په منځ کې بیا په ژړا شو: اوه... زما خدایه...او زما خدایه... مایکل یې د فکر بدلولو لپاره ورته وویل:
- څومره وخت مو د واده کیده؟راشه دلته، یوه شیبه کینه ! زما پوښتنې ته ځواب راکه، د واده دې څومره وخت کیده؟
- دولس کاله...
- ماشومان دې درلودل؟ جورج ! سم کینه، ما درنه پوښتنه کړې ده، بچې دې شته که نا؟
خو هغه یې په خبرو سر نه خلاصوه. جسد لا تر اوسه هملته پروت و. مایکل مجبوره شو، خواته ورغی، ورسره کیناست.
- تر اوسه کومې کلیسا ته تللی یې؟ جورج ! یا ډېر وخت کیږي نه یې

Downloaded from: ketabton.com

تللی؟ که کومې کلیسا ته زنګ ووهم او تا لپاره یو پادري راوغواړم تر څو تا ته لږې خبرې وکړي، سمه ده؟

په دې کې د هیڅا کارنشته؟

- ته باید کلیسا ته لاړ شې جورج! او بیا داسې وختونو کې تلل اړین وي، ولې تا کلیسا کې واده نه و کړی؟ جورج، زما خبرې ته غوږ شه، تا کلیسا کې واده نه و کړی؟

- هغه ډېر پخوا و...

د هغه خبرو پرې کوم مثبت اثر نه کاوه. بیا یې سر راجیګ کړ، سربداله غوندې ښکاریده.

- هغه روک وګوره. ویلسن وویل او میز ته یې اشاره وکړه،

- کوم روک؟ مایکل ځنې وپوښتل.

- هغه برنی، هغه یو. مایکل روک خلاص کړ. روک کې دننه یو شی ټوټه کې تاو و.

- دا شی؟ مایکل هغه شی لاس کې نیولی و، هغه ته یې اشاره وکړه، ویلسن ورته د سر په خوځولو هو وویل.

- ما پرون ماسپښین پیدا کړه، زما ښځې سره وه. هغې ماته ددې باره کې ویل خو ما یې خبرې ته غوږ ونه نیو.

- ستا ښځې راوړی و؟

- هغې خپله الماری کې ایښی و. مایکل پرته د څه ویلو هغه شی ویلسن ته ورکړ، د مایکل په وینا هغه شی دروند غوندې ښکاریده. ویلسن ځان سره لګیا و: یارانه یې ورسره وه او بیا همدې ووژله...

- چا ووژله؟

- ماته پته ولګیده.

- ته ناروغ شوی یې، جورج! ته د فشار لاندې یې او ته نه پوهیږې چې څه وایې. ته سهار پورې صبر وکړه...

- هغې ووژله...

- دا خو یو ټکر وو کنه.

ویلسن د نا په ویلو سر خوځاوه، هغه سترګې بندې کړې او خوله یې خلاصه وه: هممم...

- زه پوهیږم چې هیچاته بد نه رسوم، خو چې کله زه پوه شم بیا پوهیږم چې څه باید وکړم. په موټر کې هماغه سړی و، زما ښځې ورسره خبرې غوښتې او هغه ونه درید، زما د ښځې یار او قاتل...

- ستا ښځه څنګه داسې کولای شي؟

- هغه ډېره ژوره وه... ویلس وویل.

***

سهار شپږو پورې مایکل هم خپل کور ته تللی و. ویلسن هغه وخت کې غلی و، خو کله چې مایکل څلور ساعته وروسته راپاڅیده او د ویلسن ګراج ته راغی نو جورج ویلسن تللی و.

درې ساعتونه کیدل چې ویلسن نا درکه و. پولیسو چې د مایکل له خولې یې اوریدلي و، چې ویلسن ویلي و کس به پیدا کوم. هغه وتلی و او د زیړ موټر باره کې یې پوښتنې کولې، بیا ماسپښین دوه نیمو بجو پورې غربي جزیرې پورې رسیدلی و او هلته یې د چا نه د ګیټس بي د کور پوښتنه کړې وه. او بیا له هغې وروسته یې د ګیټس بي نوم وپیژنده.

***

ماسپښین دوه بجې وې، ګیټس بي خپل د لمبلو لباس پر تن کړ او د

Downloaded from: ketabton.com

لومړي ځل لپاره یې غوښتل چې حوض کې ولامبي. د کارکونکو مشر ته یې ویلي و که چا ټیلیفون وکړ نو حوض ته دې یې راوړي. لږه شیبه یې حوض ته کتل او بیا یې پکې ځان ور وغورځاوه، د کارکونکو مشر ورته ویل تر څو ورسره کومک شي ځکه د هغه طبیعت سم نه ښکاریده، خو هغه د نا په ویلو سر وخوځاوه. نن ورځ ټیلیفون ته ځواب ویل او ګیټس بي ته خبر ورکول د کارکونکو د مشر لومړیتوب و.

زما په خیال ګیټس بي خپله هم باوري نه و چې ډیزي به ورته ټیلیفون وکړي او کیدای شي نور یې کیسه کې هم نه وي. که چیرته دا صحي وي نو هغې باید دا احساس کړی وی چې د ژوند خوږې شیبې یې له لاسه ورکړي او د ستر قیمت په بدله کې یې د یو نیمګړي خوب پوره کولو باندې برباد کړ.

د کارکونکو مشر د ډز غږ واورید، هغه وروسته ویل چې د داسې پېښې مخنیوي لپاره یې څه چمتو والی نه درلود او یا دا یې فکر کی هم نه راتلل چې داسې څه به پیښیږي. زه د ښار نه نیغ د ګیټس بي کور ته لاړم. خو هغوی پوه شوي ول او زه هم باوري وم، موټر چلوروارہ، زه، موټروان، د کارکونکو مشر او زوړ باغوان حوض سره ولاړ وو.

هلته هر څه پرکاله وو، یواځې د اوبو خوځښت و چې د یوې خوا تازه اوبه حوض ته ننوځي او بل سوري کې ترې ووځي، هلته اوبو کې بې سکه پروت و، د هغې سیوری د اوبو په تل کې ښکاریده، د حوض اوبو خپل رنګ بدل کړی و، که څه هم تازه اوبو د زړو اوبو ځای نیوه خو لا پکې سور رنګ له ورایه ښکاریده، د حوض بل سره ته په شنو وښو کې د ویلسن جسد هم پروت و او پیښه په هماغه شیبه کې سر ته رسیدلې وه.

هماغه شیبه مې ورته دفتر نه ټیلیفون کړی و، هماغه شیبه ویلسن

تمانچه په لاس ګیټس بي ته د حوض سر ته ولاړ و، هماغه شیبه ګیټس بي د حوض نه د راوتو په حال کې و تر څو د هغه په خیال د ډیزي ټیلیفون ته ځواب ووایي، هماغه شیبه ویلسن هغه د شا له لورې په چپه اوږه وویشت او هماغه شیبه ویلسن تمانچه په خپل سر بږدي او ځان وژني.

ما ټیلیفون کې د دوه ډزو غږ هم واورید، خو بیا ټیلیفون ته څوک رانغی، د کارکونکو مشر وړاندې تر دې چې ویلسن ته ځان ورسوي، هغه خپل کار ویستی و.

Downloaded from: ketabton.com

نهم څپرکی

دوه کاله وروسته مې هماغه ورځ او هاغه شپه بلکې ورپسې څو ورځې مې ډېرې ښې یادې دي. پولیس، عکاسان او اخبارونو والا سړي د ګیټس بي کور مخې ته ډله ولاړ وو. د ډېرو رسنیو راپورونه اکثره د پېښو پورې اړوند او ناسم وي. کله چې مایکل شاهدي ورکوله هغې ویلي و چې ویلسن خپله میرمنه باندې شکمن شوی و، خو کیټیرین چې د ویلسن خینه وه، دهغې په وینا چې خپله خور یې هیڅکله ګیټس بي سره نه وه لیدلې. هغې خپلې اوښکې دسمال باندې وچولې. د همدې څېړنو پر بنسټ دا ثابته شوې وه چې ویلسن د ډېر خفګان له کبله مغزي توازن له لاسه ورکړی و او د سم اوغلط توپیر یې نه شو کولای ځکه داسې یوه کړنه یې ترسره کړه.

ما خپل ځان د ګیټس بي په خوا کې ډېر یوائې وموند، ما سره نور هیڅوک نه و ولاړ. کله چې ما غربي جزیرې کې رسنیو ته د ګیټس بي د مرګ باره کې خبر ورکړ، نو د ګیټس بي په اړوند هره پوښتنه ما ته راجع

شوه. اوله کې زه حیران او کشمکش کې وم، خو کله چې مې هغه خپل کور کې بې ساه او بې سده پروت ولید، نو شیبه په شیبه مې ځان مسول ګڼه، ځکه نورهیچا پکې دلچسپي نه اخسته...

د هغه د مرګ نه یو ساعت وروسته مې ښه په ډاډه زړه ډېزي ته زنګ ووهه، خو هغې او ټام په هماغه ماسپښین خپل سامان سره د کوره وتي وو او یا کیدای شي د ګیټس بي مرګ نه هم خبر شوي او بیا تللي وي.

- هیڅ کومه پته یې نه ده پرېښې؟
- نا...
- څه یې ویلي کله به بېرته راستنیږي؟
- نا...
- څه معلومات درته شته چیرته به وي؟ څنګه هغوی سره اړیکه نیولی شم؟
- زه نه یم خبر، نشم ویلای.

د ډېزي له لورې ناهیلي شوم. ما غوښتل ګیټس بي لپاره څوک نزدې راپیدا کړم. ما غوښتل چې دهغه کوټې ته لاړ شم چیرته چې هغه پروت دی او هغه ته ډاډ ورکړم: یو څوک درته پیدا کوم، ګیټس بي! ته غم مه کوه، بس په ما باور ولره زه به درته څوک پیدا کړم...

د ښاغلي وولف شیم نوم کتابچه کې نه و. د کارکونکو مشر د هغې دفتر شمیره راکړې وه خو کله مې چې دفتر ته زنګ ووهه، پنځه بجو نه تیرې وې، ټیلیفون ځوابولو لپاره یو څوک پیدا شو،

- ته بیا ټیلیفون کوې؟
- ما درې ځله وړاندې هم زنګ وهلی، ډېره ضروري ده...
- وبښئ اوس هیڅوک نشته.

Downloaded from: ketabton.com

زه بیا لاړم کوټې ته، د یوې شیبې لپاره مې فکر کاوه چې بل څوک به داسې پیدا کړم، ګیټس بې یواځې پروت دی او خبرې یې زما مغزو کې تاوېږي،

- ما ته وګوره، زوړیاره ! یو څوک خو راته پیدا کړه، ته خپله پوره هڅه وکړه، زه یواځې دا هرڅه نشم زغملای.

یو څو کسانو ما نه پوښتنې کولې، خو زه په مات زړه بره لاړم، ګیټس بې ما ته د خپل مور او پلار باره کې هم نه و ویلي چې ژوندي به وي که څنګه؟ خو هلته د هغه په کور کې هیڅوک نه وو، پرته د ډان کوډې د انځور نه.

راتلونکی سهار مې د ګیټس بې ناظر ته یو خط ورکړ او نیویارک ته مې ولیږه تر څو وولف شیم ته خبر ورکړي، هغه نه مې وغوښتل تر څو د هغه کورنیو غړو باره کې راته ووایې او پرته د ځنډ نه راشي. زه ډاډه وم چې هغه به اخبار کې د خبر لیدو سره راشي، هغسې ډاډه چې ډېزي به غرمې نه وړاندې زنګ ووهي، خو نه هم زنګ راغی او نه هم وولف شیم رامعلوم شو.

...ښاغلې کیرووي، دا زما د ژوند تر ټولو غټه غمیزه او غټ ټکان و او په حقیقت کې پرې باور هم نشم کولای. داسې احمقانه کار چې هغه سړي کړی دی باید مونږ ټول ورته په فکر کې شو. زه اوس نشم راتلای، ځکه دلته ډېر ضروري کارونه لرم او ځان ترې خلاصولې نشم. که زما په اړوند هر څه خدمت وي بیا وروسته ویلی شې. زه نه پوهیږم چیرته یم خو چې کله داسې خبر واورم بیا ډېر خفه کیږم.

په درنښت

مئیر وولف شیم

کله چې ما سپښین زنګ راغی، سړي وویل چې شیکاګو نه څوک خبرې کوي. ما بیا هم فکر کاوه چې ډېزي به وي، خو په غوږي کې مې د یو سړي اواز واورېده.

- سلیګل خبرې کوم...

- ښه..."غږ نا اشنا ښکارېده.

- عجیبه خبر و کنه؟ زما زنګ درغلی و ؟

- کوم زنګ نه دی راغلی.

- ځوان پارکز ستونزه کې دی،هغه زر زر لګیا و ، هغوی هغه د خرڅلاو میز خوا کې نیولی و. هغوی ته چا د نیویارک نه خبر ورکړی و ، ته تری څه احوال لرې...

- هیلو... ما یې خبره ورپرې کړه: غوږ ونیسه، زه ښاغلی ګیټس بې نه یم، ښاغلی ګیټس بې مړ شوی دی.

یوې شیبې لپاره هغه چپ و ، بیا یې لکه چې ټیلیفون بند کړی و.

***

زما په خیال نن دریمه ورځ وه. د مینیسوټا نه د هینري ګیټز په نوم یو تیلي ګرام راورسید ، هغې کې یواځې دومره لیکل شوي و چې همدا اوس درروان شوم او جنازه یې تر راتګ وځنډول شي.

هغه د ګیټس بې پلار و ، یو جدي زوړ سړی و ، هغه ډېر بې وسه او تشویش کې ښکارېده، د سپټمبر په معتدله موسم کې یې غټه چپنه اغوستې وه. ما د هغې نه بیګ او چترۍ واخستل، هغه ډېر ستړی ښکارېده. ما د موسیقۍ خونه کې کیناوه او ترې ووتم تر څو ورته خوراک لپاره څه راوړم. خو هغه هیڅ ونه خوړل، خو یو ګیلاس شودې یې

Downloaded from: ketabton.com

په رپیدلي لاس واخستې.
- ما د شیکاګو اخبار کې ولیدل. هغه وویل: د شیکاګو هر اخبار سر خط همدا و، ما چې وکتل بس راروان شوم.
- زه نه پوهیدم چې تاسو سره څنګه اړیکه ونیسم.د هغه سترګې لکه هیڅ چې نه ګوري او په پرله پسې توګه یې کوټې ته کتل.
- هغه سړی لیونی؟ هغه سم لیونی و... هغه وویل.
- قهوه درته راوړم؟ ما وړاندیز ورته وکړ.
- هیڅ شی نه غواړم، زه بیخي ښه یم، ښاغلی...
- کیرو وي.
- ښه ښاغلی کیرووي زه ښه یم، زه غواړم خپل جیمي سره وګورم...هغه به ورته د مینې نه جیمي ویل، هغه مې کوټې ته ورننویست، زه ترې راووتم. شیبه وروسته ښاغلی ګیټز کوټې نه راووت. دهغه سترګو کې اوښکې ځلیدې. او کله یې چې لوی دهلیز او لویو کوټو ته کتل نو د خفګان سره سره یې یو ویاړ هم سترګو کې ښکاریده. ما تر خوب خونې پورې بوته، هغه خپله چپنه وویسته، ما هغې ته دا هم وویل چې ستاسو راتګ ته مو هر څه ځنډولي.
- زه نه پوهیږم چې تاسو څرنګه غواړئ؟ ښاغلې ګیټس بي
- ښاغلې ګیټز، زما نوم دی.
- ښاغلې ګیټز، ما فکر کاوه چې تاسو به جسد غربي خواته وړئ؟ هغه خپل سر خوځاوه.
- د جیمي همدا ختیځ سیمه خوښه وه. هغه په خپل زړه همدلته اوسیدلی دی، ته زما د ځوی ملګری وې، ښاغلی...
- هو، زما کلک ملګری و.

- هغه به ډېر غټ راتلونکی درلودلای، ته خو پوهیږې. هغه خو لا ځوان و، خو د ډېر غښتلي مغز څښتن و. هغه خپلو سترګو کې ګوتې و وهلې.
-که هغه ژوندي پاتې و، نو یو ستر شخصیت به ترې جوړ شوی و. هغه د وطن جوړولو کې مهم رول لوبولای شو.
- بالکل همداسې ده.ما ورته وویل. هغه خامکین روجایي باندې سترې پریوت.
په دې شپه یو بل سړي ټیلیفون وکړ، لومړی یې رانه د نوم پوښتنه وکړه.
- زه کیرووي یم.
- اوه... هغه لږ په ارام شو.. زه کلپ سپرنګر یم
زه هم لږ په کراره شوم، ما ویل چې د ګیټس بي یو بل ملګری خو هم پیدا شو، ما نه غوښتل چې دهغه د جنازې مراسم رسنیو سره شریک کړم او بیرو بار رامنځته کړم، خو یو څو کسانو ته مې خپله زنګ وواهه.
- جنازه سبا درې بجې ده، همدلته په کور کې، هغه چاته وو ایه چې د راتلو علاقه لري... ما کلپ سپرنګر ته وویل.
- اوه... سمه ده، زه خو دومره څوک نه پیژنم خو بیا هم. هغه زړه نا زړه کیده، د هغه خبرې زه یو دوه کې حیران کړم.
- که نور څوک نه وي ته خو هرومرو راشه.
- ښه، زه به خپل کوشش وکړم. ما چې د کوم شي باره کې زنګ وهلی و...
- یوه دقیقه... ما یې خبره ورپرې کړه: تا څه وویل ته راتلای شې که نه؟

Downloaded from: ketabton.com

- خبره داسې ده، اصل کې رېښتیا داسې دي چې زه دلته ګرینویچ کې خلکو ته پاتې کېږم او هغوی غواړي زه ورسره سبا ته اووسم. اصل کې که چیرته هغوی د مېلې هوډ درلود، نو بیا به زه خپله هڅه وکړم چې درشم. ما په زوره آه... وکړل او د هغه خبرې مې ورنیمایي کړې.

- ما چې د څه لپاره زنګ وهلی و، هلته زما یوه جوړه بوټان پاتې شوي او که یو چا ته یې ورکړې او ما ته یې راولیږې، ته خو پوهېږې هغه د ټېنس لوبې بوټان دي او زه د هغې پرته ګوزاره نه شم کولای، زما د کور پته ده، بي ایف...

ما یې نوره خبره وانه وریده او ټیلیفون مې پرې بند کړ.

زه ګیټس بي لپاره ډېر شرمنده وم، یو کس ته خو چې مې زنګ وواهه، نو هغه ویل چې همداسې ورسره کول پکار و. او دا هم ما خپله سهوه ګڼله چې داسې خلکو سره مې باید اړیکه نه وی نیولی، ځکه کېدای شي د ګیټس بي ښو ملګرو نه نه ول او ما باید پېژندلي وای.

د جنازې په سهار وختي نیویارک ته لاړم تر څو وولف شیم پیدا کړم، خو هغه مې ونه موند. دروازه مې خلاصه کړه خو هیڅوک دننه نه ول، بیا مې په تیز غږ وویل چې څوک شته؟

- هیڅوک هم نشته، ښاغلي وولف شیم شیکاګو ته تللی. ښځې وویل، د ښځې لومړۍ خبره خو ځکه ناسمه وه چې دننه د بل سړي غږ هم اوریدل کیده.

- مهرباني وکړئ ورته ووایې، چې ښاغلي کیرووې راغلی، ورسره لیدل غواړي.

- زه یې شیکاګو نه نه شم راغوښتلی. په دې وخت کې په غلطۍ سره د وولف شیم غږ: ستېلا!!!" د هغه بلې دروازې نه واورېدل شو.

- خپل نوم دې ولیکه او په میز یې کېږده. ښځې زر وویل: کله چې راغی زه به یې ورکړم

- زه پوهېږم چې هغه دننه دی. هغه زما مخې ته رانږدې شوه، خپل لاسونه یې په کوناټو تېرول،

- غوږ ونیسه ځوانه! ته فکر کوې دلته په زور راغلی یې، مونږ نور ستړي شوي یو، چې درته مې وویل چې شیکاګو ته تللی نو بیا شیکاګو ته تللی.

ما د ګیټس بي نوم واخست.

- اوه... هغې یو ځل بیا ما ته وکتل: لږ صبر وکړه، ستا نوم څه دی؟

هغه لاړه، یوه شیبه وروسته ښاغلی مایر وولف شیم په جدي ډول دروازه کې راښکاره شو. خپل دفتر ته یې بوتلم، هغه خپله خواخوږي څرګنده کړه، ما ته یې د سیګار څښلو وړاندیز وکړ.

- زما ذهن هماغه وختونو ته ځي چې کله مې په لومړي ځل ولید، یو ځوان جګړن چې د جګړې په موده کې یې څو مډالونه هم ترلاسه کړي وو، هغه به تل یونیفورم کې ګرځیده ځکه هغه د عام لباس اخستلو لپاره کالي نه درلودل. په لومړي ځل مې واین برینر کې ولید چې دندې تر لاسه کولو لپاره راغلی و. هغه د څو ورځو راهیسې هیڅ نه وو خوړلي. ما ورته د ډوډۍ وړاندېز وکړ. هغه تر نیم ساعت پورې لګیا و، د څلورو ډالرو نه یې هم ډېر خوراک وکړ

- تا سره تجارت کې شریک شوی و؟

- تجارت کې شریک شوم؟ هغه ما جوړ کړی.

- ښه.

- هغه ما د نشت نه راوچت کړی، د ویالې نه مې راپورته کړی. ما هغه

Downloaded from: ketabton.com

ولید چې یو ښه ځوان دی او کله یې چې وویل اکسفورډ کې یې درس ویلی نو ما فکر وکړ چې ښه ځای یې استعمالولی شم. هغه مې امیریکن لیجن کې ورننباسه، او بیا یې البانې کې زما یو ګاک لپاره کار کاوه... خو اوس هغه مړ دی. هغه یوه شیبه چپ و.

- ته د هغه ډېر نږدې ملګری وې نو زه پوهېږم نن ماسپښین به د هغه جنازې ته راځې.

- زه غواړم چې درشم.

- ښه، نو بیا راشه

د هغه د پوزې وینښتان د غشو غوندې بهر راوتلي وو، هغه خپل سر خوځاوه. سترګې یې ډکې شوې،

- زه نشم کولای، زه په دې کې ځان نشم ورګډولای. هغه وویل.

- هیڅ شي کې ځان مه ورګډوه، هر څه ختم شول.

- کله چې یو څوک ووژل شي، زه ترې ځان لرې ساتم. کله چې ځوان وم، هغه مهال داسې نه وو. که زما کوم ملګرې به مړ شو، که هر څنګه به وو زه به ورسره تر اخره ولاړ وم.

زه پوه شوم چې هغه د خپلو شخصي وجوهاتو له کبله نشي کولای چې جنازه کې ګډون وکړي، نو پاڅیدم.

- تا کالج لوستلی؟

د یوې شیبې لپاره مې فکر کوه چې څه ورانديز کوي خو بیا یې سر وخوځاوه او ماته یې لاس راکړ.

- پرېږده چې مونږ دا زده کړو تر څو چې یو کس ژوندی وي د هغه لپاره خپل ملګرتوب وښایو، نه د هغه د مړینې وروسته... هغه وویل: او لدې وروسته زما قانون داسې وي چې هر څه همداسې پرېږده.

کله چې د هغه دفتر نه راستون شوم، آسمان تورو وریځو نیولی و، غربي جزیرې ته رارسیدو سره نرۍ نرۍ باران وریده، د کالو بدلولو وروسته د ګیټسبي کور ته ورغلم. ښاغلی ګیټز د هلیز کې هاخوا دیخوا هیجاني ګرځیده. هغه خپل ځوی کې یو ویاړ لیده او د هغه د ځوی لاسته راوړنې پرله پسې توګه زیاتیدې. هغه غوښتل ماته څه وښايي.

- جیمي ماته دا انځور رالیږلی و. هغه په لړزیدا لاسونو خپلې بټوې نه تصویر راوباسه.

- راشه وګوره.

دا د کور یو انځور و، انځور په کونجونو کې درزونه او په لاسونو ښه خیرن شوی و. هغه ماته انځور ډېر په لیوالتیا تشریح کاوه: دلته وګوره او بیا به مې هماغه ځای ته کتل، هغه ته دا انځور د حقیقي کور نه هم ډېر حقیقي ښکاریده.

- جیمي ماته رالیږلی و، زما په خیال ډېر ښایسته انځور دی، ډېر ښه ښکاري.

- ډېر ښه ښکاري، ډېر وخت کیږي نه دې وو لیدلی؟

- هغه دوه کاله مخکې زما خوا ته راغلی و او ماته یې یو کور اخستی و، زه پکې اوس هم اوسیږم. د کله نه چې د کوره تښتیدلی و نو مونږ سره بیل شوي وو خو اوس مې ولیدل چې د هغه تر شا یو دلیل پروت و. هغه پوهیده چې یو روښانه راتلونکی لري. هغه ماته ډېر سخي و.

هغه د څو نورو شیبو لپاره هم تصویر زما مخې ته نیولی و او بیا یې د بټوې په زوړ ځای کې کیښود، ورپسې یې یوه زړه کتابچه راوویسته.

- دا وګوره، دا یې د ماشومتوب کتابچه وه. د کتابچې په مخ پاڼه

Downloaded from: ketabton.com

باندې *مهال ویش* لیکل شوی و، لاندې ترې نیټه، د سپتمبر ۱۲، ۱۹۰۶ کال. او لاندې،

خوب نه پاځیدل.... ۶ بجې

ورزش.... ۶:۱۵-۶:۳۰

برق درس او نور.... ۷:۱۵-۸:۱۵

کار.... ۸:۳۰-۴:۳۰ (مازیګر)

بیس بال او لوبې.... ۴:۳۰-۵:۰۰

د بلاغت او انډول تمرین او څنګه ترلاسه کول.... ۵:۰۰-۶:۰۰

درسي اختراع.... ۷:۰۰-۹:۰۰

عمومي تحلیل او ځان سمونه

- *وخت نه ضایع کول*
- *سګرټ څکول بند*
- *هره بله ورځ لامبل*
- *اونۍ کې یو کتاب یا مجله لوستل*
- *اونۍ کې درې ډالره سپما کول*
- *پلار او مور سره ښه چلند کول*

- دا کتابچه مې هسې ګوتو ته راغله. دا مونږ ته هرڅه ښایي کنه؟
- بالکل هرڅه ښایي.

هغه د جیمي باره کې لګیا و او د کتابچې بندول یې زړه نه غوښتل او همداسې ی اړوله رااړوله، د کتابچې هره جمله به یې په زوره ویله او ما ته به یې په لیواله نظر راکتل. زما په فکر هغه دا توقع درلوده چې زه د خپلې ګټې لپاره ترې یو څه ولیکم.

درې بجو نه مخکې لیتران وزیر هم رارسیدلی و او ما ورته د کړکۍ

نه په نه زړه کتل. شیبه وروسته یو څو کارکونکي او نور خلک د هلیز کې ودریدل. وزیر څو ځله خپل لاسي ساعت ته وکتل، هغه د باران باره کې وارخطا و، بیا مې یوې غاړې ته بوت او د نیم ساعت نور انتظار مې ورته وویل. خو هیڅ ګټه یې نه درلوده، هیڅوک رانغلل.

تقریبا مازیګر پنځه بجې تیز نری نری باران وریده. درې موټرې پرله پسې د کور دروازې نه د هدیرې په لور روان شوو. اول تور غټ موټر کې تابوت، ورپسې موټر کې د ګیټس بې پلار او ورپسې لیمو موټر کې زه او وزیر ناست وو. وروسته څلور پنځه مزدوران او د غربي جزیرې پوسته رسان چې باران ښه لامده کړي وو، راڅرګند شوو. هدیرې ته رسیدو سره بل موټر هم راغی، ومې لیدل چې هماغه د ګیټس بې د کتابخانې ګونګي په څېر سترګو والا سړی و، چې درې میاشتې مې د ګیټس بې د کور په کتابخانه کې لیدلی و. د هغې نه وروسته مې دا سړی نه و لیدلی. نه پوهیږم چې څنګه جنازې نه خبر شو، باران د هغه پلنې عینکې لمدې کړې وې، عینکې یې له سترګو لرې کړې په یوه ټوټه یې پاکې کړې تر څو د ګیټس بې قبر سم وګوري.

ما هڅه کوله د یوې شیبې لپاره د ګیټس بې باره کې فکر وکړم، خو هغه ډېر لرې تللی و او ما صرف یادولی شو، پرته د خفګان نه چې ډېزي یو پیغام او نه هم یو ګل راولیږه.

ما واوریدل چې یو سړی لګیا و، "هغه سړی خوشبخته وي چې د ښخولو په مهال یې باران وي. او بیا د ګونګي په څېر سترګو والا په زوره آمین وویل. د باران له کبله مونږ بیرته موټرو کې کیناستو. ګونګي سترګو والا راته دروازه کې وویل،

- زه کور ته نشم ننوتلای. هغه وویل.

Downloaded from: ketabton.com

- هیڅوک نشي کولای ننوځي.

- ولې خدایه! هغه خو باید سلګونو سره هلته تللی وای. هغه خپلې عینکې له سترګو ښکته کړې او بیا یې په خپل جیبي دسمال وچې کړې.

***

د ګیټس بي مرګ نه وروسته راته شرق ویرونکی ښکاره شو. کله چې د ونو نه پاڼې غورځیدل پیل شول او نري شمال هم د شپې له خوا پرخه غورځوله، نو ما پریکړه وکړه چې کورته لاړ شم.

یو شی اړین و چې باید ددې ځای تلو نه دمخه مې کړی وای، یو بې خونده او خواشینونکی کار و. خو ما غوښتل چې هرڅه یو ترتیب کې پریږدم. ما جوړډن بیکر هم ولیده. مونږ ډېرې خبرې سره وکړې. چې ما ته څه راپیښ شوي وو او د ګیټس باره کې مې هر څه ورته وویل. هغه څوکۍ کې ناسته او زما خبرو ته یې غوږ نیولی و.

هغې د ګولف لوبې لباس پر تن و، زما یاد دي چې هغه مې د یو ښه انځور په شکل ذهن کې ساتلې ده. د هغې زنه یو څه راپورته شوې وه، د هغې ویښته د خزان د ونو پاڼو په څېر وو.

کله چې ما خپلې خبرې پای ته ورسولې، نو هغې پکې پرته د څه ویلو وویل چې هغې یو بل سړي سره کوژدن کړې ده. خو زه شکي وم، ځکه د سر په خوځولو هغې د هرچا سره چې زړه وغواړي واده کولای شول، یوی شیبې لپاره مې همدا فکر کاوه چې شاید زه سهوه شوی یم، خو وروسته پوه شوم، د خپل ځایه راپاڅیدم تر څو خدای پاماني ترې واخلم

- سره له دې تا زه پرېښې وم. جوړډن زر وویل: تا ماسره په ټیلیفون ښنګه خبرې کړې وې، زه اوس ستا په کیسه کې نه یم، خو دا زما لپاره

یوه نوې تجربه شوه او ما یو څه ګنګس کوي هم.

- اوه... تا ته یاد دي؟ هغې ورزیاته کړه: مونږ چې موټر کې ناست وو د موټر چلولو باره کې مو بحث کړی و.

- ولې، فکر نه کوم...

- تا ویلي ول چې یو موټر چلونکی هغه وخت خراب وي چې یو بل خراب موټر چلونکي سره مخ شي! ښه، نو ما یو بل خراب موټرچلونکي سره ولیدل، همدا سې نده؟ ما فکر کړی چې ته یو ایماندار او ساده سړی یې او زه فکر کوم دا ستا یو پټ ویاړ دی.

- زه دیرش کلن یم، ما وویل: زه دروغو ویلو نه پنځه کاله مشر یم. هغې ځواب رانکړ. غوسه مې هم راتله او لږ پرې مئین هم وم. زه ترې لاړم.

***

د اکتوبر میاشت اخري ورځې وې، یو ماسپښین مې ټام ولید. هغه د پنځمې جادې په لور په قهرجنه توګه، خپل لاسونه چاک نیولي لکه چا سره جنګ کولو لپاره روان وي، هغه یوې بلې خوا کتل. زه لږ په ورو شوم چې هغه تېر شي، هغه د سرو زرو دوکان مخې شیشې ته ودرید، تندی یې ترېو نیولی و، چې زه یې شیشه کې ولیدم او بیرته په شا راغی، لاس یې راته ونیو.

- څه خبرې دي نیک! ولې لاس ورکولو باندې هم اعتراض لرې؟

- هو... ته پوهیږې زه ستا باره کې څه فکر کوم.

- ته لیونی شوی یې نیک! ته بیخي لیونی یې. زه نه پوهیږم چې په تا څه شوي؟ هغه زر وویل او لاسونه یې کورتۍ کې ننباسل.

- ټام! هغه ماسپښین تا ویلسن ته څه ویلي و؟ ما په ترخه لهجه ترې

Downloaded from: ketabton.com

ویوښتل. هغه ماته همداسې کتل، او زه پوهیدم چې زما فکر د هغه وخت باره کې سم دی، زه ترې بیرته روانیدم خو هغه راوګرځاندې شو او زه یې متې نه ونیولم

- ما هغه ته ریښتیا ویلي و، مونږ هماغه مهال کور پریښودو او سامانونه مې ترلي وو چې هغه راننوت. ما ځوک ورولیږه چې ورته ووایې چې ټام کور کې نشته، خو هغه بره راوخوت. هغه به زه هم ویشتلی وم که ما ورته نه وو ویلي چې هغه زیړ موټر د چا و. هغه جیب کی د تمانچې په ماشه ګوته ایښې وه. هغه بې پروا لګیا و، لږ تم شو. نو څه و شو که ما ورته ویلي؟ ګیټسبي ستا او د ډیزي په سترګو کې خاورې شیندلې وې، خو هغه یو کلک سړی و، هغه په مارټل موټر داسې وروخیژوه لکه یو سپی او بیا یې موټر هم ونه دراوه.

ما سره د ویلو لپاره هیڅ نه و، پرته د یو نا مکمل حقیقته چې هغه ریښتیا و.

ما هغه یا د هغې په څېر هیڅوک نه شو ښښلی یا د ښښلو وړ وو. ټام او ډیزي بې پروا خلک وو، دوی شیان او ژوندي راټولوي او بیا وروسته خپلو پیسو او بې پروایی ته په شا تګ کوي یا کوم څه چې هغوی دواړه سره یو ځای ساتي او د نورو خلکو په واسطه خپله ګندګي صفا کړي...

ما هغه ته لاس ورکړ، ډېره بده راته ښکاریده، دا ځل مې ورته ځکه لاس ورکړی و چې زما دې خبرې ته پام شوی و چې زه یو ماشوم سره خبرې کوم. بیا هغه د سرو زرو دوکان ته ننوت ترڅو د ملغلرو یوه غاړه کی، واخلي یا کیدای شي بل څه اخلي خو زما یې پرې څه...

***

کله چې زه راوتم، د ګیټسبي کور هماغسې تش و، د هغې وابښه هم زما د کور په څېر بېر شوي وو. د همغې کلي یو ټکسي چلونکی چې کله هم د ګیټسبي کور سره تیریږي نو یو ځل هرو مرو د کور مخکینۍ دروازې سره په ورو کیږي او د ننه لور ته اشاره کوي، کیدای شي دا هغه ټیکسي والا وي چې د ټکر په شپه یې ګیټسبي او ډیزي له دې ځای نه شرقي جزیرې پورې رسولي وي او یا کیدای شي دا کیسه یې ځان نه جوړه کړې وي. ما نه غوښتل چې نوره دا کیسه واورم، نو ځکه ما منع کړ او ریل نه ښکته شوم.

د شنبې شپه مې نیویارک کې تېره کړه، ځکه د هغه د رڼا نه ډک او بریښیدونکي محفلونه ما سره ملګري وو چې په اسانۍ سره مې د هغه د کورنه د سندرو، خنداګانو، پرکالتوب چې د هغه د بڼ نه اوریدل کیده او خلک موټرو کې تګ راتګ اوس هم زما ذهن کې هماغسې تازه دی.

په اخرنۍ شپه چې ډاله مې د سامان نه ډکه کړې وه، زه لاړم او یو ځل بیا مې د هغه ستر ناکامه شوي کور ته وکتل. سپینو زینو کې یو کرغیړن څه لغت لیکل شوی و، لکه یو ماشوم چې په خښته لیکلی وي. د سپوږمۍ په رڼا کې صفا ښکاریده، هغه لیکل مې وران کړل. بیا لاړم ساحل خواته او په شګو کې یوه شېبه کیناستم.

زه هلته ناست او ددې زړې او نااشنا دنیا باره کې مې چرت وهه، ما د ګیټسبي خیالاتو باره کې فکر کاوه چې په لومړي ځل به یې د ډیزي کور مخې ته شین رنګه څراغ لیدلی وي، هغه د ډېر لرې ځای نه دلته راغلی و او د هغه خوبونه ریښتیا هم دومره نږدې شوي و خو هغه ډېر په مشکله په دې ونه توانید چې هغه راخپل او یا درک کړي.

ګیټسبي په شین څراغ باور درلود، یو ژوندی راتلونکی چې کال په

Downloaded from: ketabton.com

کال زمونږ د مخې نه په شا روان دی. بیا هغه مونږ تېر باسي خو بیا ځکه فرق نه کوي چې سبا ته مونږ په تیزۍ منډه وهو، زمونږ لا سونه لا پسې پراخوي...او بیا به یو روڼ سهار...

خو مونږ روان یو، د اوبو په مخالف جهت لامبو وهو، او مونږ پرله پسې توګه په شا تمبوي.

پای

د جولای ۱۱، **۲۰۱۵** کال
کابل، افغانستان

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com - Digital Library